

NEFİS MERATİPLERİ

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

NEFİS MERATİPLERİ

Mustafa Özbağ'ın

sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Yazıya Çeviren:

Neslihan Gürgen

ISBN: 978-625-92739-2-1

Tasavvuf Vakfı

Maksem mahallesi başçı sokak no:17

Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi

Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41

Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000

Matbaa Sertifika no: 45589

ÖN SÖZ

Elinizdeki bu çalışma: ayet, hadis ve Mesnevî-i Şerîf'in engin deryasından damıtılmış bir sohbetin yazıya aktarılmış halidir.

Bu kitabın ana eksenî, insanın en büyük imtihanı ve aynı zamanda en büyük terbiye alanı olan “nefs” kavramıdır.

Özellikle nefsin mahiyeti, tuzakları ve bu nefsin nasıl putların anası haline geldiği, ayet, hadis ve Mesnevî'nin ışığında derinlemesine ele alınmaktadır.

Her birimiz kendi içimizdeki “Nefs” ile mücadele halindeyiz. Bu eser, o Nefsi nasıl tanıyacağımıza, onunla nasıl başa çıkacağımıza ve kalbimizi nasıl tahkim edeceğimize dair tasavvufî perspektifler sunmaktadır.

Kalbi taht, aklı mizan, zikri sığınak kılan tasavvufî bir haritayla okuru baş başa bırakıyor.

Ayet ve hadislerin rehberliğinde; heva ve hevesin tanımı, kalbin mühürlenmesinin sebepleri, zikrin kaleyi tahkim eden gücü ve mürşid-mürîd ilişkisine dair ölçüler, sade ve doğrudan bir dille ele alınıyor.

Dileğimiz odur ki, bu satırlar, okuyucularımızın kendi nefis mertebelerinde ilerlemelerine, putların anası olan nefsi terbiye etmelerine ve hakikate ulaşmalarına vesile olur.

Yunus Kaba

İçindekiler

Nefs-i Emmare /	44
Nefs-i Levvame /	51
Nefs-i Mülhime /	54
Nefs-i Mutmainne /	64
Nefs-i Raziye /	74
Nefs-i Marziye /	84
Nefs-i Safiye /	91

“... O bu nefis putunun cezasını vermeyince nefis putundan başka bir put doğdu.”

İşte Hazreti Pir buradan devam ediyor, asıl putu tarif ediyor bize “O bu nefis putunun cezasını vermeyince nefis putundan başka bir put doğdu.” Yani siz nefis putunuzu cezalandırmaz, nefsinizi terbiye etmezsiniz o nefis putu dışarıda binlerce put üretir, o nefis putu içinde insana binlerce put üretir. Aslında dışarıdaki puttan fazla insanın içindeki put tehlikelidir. O içindeki putu yani nefisle mücadeleyi halledemezse bir kimse, dışarıdaki putlar zaten insana bir zarar vermez ki. Asıl içindekidir insanın, asıl içiyledir hesabı. Hazreti Pir devam ediyor “Putların anası nefsinizin putudur. Çünkü o put yılan, bu put ejderhadır.” İnsanın nefis putunu, insanın nefsini Hazreti Pir ejderhaya benzetiyor. Nefis gerçekten de manada ejderha gibi görünür. Rüyasında nefsi görenler ejderha gibi görürler sufiler genelde. Bu ejderha gibi görünen nefsin yedi başı vardır. Her başta ayrı yedi tane dil vardır. Bir sufi yolun başında bunu görürse nefsini tanımak budur asıl. Hani Cenâb-ı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri “Nefsini bilen Rabbini bilir” dedi ya, biz nefsini bilen Rabbini bilir noktasında biz bedenle uğraştık. Evet bedenin inceliklerini öğrenen bir kimse Allah’ın muhteşem yaratma sanatını, Allah’ın muhteşem sıfatlarının bedenin üzerinde tecelli etmesini görür bu muhteşem bir şeydir ama asıl insana lazım olan içindeki nefis putuyla alakalıdır.

İnsanı oluşturan unsurlar sadece hava, su, toprak değildir. İnsanı insan eden asıl unsurlar farklı bir şeydir. İnsanda ruh vardır, en önemli insanı oluşturan unsurların başında ruh gelir. Bununla alakalı ayet-i kerimede Cenâb-ı Allah demiş ki “Onunla alakalı size çok az bir bilgi verildi.” İnsanda bununla beraber can da vardır. İnsanda bununla beraber nefiste vardır. Bu insanı oluşturan en önemli unsurlardır. 1- Ruh, 2- Can, 3- Nefis.

Bu işin öyle bir noktasıdır ki insanı insan eden en önemli, en önemli şeylerden birisidir. Bizde başka ne vardır? Bizde başka melekler vardır. İnsanı insan eden unsurlardır. Bizde ayriyeten ne vardır? Şeytan vardır. İnsanı insan eden unsurlardır bunlar.

Bizde ayriyeten ne vardır? Cinni taifesi vardır. Bunu ister kabul etsin bu insanlık ister kabul etmesin, bizim bedenimizde de cinni taifesi dolaşır ama kafir olanları ama münafık olanları ama mümin olanları. Bir de en önemli

şey nedir? Bizde en önemli olan şey nedir? Bir de akıl vardır. Kaç etti? Yedi etti: Ruh, nefis, can, melekler, akıl, şeytan ve cinni taifesi. Bunun içerisinde insanın mücadele edeceği, nefsi ve dolayısıyla şeytandır. Nefisle şeytan kardeş çocukları gibidir. Ruh ve melekler de bunun gibidir. Akıl vardır, orta yerde bağımsız ve bağlantısızdır. Cinni taifesi vardır, sen inanırsan mümin cinniler gelir bedenine misafir olur sen inanmazsan kafir cinniler gelir senin bedenine misafir olur. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin haricinde hiçbir kimsenin bedeninde devamlı cinniler mümin değildir. Şeytan, o kafir cinniler üzerinden insanın üzerinde musallat olur, insanın üzerine tasallut olur, insanı etkilemeye çalışır.

Bunun en önemli noktası en merkezi noktası nefistir. Nefis insanın manevi olarak göğüs boşluğunda bulunur, ruh bütün vücuda tecelli eder merkezi hükmü kalbidir. Merkezi hükmü kalbidir. Akıl tecelli yeri olarak beynidir insanın, tecelli yeri, oturduğu yer. Onun tahtı insanın beynindedir. Melekler bütün vücutta çalışırlar bütün vücut aleminde melekler harıl harıl çalışır. Vücut aleminde şeytanda tecelli eder, vücut aleminde can zaten vardır aynı zamanda vücut aleminde cinni taifesi de vardır. Sen secdeye gittiğinde cinni taifesinin kafir olanları nefret eder, uzaklaşır senden. Sen secde ettikçe, namaz kıldıkça, Allah'ı zikrettikçe, Allah'a yaklaştıkça, Allah'a dost oldukça şeytan ve kafir cinniler senin bedeninden hızla uzaklaşırlar ve sana müthiş bir şekilde sinirlenirler. O yüzden müminleri ancak müminler sever. O yüzden zikredenleri ancak zikredenler sever o yüzden Allah'a yakın olanları ancak Allah'a yakın olanlar sever. Mümini bir kafir sevmez, mümini bir gavur sevmez, mümini münafık sevmez, mümini müşrik sevmez. Mümin insanı gevşek Müslümanlar sevmez. Bir kimse sadık bir mümin ise onun dostu ancak Allah, Resulü, veliler ve müminlerdir. Sebep? Öbürkülerin üzerindeki şeytan, cinni, nefis ordusu onu sevmesini engeller. Onu sevmesin, ona karşı muhabbet beslemesin diye müthiş bir mücadele vardır, batinidir bu. Asıl savaş budur.

Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin “Küçük savaştan büyük savaşa döndük” “Kim ya Resulullah?” “Nefis” dediği şey savaş budur. Çünkü terbiye edilmemiş olan nefsin yardımcı askerleri, nefsin bu noktada destek aldığı kimseler şeytan ve kafir cinnilerdir.

Nefisle mücadele etmeyen bir kimsenin üzerinde galip gelen, aklının üzerinde galip gelen, vücudunun üzerinde galip gelen şeytan, nefis ve kafir cinnilerdir. Bunu bir kimsenin görebilmesi için seyr-i süluk ehli olması lazım, sufi olması lazım o kimsenin. O kimsenin Allah yolunda ilerlemesi lazım. O zaman o kimse melekleri de görebilir şeytanı da görebilir cinni taifesini de görür. Böyle sohbet edenleri biz hep, bu deli, bu manyak, bu kafadan

kırık, bu nerden konuşuyor, böyle şeyler mi olurmuş, diyerekten biz ya onları akıl hastanelerine gönderdik ya da onları deli noktasında gösterdi müşrikler, şeytanlar, kafirler, biz onları deli gördük. “Ya uçuk bu adam, bu adam nerden ne konuştuğunu bilmiyor ne alakası var saçmıyor” dedik biz. Neden? Onlar müşrikti çünkü, onlar gavurdu, onlar kalpleri mühürlenmiş, kalpleri körelmiş, kalpleri katılaşmış, Allah’a imandan, Allah’ı zikirden, Allah’a yakınlıktan nasibi olmayan kör gözlülerdi ve bütün toplumu, bütün insanları, bütün insanlığı kör ettiler.

Bütün peygamberler Cebrail aleyhisselamla görüştü, bütün peygamberler meleklerle görüştü, melekleri gördü, bütün peygamberler şeytanı tanıdı, bütün peygamberler cinni taifesini tanıdı, peygamberlerin etrafında olan, İsa aleyhisselamın havariyyun dediği, Musa’nın etrafında havariyyun dediği, Hazreti Muhammed-i Mustafa’nın “Nasıl İsa’nın etrafında on tane havariyyun var ise benime etrafımda on tane cennetle müjdelenmiş ashabım var” dediği o ashap onları gördü. Hazreti Ömer Efendimiz melekleri gördü, şeytanı gördü, sahabeler şeytanı gördü, sahabeler kafir cinnileri gördü, mümin cinnileri gördü, onlarla konuştular. Bütün veliler, bütün veliler Cebrail aleyhisselamı görmüştür, büyük melekleri görmüşlerdir melekleri görürler, cinni taifesini görürler, kafir cinnileri görürler, mümin cinnileri görürlerdi, görürler. Bu işin metafizik kısmıdır haktır, gerçektir, inanmayan küfür ehli olur. İnsanı insan eden unsurlardır bunlar.

İnsan sadece deri ve kemikten yapılmamıştır. İnsan sadece deri kemik bir de akıl var, başka bir şey yok, bundan ibaret değildir. Bunlar insanın bağlantılı olduğu, inanın üzerinde her daim var olan şeylerdir. Hastalıkların büyük bir çoğunluğu kafir cinnilerdendir hastalıkların büyük bir çoğunluğu şeytandandır insan üzerinde. Evet. Büyük bir çoğunluğudur. Hastalıklar temizlik olmamasından dolayı gelir, temizlik olmayan yere kafir cinniler gelir. Onların yiyecekleri içecekleri kirliliktir, pisliktir. Şeytan seni temiz olmamaya gayret eder. Ağzının içinde dahi senin kafir cinniler dolaşır, şeytan dolaşır. Ağız temizliğine dikkat etmeyen bir kimsenin ağızında kafir cinniler dolaşır, yemekten sonra ellerini yıkamayan bir kimsenin ellerinde kafir cinniler dolaşır, yemekten önce ellerini yıkamayan gidip ellerini yıkamadan sofraya oturan kimsenin ellerinde kafir cinniler vardır, onun yediği yemeğe ortak olur. Bunu görmez insan. Bunu görmediğinden dolayı yok zanneder.

Gece kararır, gece karardığında hiçbir yerde aydınlık yoksa sen hiçbir şey görmezsin. Hiçbir şey görmeyince sen hiçbir şey yok mu zannedersin? Bir şehir düşün karanlıklara bürünmüş, sen yukarıdan bakıyorsun orada şehir görmüyorsun. Neden? Diyorsun ki: Yok. Be kardeşim karanlıkta kaldın, karanlıkta görme hususiyetini kaybettin, karanlıkta görme hususiyetini kaybettiğin

için koca şehri yok görüyorsun ve inat ediyorsun diyorsun ki, burada bir şehir yok. Yemin ediyorsun. Yemin ederken görmediğinden kendince haklısın. Gel kardeşim Kur'an'a. Gelin, Kur'an'a gelin. Kur'an bize meleklerden bahsediyor, Kur'an bize şeytandan bahsediyor, Kur'an bize cinnilerden bahsediyor, Kur'an bize akıldan bahsediyor, Kur'an bize ruhtan bahsediyor, Kur'an bize meleklerden bahsediyor, Kur'an bize candan bahsediyor ve Kur'an insana hitap ediyor, başka bir yere değil. Var, insanın üzerinde hepsi de. Bugünkü beytin noktası ne? Nefis.

Nefsin bir sürü anlamı var. Bir bütün nefis. Bir bütün. İçiyile, dışıyla, eliyle, koluyla insan bir bütün ve nefis, birey noktasında ama buradaki nefisten Hazreti Pir'in kast ettiği şey, mücadele edilmesi gereken, onunla savaşılması gereken, terbiye edilmesi gereken nefis. Bu ne? Bizim iç isteklerimiz. İç isteklerimiz. Biz nefsi nasıl terbiye edeceğiz, bununla alakalı ama biz bütüncüllük noktasından baktığımızda o nefis ne? İnsan, komple. Bir birey, içiyile, dışıyla, her şeyiyle. Şems suresi ayet 7-8-9-10 "Nefse ve ona şekillendirene sonrada ona kendisi için iyi ve kötü olanı öğretene ki nefisini arındıran kurtuluşa ermiştir. Nefsinin gerçek yüzünü gizleyen ise hüsrandır." O zaman bizim bu nefsi komple şekillendiren kim? Allah. Sonra ona da iyiliği de kötülüğü de öğreten kim yine? Allah.

Aklınla ya iyilik yapacaksın ya kötülük yapacaksın. Ondan sonra diyor ki "Nefisini arındıran kurtuluşa ermiştir." Yani, nefisini kötülüklerden arındıran. Nefisini yok eden değil, nefsinizi yok edemezsiniz. Nefisini öldüren değil, nefsinizi öldüremezsiniz. Ne yaparsınız? Onu kötülüklerden arındırarsınız. İmtihanın sırrı burasıdır. Nefsi kötülüklerden arındırmak. Eğer nefsi kötülüklerden arındırmazsanız Hazreti Pir ne diyor? Asıl ana olan o nefis putunuzdur çünkü, diyor, o nefis putundan bir sürü nefis çıkacak ve toplayacak bütün kötülükleri. Topladıkça kafir cinniler gelecek oturacak her tarafına, şeytan gelecek yerleşecek.

Diyor hadis-i şerifte Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, kalpte zikrullah yok ise oraya şeytan gelir oturur. O kimse Allah'ı zikretmeye başladığında şeytan hemen kalpten çıkar hemen orda kapının dibinde bekler. Burada kapının dibinde bekler, hemen dış kapının dibinde bekler. Burayı (semahaneyi) bir kalbe benzetmiş olursak eğer, burası kalp olsun hemen orda kapının önünde bekler. Ne zaman o kimse zikrullahı, kesti, hemen şeytan içeri girer. Şeytanı kalpten kovan yegâne en önemli iksir Allah'ı zikirdir. Zikrin en faziletlisi la ilahe illallahtır. "Kim la ilahe illallah der ise Allah'ın metin kal'asına sığınmıştır ki o kal'a ne sağlam bir kal'adır." Hadis-i kutsi.

O zaman asıl insanın mücadele etmesi gereken şey nefsidir. Nefisle mücadelenin başlangıcı imandır. Ancak iman edenler nefisleriyle mücadele ederler.

Şeytan kalbe otağını kurarsa nefsin üzerinde devamlı baskı uygular çünkü kalpte otağını kuran, kalbin padişahlık tahtına oturan şeytan oldu. Şeytan ortaya yerleşti, şeytan oraya yerleşince, oturunca nefsin üzerinde baskı kurmaya başladı her şeyiyle. Nefsin üzerinde öylesine baskı kurar öylesine baskı kurar ki nefis artık o şeytanın tasallutundan kurtulamaz hale gelir ve böylece akli hakimiyet altına alır. Artık o kimsenin akli nefis ve şeytanın hakimiyetinin altına girer öyle olunca ayet-i kerime Bakara 169 “O size sadece kötülük ve hayasızlığı ve Allah’a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.” Nefis şeytanın baskısının altında size artık kötülüğü ve hayasızlığı ve Allah üzerinde bilmediğiniz şeyleri söyletmeye başlar.

Hani bir topluluğa gidersiniz ya herkes Allah üzerinde bir şey söyler, din üzerinde bir şey söyler saçma sapan bir bilgisi yoktur bir ilmi yoktur, bu konuda herhangi bir şeyi yoktur hatta buraya sorular bile gelir ya öyle saçma sapan şeyler. Ben soruyu okurum, derim ki, ha bu bilgisiz cahilin tekiymiş, içimden öyle derim ben. Sebep? Sorudan onun bilgisinin olup olmadığı, ilminin olup olmadığı, sorudan o nefis ve şeytanın hakimiyetinde mi yoksa o maneviyatın hakimiyetinde mi belli olur. Bir kimsenin konuşmasından belli olur, sorduğu sorudan belli olur, bir konuda yapmış olduğu yorumdan belli olur. O yüzden erdemli insanlar her toplulukta konuşmazlar. Erdemsiz insanlar ha bire konuşur.

Sufilikte susmak çok önemlidir. Yunan mitolojisinde, Yunan felsefesinde susmak çok önemlidir. Onlar susmakla terbiye ederler. Bir Yunan öğretisidir bu. Hiç konuşmaz talebe ancak öğretmen ona izin verdiği zaman konuşur. İzin dahi isteyemezler konuşabilir miyiz, diye. Susmasını öğrenmeyen konuşmasını hiç öğrenemez. Boş insan çok konuşur. Sufilikte susmak kadar büyük bir erdemlilik yoktur. Ben hep böyle örneklerim ya bazen derim Nazilli’ye gittik Şeyh Efendiyle beraber, Nazilli’ye gittik geldik, gittik geldik orda bazı arkadaşlar oluşturlar ben Şeyh Efendi hazretlerini götürdüm Nazilli’ye, orada da arkadaşlar oldu diye. Bir hacı abimiz illaki bize takıldı. Ben böyle yeni gittiğim yerlere hiçbir kimseyi götürmek istemem. Hiç kimseyi. Tecrübedir bunlar bende. Sen şimdi birini yanında götürüsün benim arkadaşım, kardeşim, dostum dersin, bir konu anlatıyorsundur ciddi ciddi, o dalar lafın ortasına. Seninle samimi ya, dangadak bir laf söyler. Oradaki sohbetin tadını bozar, içini bozar. Nefistir bu.

Bende aldım Şeyh Efendi, o illaki hacı abide geleceğim Allah geleceğim. Ben onu götürmek istemiyorum. Allah affetsin ben giderim bir yere, bir kişiyle başlarım giderim gelirim, giderim gelirim, giderim gelirim söylemem kimseye ben. Orda 3 kişi, 5 kişi, 10 kişi olmuş ondan sonra Şeyh Efendi götürürüm veya sonra arkadaşları tanıştıtırım örneğin. Böyle baba dervişler

vardır ya eskidir onlar böyle her şeyi böyle çok biliyordur onlar ne biliyorlardır ne biliyorlardır, en çok kızdığım tiplerdir benim bunlar. Onlar hem şeyhe çok samimilerdir çok dostlardır hem çok biliyorlardır hem eskilerdir böyle Allah istedikleri gibi konuşurlar istedikleri gibi pot kırarlar. Öylelerdir ya onlar, öyle birisi. Götürdük. Şeyh Efendi “O da gelsin” deyince ne diyeceksin? Şeyhe “Hayır” mı diyeceksin? Hayır. Aldık götürdük. Şeyh Efendi hazretleri şimdi dervişlik olarak sohbet etmeye başlıyor işte bir yudum su içiyor ve çay içiyor bir şey oluyor bir ara, bir çıt “Bakın sevgili kardeşlerim, bir derviş adayı kardeş sabah namazından önce kalkar, güzel bir abdest alır, en az 5000 tevhid-i şerif okur, en az bir cüz Kur’an-ı Kerim okur, sabah namazını kılar, sabah namazını kıldıktan sonra kaylûleden önce bir 3000-5000 tevhid çeker ondan sonra bir kaylûle yapar ondan sonra kalkar duha namazı kılar” Bunu anlattığı kim biliyor musunuz? Meyhane masasından kalkmış adamlar. Sen örüyorsun ince ince kanaviçe örer gibi, birisi geliyor onlara öyle bir dervişlik anlatıyor onların yaşaması mümkün değil ama o çok biliyor ya bir de araya kendi kerametini anlatır öyleleri, biz filanca zamanda şöyle yaparken böyle oldu da. Bir de onu da araya katacak yani bakın ey arkadaşlar ben keramet ehliyim, bakın ey dinleyenler bende ne mucizevi şeyler oluyor ne kerametvari şeyler oluyor, ben ne büyük dervişim ben ne büyük abiyim. Öyle ya. Hemen başla, al sazı eline, en güzel şarkıyı sen söyledin, en güzel dervişliği sen yaptın hatta sen şeyhsin de ona. Şeyh Efendi oradan bir sözü aldı tekrar bir girdi, bırakmıyor adam. Bu dervişin küstahıdır, bu dervişin edepsizidir, bu dervişin laf dinlemeyenidir, bu dervişin nefisini ilahlaştıranıdır. Hangi topluluğa giderseniz gidin, hangi sohbe giderseniz gidin orda şeyhin sohbetini kesen bir kimse varsa o küstahın tekidir, araya giriyorsa şeyhin sohbetine, o küstahın kareköküdür hem. O üstadla helalleşsin o kimse. Mübarek adam bir daha girdi araya Şeyh Efendiden lafı aldı, bir daha girdi ben patlayacağım artık ben çıktım gittim. Bütün arkadaşları da ben böyle topladım Şeyh Efendi ders versin onlara istedim “Arkadaşlar Şeyh Efendiyi getireceğim Allah’ın izniyle buraya dersi ondan alın, getireceğim Allah’ın izniyle dersi ondan alın” ben böyle hep onları beklettim, bütün herkes Şeyh Efendiyi bekliyor, ders alacak herkes. Arkadaşlar, bir kişi ders almadı iyimi... Çöktüm mü ben... Biz o gün orda misafir olacaktık hep anlatırım bunu. Dedim, gidiyoruz. O diyor ki “Kalacaktık Efendi babam, efendim kalacaktık” bir de o tipler böyle, Şeyh Efendiye çok bağılıymış gibi. Onun az önce sözünü kesen sen değimliydin? Az önce Şeyh Efendinin önünde kerametini anlatan sen değimliydin? “Kalacaktık da kalsaydık da yorulacaksınız da yorgunsunuz da dinlenseydiniz ya”, “Musta Efendi gidelim diyor, gideceğiz” dedi. Bir yağmur, çıktık yola. Ben araba kullanacak halim yok, benim böyle tel yandı mı gidiyorum ben. Benim araba maraba kullanacak halim

yok. Bir arkadaş var ona verdim anahtarı dedim “Al sen kullan benim kullanacak halim yok” Ben boğazını sıkacağım adamın çünkü. Benim olmazsa olmazım Allah yolu, Kur’an-sünnet. Sen ne yapmaya nefesine uyuyorsun kardeşim? Sen ne yapmaya şeyhin sözünü kesiyorsun? Sen ne yapmaya sohbetin arasına gidiyorsun? Nefis. Nefis. Bir yağmur, bir yağmur, bir yağmur, arkadaş kullanamıyor arabayı, çekti kenara “Ben gidemeyeceğim” dedi. Şeyh Efendi “Geç Musta Efendi rabitanı kur yürü oğlum” dedi, yol görünmüyor gerçekten çünkü. Normal çıplak gözle gidemezsin yolda. Çıplak gözle gidemezsin. Zaten araba da eski bir Lada, mümkün değil yani gidemez bir kimse “Emredersiniz efendim” geçtim. Yürüyoruz Nazilli’den İzmir’e doğru. Eski bir yol böyle dolambaçlıdır biraz. Bir benzin istasyonunda durdum ben direksiyonda oturuyorum tabi o abimiz abdest almaya indi yanında başka bir arkadaşla beraber. Şeyh Efendi döndü “Musta Efendi oğlum sakın ol biraz” dedi, “Efendim olamıyorum hakkınızı helal edin, sizden de özür dilerim ama ben buraya bilmem kaç aydan beri geliyorum bunlara anlatılacak bir şey mi? Bırakın onu sizin sözünüzü neden kesiyor siz sohbet ederken?” “Haklısın oğlum” dedi “Efendim anlattığı şey, kendisini anlatıyor. Emekli adam, iki tane maaş var evde, elektrik parası yok, su parası yok, ev kirası yok, ıspanak geliyor, pırasa geliyor eve, masraf derdi yok, pirinci geliyor, şekeri geliyor. O kimse bu zikirleri yapmayacakta kim yapacak ki?” dedim, attı benim, ben durmuyorum “Haklısın Musta Efendi” dedi Şeyh Efendi “Oğlum sen yerden göğe kadar haklısın” dedi. “Hakkınızı helal edin efendim ben bir daha bu abiyi yakın dairemde istemiyorum” “Bunda da haklısın oğlum” dedi, “Ben bundan sonra gittiğim yerlere hiç götürmeyeceğim onu. Götürmüyordum zaten bundan sonra hiç götürmeyeceğim” dedim, “Hiç götürme oğlum” dedi. Bir daha ben onu hiç götürmedim hiçbir yere.

Şimdi nefis böyle hin bir şeydir, ejderhadır. Bir velinin yanında patlar bütün çirkeflğini koyar orta yere. Öyle çirkefleşir ki Allah muhafaza eylesin. O hep böyle insanlara kötülüğü, hep hayasızlığı, hep edepsizliği, bakın en fazlada sufilerin içerisinde dolaşır. Neden? O kimsenin dervişliğini yok edecek, o kimseyi harcayacak. Mücadele odur asıl. Sufi olmayan bir kimseyi zaten almış kucağına, istediği gibi onu istediği tarafa çeviriyor ki zaten.

Bir kimse bir velinin elini tutmadıysa o nefsin, şeytanın kulu kölesidir. Altını çiziyorum tekrar, bir kimse bir mürşid-i kâmilin elini tutmadıysa o şeytanın ve nefsin kölesidir. O kim olursa olsun, ne kadar alim olursa olsun eğer o bir mürşid-i kâmilin elinden tutmadıysa şeytanın ve nefsin kölesidir o. Bu değişmeyen kaidedir. O hani zayıf hadis dedikleri veyahut ta Abdülkadir Geylani hazretlerinin sözü dedikleri “Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır” sözü hadis, hadis. Sahih hadis. Mana itibarıyla sahih bir hadis o. Geldisine

gittisine bakar bu zahirciler burada mı söyledi şurada mı söyledi. Yemin ediyorum, yeminle size mana itibariyle sahih bir hadistir o. Bir kimsenin bir mürşid-i kâmil bir veli bir şeyh, şeyh dediğimden kasıt bir şeyin mürşid-i kâmil, velisi. Yoksa kabile şeyhi değil yoksa babadan oğula kalmış şeyh değil yoksa ya burada başımızda şeyh kalmadı biz sana tabi olalım sen bizim başımızda şeyh ol, öyle şeyhler değil. Öyle cumaları cebine herkes 200 lira Cuma mübareği için katılan şeyh değil, öyle şeyh değil, dervişlerine “haydin yavrularım sizde zekât memurusunuz etraftan zekât toplayın getirin” Bunlar şeyh değil. Bunlar dolandırıcı. Ders kağıtlarını 100 liraya sat, ders kağıtlarını 200 liraya sat, bunlar şeyh değil. Benim bahsettiğim şeyh bunlar değil. “Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz” ayet-i kerime. Bir veli bir mürşid-i kâmil insanlardan medet beklemez.

Bir veli bir mürşid-i kâmil dervişlerin parasına, puluna, malına, mülküne, makamına gözünü dikmez. Bir mürşid-i kâmil asla, asla dervişlerden sadaka toplamaz, para toplamaz, Cuma mübareği için cebine para katılmasını istemez, dervişlerinin kendisine hizmet etmesini istemez, gelin kardeşlerim buraya Kur'an kursu yapacağız getirin paraları, yok buraya dergâh yapacağız getirin paraları, yok buraya tekke yapacağız getirin paraları, yok bu işler böyle nelerle dönüyor siz bilmezsiniz getirin paraları. Bir velinin bir mürşid-i kâmilin ağzından çıkacak sözler değildir bunlar. Değildir. Benim bahsettiğim şeyh bunlar değil. E benden sonra benim oğlum şeyh olacak ondan sonrada onun oğlu şeyh olacak. Vay ne büyük keramet gösterdi. Benim dediğim bu şeyhler değil. Olmadı ölünce dört kardeş birden şeyh oldu onlarda öldü on altı kardeş birden şeyh oldu. Bahsettiğim şeyhler bunlar değil. Kızıyorlar bana ben böyle söyleyince. E bu işler nasıl olacakmış. Allah Allah. Bu işler böylemi olacak? “Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri toplamadı mı?” Uhud'a çıkıyorsan topla! Hendeğe çıkıyorsan topla! Bedir'e gidiyorsan topla! Gidiyorsan Bedir'e, geldiyse müşrikler kapının önüne kadar, topla. Bu vatanın savunmasında bize ihtiyaç duyulursa hazırız biz hepimiz. Yattığımız yatakta vatan mücadelesi veren korkak, embesil, vatan sevgisinden, millet sevgisinden, kardeş sevgisinden uzak sütü bozuk insanlar değiliz. Bekleyelim darbe ne tarafa dönerse o taraftan olalım, diyecek kadar kaypak sütü bozuklardan değiliz. Neysek oyuz. Varsa böyle bir şey topla kardeşim. Kurtuluş savaşımı? Hep beraber varız. Devlet versin silahı gideriz, hangi cephede savaşılacaksa savaşırız, gözümüzü kırpmayız. Bunu söyleyen benim, müsaade etsinler diyorum gönüllüler ordusu kurulsun. Devlet müsaade etsin gönüllüler ordusu kurulsun. Bu gönüllüler ordusu komple yürüsün Bağdat, Şam, Mekke, Medine, Yemen'e kadar. Sıyralım, özgür olsun Müslümanlar, hür olsunlar. Mescid-i Aksa'yı da alalım. Yürüyelim. Evet. O

zaman satalım malımızı mülkümüzü, arabamızı, katımızı, yatımızı, neyimiz varsa. Raziyiz, hazırız. Hazırız. Anarşi yok bizde, biz sufiyiz, biz anarşi çıkartamayız, biz elimize devlet silah verirse alırız. Devlet silah vermezse elimize silah almayız biz. Devlet elimize vermezse biz çakı bıçak dahi almayız üstümüzü. Anarşiye kurban gitmeyiz. Hazırız. Ee bu Şeyh Efendiler zekât toplayacaklar herkesten, birde zekât memurları tayin etmişler “Sen zekât memurusun sen zekât memurusun zekât toplayın” Allah Allah... Ben buradan laf söyleyince “E sen filanca efendiye laf söyledin.” Kardeş, toplamayın. Bu milletin parasını toplamayın. Benim bahsettiğim şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır sözü bununla alakalı. Bu şeyhler değil yani söz konusu olan şeyhler. Benim dediğim şeyh Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin manen görevlendirdiği aynı zamanda icazeti olan, dervişlerin rüyalarında gördüğü, dervişlerin hallerinde gördüğü, öyle “Toplanalım ya abi şeyhimiz kalmadı da kuru bitti sana pilav verelim abi bizim başımızda şeyh olursen sen” öyle değil veyahut ta “Ya baban öldü Allah rahmet eylesin iyi bir şeyhti ya bir başkasına bağlanmayalım oğlan olarak sana bağlanalım” Öyle değil benim dediğim veya daha doğdu a Şeyh Efendi adayı doğdu. Neden? Erkek çocuk geldi veya erkek torun geldi, Şeyh Efendi adayı geldi tamam. Daha beşikteyken senin şeyhin o, salla babam salla ona ha bire hürmet göster, saygı göster neden? E 30 yıl sonra senin şeyhin o. Benim dediğim onlar değil. Benim dediğim Kur’an ve sünneti kendisine temel teşkil etmiş, her şeyini Kur’an ve sünnet yolunda harcamış, sufilikte yürümüş, bu noktada madden ve manen icazetini almış kimse. Benim dediğim bu. Dervişlerin parasına, puluna, malına, mülküne ehemmiyet vermeyen, onları ütmeyen “Hadi bakalım zikir yapacağımız bir yer lazım” “Olur” “Haydii saray yavrusu yapın bakalım” Ne? Dergâh yapıyorlar. Ne dergâhı saray yavrusu yapıyorsunuz. “Topla getirin paraları” Adam geliyor bana “Ya bitmiyor bizim para” “Oğlum ne yapmaya veriyorsunuz” diyorum ben. Bakıyor gözümün içine. Tabi onlar daha da parasız kalırlarsa bir yurtdışı yapıyorlar, Almanya, Hollanda. Halife geldi, zamanın kutbu geldi, yurtdışından da bir para topluyorlar. Bıkmışlar zaten yurtdışındakiler artık. Önceden bir milli görüş topluyordu, Süleymancılar topluyordu fettullah gülenin cemaati topluyordu, nurcular topluyordu. Yurtdışındakiler sağmal inek. Sağ babam sağ, sağ boyuna. Şimdi beni davet ediyorlar Allah razı olsun davet edenlerin hepsinden de şimdi dinliyorlar ben diyorum ki “Kusura bakmayın gelemem” işte “Sana özel davetiye getirelim?”, “Gelemem kardeşim”, “Şunu yapalım?” “Gelemem” Birsı telefon açtı illaki gel. Dedim, kardeşim gelemem yurtdışındaki herkes bütün şeyhlere, hocalara bu gözle bakıyor. Doğru mu? E doğru. Zannediyorlar ki Bosna’ya gidiyorum ya ben, ben Bosna’ya belediyenin parasıyla gitmiyorum. Ben hiçbir seyahatimde hiçbir kimsenin parasıyla puluyla gitmem.

Otelde kalıyorsam ben kendi paramı veririm, uçak paramı kendim veririm, benim halim vaktim yerinde insanım. Ben çalışıyorum hala daha. Kendi kazancım var benim. Kimsenin parasına puluna ihtiyacım yok. Gidiyorlar belediyeyi falan araştırıyorlar, özel dilekçe yazıyorlar Mustafa Özbağ'a siz bi-let alıyor musunuz almıyor musunuz, diye. Tabi. Halbuki bütün belediyeler sanatçısıdır, sohbetçisidir bilmem nesidir olanca parayı verirler mi? Verirler. Geçenlerde Yıldırım Belediyesi getirmiş ya, hocalara 5'er milyar lira. Bizim bir kardeş söyledi, organizatörü aramış demiş ki 5 lira. Döndürge 5 lira almıyormuş 5 lirada öbürkü alıyormuş yanında şiir okuyan, 10 lira, öbür hafızlar 5'er lira almıyormuş onlar yardımcı eleman ya. Yapıyor belediyeler bu tip hizmetler. Benden uzak dursunlar bu konuda. Ben istemiyorum ben kendi işimi kendim görürüm. Benim kast ettiğim şeyhler bunlar değil. Yok. Benim dediğim Kur'an ve sünnete sınıksız yapışmış, sufi terbiyesi almış, namerde değil merde dahil elini uzatmayan kimse. Benim dediğim o. İşte o kimsenin böyle bir şeyhi yok ise sağlam o kimsenin şeytan ve nefsi onu şeyhi olur. Bu kim olursa olsun bakın bu kim olursa olsun. Bir kimsenin sağlam bir müşid-i kâmil bir şeyhi yok ise onun şeyhi şeytandır, onun şeyhi nefisidir. Çünkü neden? O nefesine uyup hayasızlığa ve kötülüğe gider.

Devam ediyoruz, Furkan ayet 43 "Ey Muhammed gördün mü arzu ve hevesini ilah edineni?" Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey heva ve hevestir. Allah'ın yasakladığı her şey şeytanidir. Bir kimse Kur'an ve sünnetin çizgisinden ayrıldıysa nefesine uymuştur heva ve hevesine uymuştur şeytanın yolunda gidiyordur o kimse. Yol keskindir ya şeytan taraftarısındır ya Allah taraftarısındır. Yol kesindir ya şeytanın yanındasın ya da Allah'ın yanındasın ikisinden biri ortası yok. Bu haram mı? Haram, bu haramı işliyor musun? Evet. Şeytanın taraftarısın o esnada, haramdan tövbe ettin döndün, Allah taraftarı oldun. Gördün mü arzu ve hevesini ilah edineni? Demek ki bir kimse boşluğa düşer edebi terk eder, edebi terk ederse ne yaparmış? Heva ve hevesini ilah edinirmiş. Sizleri heva ve hevesiniz yönetmesin. Sizi yönetecek olan ne? Kur'an ve sünnet. Allah bunu haram etmiş. Haram mı kardeşim? Haram. Uzak dur ondan. Haram ya. Haram. Başka bir şey var mı? Yok. Namaz kılmamak haram, başka bir şey var mı? Yok. "E onların namazları kılınmış" Olur, Hazreti Peygamberin kılınmadı, hiçbir peygamberin kılınmadı onunki kılınmış. Haram kardeşim ya haram. Namaz kılmamak haram, oruç tutmamak haram, zekât vermemek haram, parası olduğu noktada hacca gitmemesi haram. Din belli kardeşler, hiç kimse yeni bir üretmesin, hiç kimse yeni bir din oluşturmaya çalışmasın. Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey yeni bir din oluşturmaktır. Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey yeni bir dindir, heva ve hevestir. Kur'an sünnetin üzerinde din mi var? Bakın bunun

dışında mı? Dışında. Dindir o yeni bir din, haramdır. Küfürdür, şirk, durumuna göre. O zaman heva ve hevesini ne yapacak, o kimse ilahlaştırmayacak. Nefisle mücadele noktaları bunlar ayetle sabit. “Ey Muhammed” salallahu aleyhi ve sellem diyor “heva ve hevesini kendine ilah edinen onların delaletine bakarak Allah’ın da onların sapıklığına müsaade ettiği kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözüne perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah’tan başka kim hidayete erdirebilir? Düşünmez misin?” Casiye 23. Heva ve heveslerini ilah edinenlerin sonu kulağının ve kalbinin ve gözünün mühürlenmesidir. Bir kimse nefesine uyup heva ve hevesini kendisine ilahlaştırdığında çünkü o hevasından davranıyor çünkü o arzularının kurbanı olmuş, o şeytanın yolundan gidiyor, o nefsinin yolundan gidiyor. O nefsinin yolundan gittiği müddetçe, o şeytana uyduğu müddetçe sonuç olarak Allah onun gözünü mühürleyecek, Allah onun kalbini mühürleyecek, Allah onun kulağını mühürleyecek. Başka bir ayet-i kerime diyor ya: Onların gözleri kördür görmezler, kulakları sağırdır duymazlar, onların kalpleri mühürlenmiştir, diyor. Neden? Küfürlerinden dolayı. Neden? Heva ve heveslerini ilah ettiklerinden dolayı. Neden? Kendi nefislerini putlaştırdıklarından dolayı. Asıl put, Hazreti Pir’in dediği gibi, ejderha olan, o kimsenin kendi nefisini putlaştırması. “Ayet var”, diyor ki “Ama ben böyle düşünüyorum” “Hadis var”, “Ama böyle hadis olur mu, ben böyle düşünüyorum”. Kardeş sufilik yolu bu, edebi adabı bu, “Ben böyle düşünüyorum ama” Ama iyi, sen her şeyi biliyorsun. Sana Kur’an da lazım değil sana hadiste lazım değil sana şeyhte lazım değil senin nefsin ilah. Sen nefsinin önünde tapın, al eline bir tane gitar: en güzel dini ben yaptım, en güzel Allah’ı ben yarattım, en güzel din benim dinim de senin bir tek gitarın eksik. Sen kendi nefesine göre bir Allah, kendi nefesine göre bir kitap, kendi nefesine göre bir peygamber, kendi nefesine göre bir peygamber yolu, kendi nefesine göre bir veli, kendi nefesine göre bir sufi cemaati oluşturmaya çalışıyorsan sen hem Allah’sın hem peygambersin hem velisin. Nasıl? Bas baya. Bunun direkt karşılığı bu. “Ya çok yakışıklı, çok iyi konuşuyor ama çok sert ya.” Kim? Mustafa Özbağ. Olur, size göre konuşalım.

Müslümanların en büyük problemi, kendi nefislerine göre bir Allah üretmeye çalışıyorlar, Müslümanların en büyük problemi Allah’ın indirdiği kitabı kendi heva ve hevesine göre yorumlamak istiyor, Müslümanların en büyük problemi Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini kendi nefesine uygun bir peygamber yapmak istiyor. Sufilerin en büyük problemi. Ne? Başlarındaki şeyhleri kendi nefisleri gibi yönetecekler. Evet. Onun problemi o, nefesine göre bir şeyh istiyor. Yani onun dediği gibi yapacaksın hep, onun istediği gibi olacak sıvazlayacaksın okşayacaksın “Sensin en iyi bilen” diyeceksin o bilgiçlik taslayacak sana, o kerametlerini anlatacak sana. Sen

dinleyeceksin. Senin haberin mi var öyle şeylerden? Tabi onun nefisine uygun bir şeyh olacaksın. İstedığı gibi at koşturacak o. Tabi ya. Neden? E sen ona muhtaçsın ya. Tabi ya, akşam ekmeğin ondan geliyor, o olmasaydı ne yapardın sen? Şeyhlik mi yapabilirdin?

İyi ki o var. O olmasaydı sen yürüyebilir miydin? O derviş önemli ya, o zakir önemli, o çavuş önemli. Müslümanların problemleri bunlar. Bir kimse nefsinin kafasına vurup “Bununla alakalı ayet var, bununla alakalı hadis var, ey nefsim dur! Sen kimsin? Sen Kur’an’a tabi ol, sen Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine tabi ol. “Ey iman edenler Allah’a itaat edin, resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin” emir, farz bu. Sen kendi kafandan ne yorumladın ya? Kimsin sen? Sen kimsin kendi kafandan yoruyorsun? Din bu: Allah’a itaat edin. Allah’a itaat et kardeşim. Allah’a itaat Kur’an-ı Kerim. Allah’a itaat Kur’an-ı Kerim, sen Kur’an-ı Kerim’in ayetlerini eğip bükme. Kur’an-ı Kerim’in ayetlerini kendi heva ve hevesine göre kendi arzularına göre kendi şeytanına kendi nefsine kendi putperestliğine bakarak eğip bükme. Kur’an belli. Resulüne itaat edin: Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri meydanda, senin gözün görmüyor kör gözlü ahmak! O beş vakit namazı hala daha kıldırıyor kör gözlü ahmak! Her zikrullahı O yönetiyor görmüyorsun kör gözlü ahmak! Sen nerde oynuyorsun sen? Sen Hazreti Muhammed-i Mustafa’nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini zikrullahı yönettiğini göremiyorsan sen kör gözlü ahmağın tekisin. O gayb değil. O meydanda. O ceseden vefat etti ceseden! Siz onlara ölü demeyiniz ahmak! Ayet var! Kim ölmüş? Siz onlara ölü demeyiniz. Âdem’den itibaren bütün peygamberler sağdır. Âdem’den itibaren bütün veliler sağdır. Âdem’den itibaren bütün şehidler sağdır. Sen görmüyorsun. Resulüne itaat et. Onun sünnet-i seniyyesine sımsıkı sarıl, yalvar, ağla, göz yaşı dök, Allah yolunda koş, de ki “Yarabbi senin rızan için koşuyorum, senin habibinin rızası için koşuyorum, senin dinin ayakta kalması için koşuyorum. Yarabbi benim eğer bu dini yaşamada ve yaşatmada bir zerre miktarı bir payım olursa en büyük şerefli insan benim” de, yürü.

Sen kör gözlerine bir daha kara gözlükler takıp da köreltme, heva hevesine uyma. Madem körsün, eline bir değnek tut. Madem körsün, birisinin elinden tut, görenin elinden tut ki doğru yolu bulasın. Eline bir değnek al ki sen batmayasın be ahmak! Sen neden birisinin elinden tutmazsın? Görmez misin gözü görmeyenler birinin elinden tutarlar. Görmez misin gözü görmeyenler eline bir değnek alır bataklığa düşmeyeyim dereye düşmeyeyim köprüden düşmeyeyim diye. Senin elinde değnek de yok senin elinden tuttuğun bir kimse de yok. Hiç olmazsa körlüğünü anla. De ki ben körüm bana bir gören gerek. Ben sağırım bana bir duyan gerek. Benim kalbim mühürlenmiş

benim kalbimi açacak kalbi açık bir kimse gerek de. Nereye kadar bu körlük? Nereye kadar bu nefse bu şeytana tapınmak? Bu insanlar nereye gidiyorlar? Bu Müslümanlar nereye gidiyorlar?

Heva ve heveslerini ilah edinmişler şehvetlerini ilah edinmişler haramları ilah edinmişler. Hiç kimse düşünmüyor hiç kimsenin ciğeri yanmıyor hiç kimsenin gece uykusu kaçmıyor mu? Nasıl rahat yataklarında yatıyorlar nasıl yemek yiyorlar? gülerekten nasıl gülerekten yürüyorlar, kendi kendime soruyorum nereye kadar. Bu nefse uymaklık nereye kadar? Bu şeytanı ilahlaştırmak nereye kadar? Bu akli ilahlaştırmak Kur'an'ı duymuyor mu insanlar? Allah'a itaat edin Kur'an'ı duymuyorlar mı insanlar Peygambere itaat edin bu insanlar Kur'an'ı duymuyorlar mı? sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Nefsi yenmenin yolu bu.

Yok kırk yıl pekmez canı istemişte pekmez yememiş pekmez çukuruna düşseydin! Sen haramları işlerken neredesin ya? Ne pekmezi ya? Kırk yıl canı bal istemişte yememiş. Ah canım benim ya sen gel de benim zamanımda yaşa. Ne balı ya? Millet haramı gürül gürül Fırat nehri gibi içiyor. Orda kitaptan okumuş pekmez yememişte pekmez yemediğinden o da nefisle mücadele etmiş geç kardeşim ya. Geç. Haram işleme. Sen namazını kılıyor musun namazını? Namazını kılıyor musun? Sen bir günden bir güne ağlayarak sabah namazı kıldın mı? Bir günden bir güne ağlayarak namaz kıldın mı? Bir günden bir güne yarabbi dediğinde ciğerin yandı mı senin sen ona bak ya. Neymiş de pekmez yememiş neymiş de hocam ben şuradan şuraya döndüm bırak kardeşim ya haram var mı üzerinde var mı var sen nefesine uymuşsun. Nefsine uymuşsun kardeşim haramdan uzak dur. Sünnet-i seniyyede bu var mı? Yok. Nefsine uydun ya hevana hevesine uydun ya şeytana uydun. Sen sadece etten ve kemikten yaratılmış bir varlık değilsin yoksa hayvandan farkın olmazdı. Cenâb-ı Hakk ahsen-i takvîm üzerinde seni yarattı kendinden sana ruh üfledi kendinden üfledi. Sen bunu anlamaktan dahi uzaksın. Bir kendi kendine düşün ya bir cesedi gör bu cesed oynamıyor bu cesed kımıldamıyor bu cesed nefes almıyor bir dakika önce beş saniye önce nefes alıyordu bu adam canlıydı. Düşün kendi kendine. Yok biz nefsimizi ilah edenlerdeniz.

Hazreti Pir en büyük en önemli meseleye parmak basıyor. O dışarıda gör-düğünüz putlar diyor yılan gibidir ama asıl put içimizdedir ejderha gibidir. O yedi başlı yedi dillidir o. O ne hindir, o ne hindir o. Onunla mücadele göz açıp kapatıncaya kadar dahi boşluk kabul etmez hiç ummadığın yerde sana çelmeyi takar hiç ummadığın yerde sana hançeri vurur. Dışarıdaki düşmanı bilirsin o düşmandır tankıyla topuyla tüfeğiyle gelmiştir. Dışarıdaki haini bilirsin o tankıyla tüfeğiyle gelmiştir. Dışardaki zalimi bilirsin o adaletsizlikle hukuksuzlukla zalimlikle gelir senin karşına. Ah içimizdeki hainler yani o

ana put nefis. Ah içimizdeki o ana puttan doğan ana nefisten doğan binlerce put. Bunun en başına imansızlığı koy bunun en başına kibri koy bunun en başına koy kibri bunun en başına koy kendini beğenmişliği bunun en başına koy insanlara zulmetmeyi bunun en başına koy adaletsizliği. O senin nefis putunun oyunları. O senin nefis putunun oyunları. Sen Allah’a itaat et nefisini buna mecbur et. Sen resulüne itaat et nefisini buna mecbur et. Sen bir üstadla bağlandıysan üstadın mürşid-i kâmil ise rüyanda gördüysen elinde manevi sahih delilin var ise sen üstadına itaat et nefisini buna mecbur et. Nefisini buna mecbur et. Nefsine uyma heva hevesine uyma. Uyma. Nefsile mücadele.

Ey sufi kardeşler sakın desinler diye sufilik yapmayın, Allah için, Allah için yaşayın. Allah için birbirlerini sevenler toplandıklarında Allah’ı zikredenler onlar akraba değildirler onlar aynı kavimden değildirler onların birbirlerinden maddi menfaatleri yoktur. Hiçbir gölgenin bulunmadığı o mahşer yerinde Allah’ın gölgesinde gölgeleneceklerdir. Mahşerde peygamberler onlara gıptayla bakacaklardır ve soracaklardır bunlar hangi peygamberlerden bir münadi melek cevap verecek onlara diyecek ki bunlar peygamber değil diyecekler ki bunlar hangi şehitlerden bunlar şehid de değil o peygamberler diyecekler ki bunlar kim o münadi melek cevap verecek bunlar dünyada aynı akraba olmadıkları halde birbirleriyle alışverişleri menfaatleri olmadıkları yerde Allah için birbirini sevip toplandıklarında Allah’ı zikreden kimseledir. Bunlardan olmaya bakın. Bunlardan olmaya bakın Allah’a itaat edin Resulüne itaat edin sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Nefsine itaat etme şeytana itaat etme aklını ilahlaştırıp aklının heva ve hevesine itaat etme. Yusuf suresi ayet 53 “Ben nefsimi temize çıkartmak istemem çünkü nefis şüphesiz ki çokça kötülüğü emredendir.” Sakın nefisini temize çıkarma sakın ben iyilerdenim deme sakın kendini suçsuz görme sakın kendini günahsız görme sakın kendini çok iyilerden görme. Bu peygamber sözüdür peygamberin dilinden Kur’an-ı Kerim bize söylüyor nefsinizi temiz çıkaranlardan olmayın Allah bizleri muhafaza eylesin Cenâb-ı Hakk nefsine uyanlardan eylesin rabbim nefsiyle mücadele eden o kahraman kullarından eylesin Cenâb-ı Hakk nefsine paye verenlerden eylesin.

22 Aralık 2018

Nefis demir ve taştan yapılan çakmaktır. Put kıvılcımdır o kıvılcım su ile söner fakat taş ve demir (çakmak) su ile söner mi? Ademoğlunda bu ikisi oldukça ne vakit ve nasıl emin olur?

Hazreti Pir nefsi taş ve demire benzetiyor. Taş ve demiri birbirine çakınca ne yapar? kıvılcım çıkar. Taş ve demiri birbirine çaktığında kıvılcım çıkıyor o kıvılcımı da put olarak gösteriyor. Buradaki put ne? bir kimsenin

kendi içindeki putlar. İçerdeki putlarla dışarıdaki putlar farklı. Bir kimse içindeki putu yıkamazsa dışındaki putları yıktığını söylemesi abestir. İçimizdeki putlar nedir? nefse uyma harama uyma heva hevese uyma benliğe uyma bence böyle olmalı dini meselelerde. Canım kardeşim Kur'an inmiş sünnet-i seniyye inmiş imamların içtihatları mevcut bu meselede bence onca bunca diye bir şey yok tabi ol yok bence böyle olmamalı. Ya neden dini senin düşüncene görüşüne göre mi tanzim edilecek? Din kuran sünnet gelmiş bitmiş neden işin bencesi var? ama heva heves bu işin put tarafı bu. Yani onca öyle olmamalı onca öyle gelmemeli yani Allah bunu böyle söylememeli böyle ayet mi olur veyahut ta bu peygamber hadisleri doğrumu ki bence böyle olmamalı. Bu iş bence onca bunların hepsi de put. Tabi burada Hazreti Pir'in nefisle alakalı meseleye bakarken kötülüğü emreden nefisle alakalı veyahut ta bizim içimizdeki kötülüğünde iyiliğinde içine işlendiği içine böyle bir bilgi gibi veyahut ta bir çip gibi konduğu nefis biz öyle anlıyoruz ama nefse bir bütüncüllük açısından baktığımızda insanın kendisi insanın özü nefis kelime olarak. Bu normalde kötü huylarında iyi huylarında içine toplandığı zaman zaman ruh olarak isimlendirilen bazı ayet-i kerimelerde kullanılan yere göre ruh manası taşıyan bazı ayet-i kerimelerde kullanıldığı yere göre can manasını taşıyan bazı ayet-i kerimelerde kullanıldığı yere göre hayat olarak adlandırılan ve işte nefes varlık zat insan kişi heva ve heves kan beden bedenden kaynaklanan süfli arzular gibi manalara gelen nefis değil. Yani nefisin çünkü Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde kullanılan manalar çok geniş. Hani bir kimse çok rahat bir şekilde örnekliyorum nefsim kuru fasulye istedi dediğinde bu haram bir istek değil bir kimsenin kendince kuru fasulyeyi canı çekmesi gibi. Bu da nefse giriyor veyahut ta ona nefis üflendi dediğinde o ruh manasında veyahut ta onun anne karnında ilk onun yumurta ile meninin birleşmesinden can husule gelip onun büyümeye başlaması bu da nefis manasına geliyor veyahut ta hayatın devamı veyahut ta bir şeyin bütüncüllüğü. Mesela zat noktasında Cenâb-ı Hakk'ın da O'nun zatı üzerinde de Allah'ın nefsi denilebilir mi? Evet. Buradaki nefis Allah heva hevese düştü manasında değil zatın bütünü manasında veyahut ta bir insan bir kişi bir varlık bireysel noktada da ne olmuş oldu o da nefis olmuş oldu. Bu kullanılan cümlelerin konumuna durumuna göre oradaki nefsin üstüne yüklenen manada farklılaşmış değişmiş oldu. Tabi burada Hazreti Mevlâna Celaleddin-i Rumi hazretlerinin nefis kastı bu değil. Allah manasında kullanılır dedim ya bunu böyle kendi kendinize böyle şey olur mu demeyin bunlar ayetlerle sabit. Cenâb-ı Hakk da kendince kendisini nefis olarak tarif ettiği yerler var. Taha ayet 41 "Seni kendi nefsim için ayırdım" Bunu kime söylüyor? Musa'ya diyor seni kendi nefsim için ayırdım yani onu peygamber olarak seçti. Bütün peygamberleri kendi nefsi için seçti kendisini tanıtsınlar kendisini

bildirsinler diye seçti ve kendi nefsi için seçti peygamberleri kendisi seçti “Ayetlerimizi iman edenler sana geldiği vakit şöyle de Selamun aleyküm Rabbiniz size rahmet etmeyi kendi üzerine nefesine almıştır” En’âm 54. Yani burada Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine diyor ki sana iman edenler geldiğinde de ki Selamun aleyküm önce onlara selam ver ve de ki Rabbiniz size rahmet etmeyi kendi nefsinin üzerine aldı yani Cenâb-ı Hakk burada kendi zatını nefis olarak tarif ediyor veyahut ta Allah kullarının rızkını kendi nefesine vacip etmiştir. Kullarının rızkı kime ait oldu? Hadis-i kutsi bu Allah’a ait oldu. Allah kulların rızkını kendi üzerine vacip etti kendi nefesine vacip etti. Burada da Cenâb-ı Hakk zat noktasına ne yapıyor? Burada da nefis kelimesini kullanıyor. “Allah sizi kendisinden sakındırır” Allah sizi kendisinden kendi nefisinden zat olarak sizleri sakındırır iman edenleri sakındırır. Bakın burada nefis kelimesini Cenâb-ı Hakk kendi zatı olarak kullandı. O yüzden bazı ayet-i kerime ve bazı yerlerde bunu okuduğunuzda kendi kendinize Allah nefisine uymuş burada nefisine uyduğunu söylüyor veyahut ta Allah ben bunu nefsim'e vacip kıldım bu cahil cehalet ehli Allah nefisine uymuş gibi veyahut ta Allah’ta bize benzer bir nefis varmış gibi addediyor. Bilediklerinden dolayı. Çünkü nefsin kullanıldığı yere göre nefsin manası değişti. Bazı hadis-i şeriflerde de bu Cenâb-ı Hakk’ın zatı olarak kast edilir. Örnek Hazreti Aişe radiyallahu anha hazretleri demiştir ki “Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem yanına yatıyordum sonra Onu kaybettim yani yanımda olmadığını gördüm derken Onu aramaya başladım birden O secde ederken elim Onun ayağına değdi. O şöyle diyordu ey Allah’ım senin gazabından rızana senin cezalandırmandan affına ve senden sana sığınırım. Sana yapılabilecek övgüleri saymaya gücüm yetmez. Sen nefsin'e sena ettiğin gibisin” Burada da hadis-i şerifte de Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Allah’ın zatını ne yaptı senin nefsin'e dedi onu o manada kullandı. Yine başka bir rivayette Allah şöyle buyurur hadis-i kutsi “Kulum beni andığında ben kulumla birlikteyim. Eğer kulum beni kendi nefsinde anarsa bende onu nefsim'e anarım” Burada kulun kendi nefsinde dediği ne? Kulun kendi zatıyla kendisinde kendi kendisine Onu anarsa Allah da onu kendisinde kendi kendisine onu anar. Bende onu kendi nefsimde anarım “Eğer kulum beni bir topluluk içinde anarsa bende onu onun beni içinde andığı topluluktan daha hayırlı olan bir toplulukta anarım. Kulum bana bir karış yaklaşırsa bende ona bir zira yani arşın yaklaşırsam kulum bana yürüyerek gelirse bende ona koşarak gelirim” Bu meşhurdur ya. Bunu Buhari’de Müslim’de Tirmizi’de okuyabilirsiniz hadis-i kutsi. Burada aslında kulun kendi nefsinde anarsa dediği kendi kendine andığı. Tabi bunu çevirenler bazen gizliden andı. Karşılığı bu değil hadis-i kutsideki. Kulum kendisinin içinden andı. Değil. Kulum kendi nefsinde beni anarsa. Bir

topluluk olması şart değil sen yolda Allah Allah Allah Allah dedin kendi nefsinde andın. Namazı evinde kıldın kendi nefsinde kıldın cemaat içerisinde kılmadın. Namaz gizli değil ki. Bir kimse namazını kılmamasını saklayamaz ki. Evin içinde kılar evde yaşayan insanlar varsa onun namazını görür mü? Evet. Namaz zahir bir ibadettir ritüel olarak. O yüzden bu hadis-i kutsiyi bil hasa hafi zikrullah erbabı kulum beni kendi içinde anarsa. Değil. Kulum kendi nefsinde anarsa bende onu kendi nefsimde anarım. Kulum beni bir topluluk içinde anarsa bende onun anmış olduğu topluluktan daha hayırlı topluluk içinde onu anarım. Burada iş büyüdü. Çünkü cemaat içerisinde Allah'ı zikretmek cemaatle namaz kalkmak cemaatle oturup toplanıp örneğin burada bir ilim tahsil edilmesi. Burada şimdi hepimiz Allah'ı zikrediyoruz. Allah da diyor ki daha hayırlı bir topluluk içinde ben sizi zikrederim. Biz kendi kendimize evde kitap okuduk. Kendi nefsimizde Allah'ı zikrettik oturduk evde Kur'an-ı Kerim okuduk kendi nefsimizde kendi kendimiz zikrettik. Allah da kendi nefsinde bizi zikretti ama oturduk hane halkını topladık hadi bakalım Kur'an-ı Kerim okuyalım Kur'an-ı Kerim okuduk cemaat halinde herkes duydu. Böyle evler az kaldı artık. Böyle evler az kaldı. Evde baba anne çocukların oturup böyle bir yarım sayfa Kur'an-ı Kerim okuyup diğerlerinin dinlemesi az kaldı. BAHANEMİZ ÇOK DİZİLERİMİZ VAR TAKİP EDECEĞİMİZ TWEETLERİMİZ VAR TAKİP EDECEĞİMİZ FACEBOOKLARIMIZ VAR SOSYAL MEDYAMIZ VAR BİR SÜRÜ ŞEYİMİZ VAR TAKİP EDECEK. O yüzden kim kimi dürtükledi kim kimi biyledi kim kimi didikledi bakmamız lazım. Yani oturup Allah'ı zikretmekten oturup Kur'an-ı Kerim okumaktan veyahut ta oturup aileyle ortak sohbet etmekten bir şey konuşmaktan daha önemli bunlar. Takipçi sayısını arttırmamız lazım o yüzden absürt şeyler yapmamız lazım insanların inancıyla ahlakıyla insanların anlamayacağı şeylerle oynamak lazım. Neden? Takipçimizin artması lazım. Birilerine hakaret etmemiz lazım birilerine sövmemiz lazım birilerine farklı davranmamız lazım erotik şeyler konuşmamız lazım ki aman takipçimiz fazla olsun. Ne yediğimizi ne içtiğimizi nerde yediğimizi kimle yediğimizi hepsini fotoğraflayıp koymamız lazım. Ne giydiğimizi yırtmacımızdan neresinin nereye kadar görüldüğünü muhakkak göstermemiz lazım. Kimlerle neredeyiz hangi restorandayız hangi bardayız hangi pavyondayız hangi meyhanedeyiz hangi gece kulübündeyiz bunu göstermemiz lazım evet yani sosyal medya Kur'an sünnet dairesinde heva hevesine uymadan kullanılırsa âlâ ama öbür türlü enteresan bir şey. Ailenin içerisinde birlik beraberlik kaldı mı? Hayır. Herkes farklı cenahlarda. E şimdi odalar fazla evlerde herkesin bir odası var herkesin bir havası cıvası var herkesin kendi özel hayatı var. Akşam olunca çocukların dersleri var ilgilenecek o kadar çok şeyleri var. Tabi. Onlar odalarında duracak ders çalışacaklar sosyal medyada dolaşacaklar anneleri onların çaylarını götürecek aman oğlumuz

ders çalışsın aman kızımız ders çalışsın. Tabi. Onlar ders çalışırken sakın ha hiçbir şey söylemeyin onlara. Olur mu olur sonra eğer yüksek not getiremezlerse nasıl hava atacaksınız etrafa? Teyzesi takdir getirdi, amcası takdir getirdi, e teyzesi ama okul birincisi oldu ya, teyzesi öbürkü okul üçüncüsü onun kafa yerde. Ya elleme iyi insan olsun yok onun birinci olması lazım. O yüzden Kur'an' a sıra gelmiyor o yüzden hadislere sıra gelmiyor o yüzden edepmiş terbiyeymiş ilimmiş bunlara sıra gelmiyor. Bunlara sıra gelmesi mümkün değil. Onca şeytan önümüze engel koyuyor ki eşlerimizle konuşacak sıra gelmiyor. Çocuklarla irtibata girecek sıra gelmiyor. Birde çocuklar yarın okulda ne derler sorarsa arkadaşları kerimcan dün akşam ne giymiş gördün mü? E görmedi kerimcanın ne giydiğini. Büyük eksiklik. Tabi. Çocuk geri kaldı kerimcanın ne giydiğini görmemiz lazım. Allah bizi affetsin. O yüzden kulun kendi nefsinde Allah'ı zikretmesi yani kendi çabasıyla kendi durumuyla konumuyla kendi kendisine bir ibadet etmesi. Bunun illaki hafi gizli manası değil bu kendi kendine Allah'ı zikretti kendi kendine namaz kıldı bu onunla alakalı. Kulun cemaatle ibadet etmesi cemaatle zikretmesi bu da farklı.

Nefsin insan bedeni anlamında kullanılması. Sözün başında farklı farklı manalarda kullanılır dedim ya bunlar alakalı da küçük küçük örnekler. Yusuf aleyhisselamla alakalı "Yusuf dedi o benim nefsimden murad almak istedi" Kiminle alakalı? Kimdi onun nefsinden murad almak isteyen? Züleyha. Züleyha onu defalarca davet etti, davetkar davrandı, ona emretti. O hep ondan uzak durdu hep kaçmaya çalıştı harama bulaşmak istemedi çünkü Züleyha evliydi. Evli. Zina haram evli bir kadınla zina yapmak veya evli bir kadının zina etmesi mevcut haramı ikiye katlayan üçe beşe katlayan bir haram. Zina haram ama komşu kadınla zina etmek zina suçunu ona katlamak gibi. Allah muhafaza eylesin. Tabi bunlar artık günümüzde yani konuşulamaz hale geldi. Laik demokratik insan haklarına dayalı bir hukuk devletinde zina suç değil. Para karşılığında zina yaparsa bir kimse devlet neden benden vergi kaçırdın diye onun peşine düşüyor ama bir kadın bir erkek istediği sayıda istediği kadar zina edebilir. Devlet olarak suç görmüyoruz. On yıl içerisinde zina devlete bakın devletin tespit ettiği adalet bakanlığının tespit ettiği on yılda zina suçu yüzde yedi yüz otuz iki artmış bunu devletin resmi kanallarından alınan resmî açıklaması Tuik açıklaması. Yüzde yedi yüz otuz iki. Birde bunun devlete intikal etmeyenleri vardır bundan fazladır ama bir bunun kadar koyun on yılda yüzde bin beş yüz artmıştır zina. Büyük hastalıktır. Âdem'den beri Cenâb-ı Hakk'ın bütün ümmetlere haram ettiği ve ümmetleri bundan korkuttuğu bir hastalıktır. Bir ülkede zina artarsa orda bereketsizlik artar orda yağmurlar dengesini karıştırır toprak dengesini karıştırır o insanların

dengesi bozulur toplumun dengesi bozulur. Toplumun dengesi bozulur. Ama öyle bir hale geldi ki toplum artık fütursuz arsız bir şekilde göz göre göre bu kadın evli midir değil midir bu kadının çoluğu çocuğunu var yok mudur böyle fütursuzca gidiliyor ve ne yazık ki önceden Müslüman görünümünde olan kimseler bunlara bulaşmazlardı. Şimdi artık görüntüsü Müslüman ama amelleri münafık olan kimselerde görünüyor artık bunlar. Bunu kendimden örnekliyorum ya başka bir yere gitmeye gerek yok. İstanbul'da Yenikapı'da köprü var Aksaray'a doru köprü'nün altında kırmızı ışıklar var gece akşam 9.30-10.00 sularında ben oradan yürüyorum bayanın birisi camı kibar bir şekilde tık tıkladı ben açtım buyur bacı dedim ben böyle baktı bir isteğin var mı dedi estağfurullah senin bir isteğin varsa söyle bacı dedim ben ne bacısı ya dedi. Öbür taraftaki kadınlara bağıyor bu bildiğimiz sakallılardan değişmiş ya dedi. Bir utandım kendi kendime bir utandım. Bende buyur bacı diyorum ki ona bende ki kafaya bak sufilere adamın karnı açtır cebinde parası yoktur karşısındaki kimseye der ki seni yemeğe götüreyim karnın açsa. Bu şu demektir benim karnı aç. Bu sufi inceliğidir. Bakın sufi edebi sufi inceliğidir. Karşındaki kimseye üşüyorsundur sana bir palto alayım kendisi gömlekle dolaşüyor sana palto alayım dediğinde şunu diyor ben üşüyorum benim paltoya ihtiyacım var. Tabi biz bu incelikleri kaybettik unuttuk. Benim kafam oraya gitmiş. Aynı şeyi ben Suriye'de de yaşamıştım sonra toparladım ya Suriye'de de yaşamıştın. Yani düşünebiliyor musunuz diyor ki bu bildiğimizi hacılardan sakallılardan değil. Demek ki bildiği sakallılar var. Ne bunlar? Bunlar fuhşa giden insanlar. Fuhşa gidiyor. İşin en acı tarafı bu. İnsanların Müslüman görünümünde fuhuş yapması. Müslüman görünümündeki erkeklerin evli kadınlara sarkıntılık yapıp onlarla fuhuş yapması. Müslüman görünümündeki makam mevki sahipleri kendilerine iş için gelen kadınların namuslarına tasallut olması. Acı olan bu. Aynı şeyi Suriye'de yaşamıştım. Allah rahme eylesin Şeyh Efendi hazretleriyle beraber gittiğimizde oradan ümreye gideceğiz öyle bir kendi kendimize düşündük buradan ümreye gidelim tamam ümreye gidelim orda da dediler ki biz vizelerini hallederiz. O zaman Allah rahmet eylesin Suriye'nin diyanet işleri başkan konumundaki Ahmed Keftari Allah rahmet eylesin Nakşibendi kendisi. O böyle demiş ki ben hediye olarak onların vizelerini aldıtırayım ne lazım fotoğraf lazım kaçır tane geçmiş gün dörder tanemi altışar tane mi ne fotoğraf lazım. Bizde fotoğraf yok haydi gittik bir fotoğrafçıda fotoğraf çekiliyoruz hep beraber. Kadının birisi geldi. Böyle şive olarak hoş gelmişsen dedi hoş bulduk dedim ben. Türkçe söylüyor bir ihtiyacın var mı dedi estağfurullah bacı senin bir ihtiyacın varsa söyle sen nerelisin dedim ben. Kimse yanlış anlamasın her yerli olabilir böyle bir kimse antepliyem dedi dedim varsa bir sıkıntı söyle hani bende diyorum ki orda naçar kaldı. Böyle baktı ne sıkıntısı sen

gurbettesin sen bir şey lazımsa söyle deyince o zaman anladım ben. Bizim orda da Nuri diye bir kardeş var orada okuyor hacı abi sen gel bu tarafa dedi Nuri kimden yanasın dedim bende latifeden benim nasiplerimi mi kapatıyorsun sen dedim ya yapma hacı abi ya falan dedi. Müslümanların böyle tanınmaları korkunç. Sünnet sakallı bir Müslümanın böyle tanınması korkunç. Bir Müslümanın görüntüsü Müslüman olan bir kadının bir erkeğin böyle tanınması korkunç. Bu büyük bir handikap Allah muhafaza eylesin. O yüzden de o Yusuf aleyhisselama Züleyha ona yalvarıyordu onunla beraber olmak istiyordu ama Züleyha o esnada evliydi. Evli bir kadınla cinsel ilişkiye girmek büyük haramlardan birisidir. Muhammedî fıkhıta Muhammedî hukukta evli bir kadının veya evli bir adamın zina yapmasının cezası ölümdür. Musevilikte ölümdür İsevilikte ölümdür İbrahimîlikte ölümdür. Hepsinin de cezası ölümdür. İşte Kur'an'da yok Hazreti Muhammed-i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri öyle içtihat etti recmetti öldürdü. Neden? Evli bir kadının veya evli bir adamın zina etmesi büyük günah-ı kebirdir. Yusuf aleyhisselam da diyor ki Kur'an-ı Kerim'de o benim nefsimden murad almak istedi. Burada nefis ne manaya geldi? O kimsenin bedeni manasına geldi. Beden. "Allah'ın haram kıldığı nefse cana haksız yere kıymayın" Hadîd sure 22. Burada da ne? Can hükmüne geldi. O kimsenin bedeni hükmüne geldi. "Her nefis ölümü tadacaktır" Ankebut ayet 57. Bu da ne? O kimsenin bedeninin öleceğini beden olarak yok olacağını. Allah muhafaza eylesin inşaallah. Yine "La ilahe illallah Muhammeden Resulullah diyen Müslüman bir kişinin kanı şu üç şeyden biriyle helal olur. Nefse nefis" Yani bir kimse kalktı haksız yere bir kimseyi öldürdü. Nefse nefis öldüren kimsenin kanı helal oldu. Bakın bu üç şeyin karşılığı ölümdür. Haksız yere bir kimseyi kalktın öldürdün. Nefse nefis. İkincisi evli olarak zina eden. Üçüncüsü cemaatten ayrılıp dinden çıkan. Bu üç kişi için ölüm haktır. 1- Haksız yere birini öldürdüysen. Karşılığında kendi canınla ödersin. 2- Evliyken zina ettiysen. Karşılığında canınla ödersin. 3- Sen dinden dönersen. İslam olduktan sonra dinden dönersen karşılığı nedir? Ölümdür. Burada da ne olmuş oldu nefis? O bireyin kendisi yani vücudu olmuş oldu.

Yine nefis putlar hakkında kullanılır. Hakkınız helal edin bu nefsi biraz uzun tuttuk ama anlaşılсын istedim. Nefsin putlar hakkında kullanımı yani put "Yoksa onlar için kendilerini azabımızdan koruyacak ilahlar var onlar kendi nefislerine bile yardım edemeyecekleri gibi onlara tarafımızdan sahip de çıkılmaz." Enbiya ayet 43. Yani o putlar var ya onlar kendi nefislerini dahi kurtaramazlar. Bakın o putu da ne yaptı Cenâb-ı Hakk bir nefis olarak gösterdi tanımladı. Bu ne? Lat Uzza Menat. Kur'an'da bize isimleri zikredilen üç tane put Lat Menat Uzza. Bunları unutmayın. Bunlar bizim içimizde. Menat

ne? para. Haram para. Haksız kazanç. Haksız para. Alivereli dalavereli iş-ler, akçeli işer haram para. Bu Menat. Lat ne? Makam mevki. Uzza güç. Bu üç şey de neymiş? putmuş. Bunlar müşrikler zamanında Araplarda bunlar böyle bildiğiniz insan figürü gibiydi Allah muhafaza eylesin.

Nefis cins tür anlamında kullanımı “And olsun içinizden kendi nefsinizden size öyle bir peygamber geldi ki sizin sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir. Size düşkün müminlere şefkatli ve merhametlidir” Tövbe ayet 28. Sizin kendi nefsinizden diyor burada. Kendi nefsinizden ne? O da sizin gibi insan. Burada tür manasında. İnsan türünün içerisinde bir peygamber gönderildi. Tabi bu Tövbe 28. ayeti bu on dokuzlucu sapıklar var ya! Edip yükseller. Onlar bu ayeti inkâr ederler 28. ve 29. ayeti. Bunlar on dokuzun katsayılarına uymuyor diye Tövbe suresinin 28. ve 29.ayetlerini inkâr ederler. Bunlar Kur’an’a sonradan ilave edildi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de demez onlar. Muhammed bunları kendisi uydurdu kendisine koydurdu der bu edip yüksel denilen kimse. Önceden bunların isimlerini zikretmezdim ama zikrediyorum artık. Zikretmemin sebebi insanlar neyin ne olduğunu iyice bilsinler tanışınlar iki tane süslü lafa kanmasın iki tane süslü lafın arkasındaki gerçeği görsün. Bu edip yüksel ve avenesi on dokuzcu dur bunlar on dokuzun kat sayılarına göre Kur’an’ı kendilerince yorumlamaya kendilerince Kur’an’ı öyle oturtmaya çalışırlar. Tövbe suresinin son iki ayetini de inkâr ederler. Bunlar hadis-i şerifleri de inkâr ederler bunları bilin duyun anlayın. Bu edip yüksel ve avenesi komple hadisleri inkâr eder hadis inkarcısıdır Amerikan uşağıdır Amerika’nın kucağında oturur. Yerli işbirlikçileri var burada. Namazın ritüellerini kabul etmezler. Namazın sünnetlerini kabul etmezler hatta birine dedim kalk iki rekât namaz kıl sünnetler olmadan nasıl kılacaksın dedim baktı bana öyle. Böylede cahiller Allah muhafaza eylesin. İşte burada da Tövbe suresi ayet 28 de Cenâb-ı Hakk tür olarak cins olarak kullanıyor. Yine “Allah size sizin nefislerinizden eşler var etti” Nahl süresi ayet 72. Eşler insan eşleri birbirlerine aynı türden insan. Kadında insan erkekte insan. Kadınları ve erkeleri Cenâb-ı Hakk eş yaptı kendi nefislerinden yani kendi türlerinden. Sen eşine ister kadın ister erkek bu domuz bu bu hayvan bu bu köpek bu yok bu at yok bu beygir yok bu inek onu hayvana benzetmek şekil olarak haram. Allah onu ahsen-i takvim üzerine yaratmış. Onun üzerinde nefisine uyar da hayvani nefisine uyarsa sen yine diyemezsin sen eşeksin diye. Haram. O insan ve insan türü belli. Burada da Cenâb-ı Hakk ne yapıyor? tür manasında kullanıyor.

Nefsin insanın zatı anlamında kullanılması. “Öyle bir günden sakınıp korkunuz ki o günde hiçbir nefis -yani kimse- diğer bir nefse -yani kimseye- hiçbir

fayda sağlayamaz” Bakara ayet 123. Burada da nefis ne? o kimsenin kendi zatı bireyin kendisi şahsın zatı manasındaki kullanımı.

Yine ruh anlamında kullanılması. Nefsin ruh anlamında kullanılması “Allah öleceklerin ölümleri anında ölmeyeceklerinde uykuları esnasında nefislerini alır” Buradaki nefisin kullanım yeri ne? Ruh. Allah muhafaza eylesin cümlemizi. “Nefsini temizleyen kurtuluşa ermiştir onu kirletip örten zi-yana uğramıştır” Şems suresi ayet 9 ve 10. Burada da ne manada? Yine ruh manasında.

Nefsin kalp veya eskilerin sadır dediği veya gönül denilen buna benzer anlamlarda kullanılması. Araf suresi ayet 205 “Rabbini içinden nefislerinizde yalvararak ve ürpererek yüksek olmayan bir sesle sabah akşam zikret gafil-lerden olma” Burada da ne yaptı? Burada o kimseye dedi ki kalbinden gönlünden Allah’ı zikret. “İyi biliniz ki Allah içinizden yani nefsinizden geçenleri bilir” iç manasında. Bakara ayet 235. Yine hadis-i şerif “Zenginlik nefis zenginliğidir” yani gönül zenginliği. Burada ne? Gönül zenginliği. Zenginlik neymiş? Gönül zenginliği ama buda kelime olarak ne olarak geçiyor? Nefis olarak geçiyor.

Yine ehli tasavvufun kullandığı nefis vardır. Bu nedir? Bu da ehli tasavvuf nefsi genel olarak şu manada kullanır Furkan ayet 43 “Nefsani arzularını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Artık ona sen mi vekil olacaksın?” Evet. Ehli tasavvuf nefsi genel olarak bu manada kullanır yani nefsani arzularını kendine ilah edinme. Bakın tekrar söylüyorum ayetle sabit nefsani arzularını kendisine ilah edinme. İşte Hazreti Mevlâna Celaleddin-i Rumi hazretlerinin sözün başında nefis demir ve taştan yapılan çakmaktır put kıvılcımdır dediği nefis budur ve o kıvılcım su ile söner yani nefsinin heva ve hevesini ilah edindiyse bir kimse nefsinin heva ve heveslerini ilah edindiyse bir kimse ne yaptı o nefsinden taş ve demir birbirine vurdu bir kıvılcım çıktı o kıvılcım ne olmuş oldu put olmuş oldu. İşte ayet-i kerimede o nefsani arzularını kendisine ilah edinen yani nefsani arzularına uyan o nefsani arzularının peşinden giden Cenâb-ı Hakk’ın kitabını bırakıp Hazreti Muhammed-i Mustafa’nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetini bırakıp kendi heva ve hevesini ilah edinen kendi nefsinin uyduruklarını ilah edinen bence böyle olmalı bence şöyle olmalı bence Allah budur bence Muhammed-i Mustafa burada böyle demeliydi veyahut ta burada haşa yanlış demiş eksik demiş demek o kimsenin kendi nefsinden doğan dogmatik heva ve heveslerini ilah edinmesi. Bakın ilah edinmesi. Hazreti Pir bizi bununla alakalı uyarıyor diyor ki o kıvılcım yani senin heva ve hevesinden çıkan o putçuklar su ile söner bir şey olmaz ama taş ve demir su ile söner mi? Hayır. Bu biz ölünceye kadar mücadelemiz devam edecek olan nefis. “Ademoğlunda bu ikisi

oldukça ne vakit ne nasıl emin olur?” Yani sende bu nefis olduğu müddetçe ve nefsinden sudur etmiş çıkmış putlar olduğu halde ne zaman rahat edersin? O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri mübarek duasında dedi ki göz açıp kapatıncaya kadar beni nefsimin eline bırakma. Küçük cihaddan büyük cihada dönüyoruz. Ya Resulullah kim var karşımızda düşman? “İki göğsümüzün boşluğunda bulunan nefis” dedi. O yüzden can bedenden çıkıncaya kadar nefisle mücadeleye devam. Hiçbir zaman nefisle olan mücadelede gözünü kırpmadan gözünü kırpmadan devam etmek var. Küçük bir gaflet küçük bir nefse uyma Allah muhafaza eylesin bizi yanlış yollara götürür. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed’i nefsin hile ve desiselerine karşı uyanık eylesin.

29 Aralık 2018

“Taş ve demir ateşi içlerinde tutarlar su onların ateşine işleyemez tesir edemez” Geçen haftaya dönceğiz mecbur. Burada nefis demir ve taştan yapılan bir çakmaktır demişti Hazreti Pir. Nefsi demirden ve taştan yapılan bir çakmak olarak görmüştü. Bakın nefis neydi? Demirden ve taştan yapılmış. Hazreti Pir devam ediyor şimdi “Taş ve demir ateşi içlerinde tutarlar” Yani nefis ateşini kendi içinde tutar. Devam ediyor “su onların ateşine işleyemez tesir edemez.” Sizin onu herhangi bir suyla söndürmeniz mümkün değildir. Taş ve demirden çıkan kıvılcımı su söndürür ama taş ve demirin içerisindeki ateşi hiçbir su ne yapar? söndürmez. Bu ne demektir? senin nefsin hep senin boş bir anını bekleyecek. Senin onu tamamiyetle öldürmen senin onu tamamiyetle üzerine galip gelmen mümkün değil “İrmak suyundan harici ateş söner fakat taş ve demirin içine su nasıl girer?” Bir ırmak suyu düşünün bütün ateşleri söndürür mü evet? Su bütün ateşleri söndürür mü evet. Su bu noktada hem yanıcı olmasına rağmen aynı zamanda da ateşi söndürür mü? Evet ama o taş ve demirin içerisinde olan ateşi söndürmesi mümkün mü? Değil. Siz alın bir taşı atın okyanusun içine o taş içine su alır mı? Almaz. Bir müddet sonra o taş sünger haline gelir mi? Gelmez. Hani Yunus der ya, sen bir kara taşsın deryaya düşsen de içine su almazsın. O yüzden taş ve demirin içindeki ateşi söndürmek mümkün değil. “Küpün ve testinin suyu fanidir lakin pınarın suyu daima taze ve bakidir” bir küp düşünün onun suyu gelip geçer bir testi onun suyu gelip geçer ama ırmağın suyu gelip geçen bir su değildir o devamlı akar bir pınar düşünün o pınardan su devamlı akar. “Ateş ve dumanın aslı demir ve taştır. Hıristiyan ve Yahudi küfrü ikisinin feridir” Ateş ve dumanın aslı neymiş? Demir ve taşmış. Bir yerde ateş varsa duman varsa onun aslı ne? Demir ve taş yani bir yerde ateş ve duman dediği bir yerde küfür varsa isyan varsa tuğyan varsa bir yerde yanlışlıklar varsa

eksiklikler varsa onun sebebi nefistir. Bakın onun sebebi nefistir. “Hıristiyan ve Yahudi küfrü ikisinin feridir” Yani bir Hristiyan’ın veyahut ta bir Yahudi’nin küfrü de bu nefsin dışarı vurduğu bir ışık gibidir. Nefistendir yani. O zaman insanların küfrü nerden peyda oldu? Nefislerinden peyda oldu. İnsanların münafıklıkları mürtedlikleri günahı kebaireleri yanlışlıkları haramları nerden kaynaklandı? O nefislerinden kaynaklandı ve o nefisleri gelip geçici mi? Değil. O nefis bizde her daim duracak mı? Evet. O nefsi terbiye etmezsek bizden her daim ateş ve duman çıkacak mı? Evet. O nefsi terbiye etmezsek o nefisten çıkan kıvılcımlar neydi? Hazreti Pir diyor ki onlar küçük putçuklardır onları ezmen onları söndürmen mümkündür ama asıl diyor büyük olan nefis putudur. Ona galip gelmen zordur diyor. Eğer bir kimse nefisine uyduğunda ne olmuş olacak? Herhangi bir yerde ateş çıkacak duman çıkacak yani günah-ı kebaire işlenecek küfre düşülecek ve biz diyeceğiz ki burada nefisine uyan kimseler var. Nefisine uyan kimseler bir yerde toplanırlar mı? Toplanırlar. Orda kendilerince heva ve heveslerine uymuş bir şekilde tavır ve hareketler yaparlar mı? Evet. Oradan da o kötü kokular o kötü dumanlar çıkar mı? Evet. Bunu çıplak gözle göremezsek çıplak kulakla duyamazsak dahi manevi göz ve kulak bunları duyar mı? Evet.

“Put bir testide gizli kara sudur. Nefsi muhakkak olarak o kara suya pınar bil” demişti ya o pınarın suyu kesilmez diye testide bir kara su var o ne? O put. Onu kırdın onu temizledin onu değiştirdin ama pınar duruyor orada. Nefs orada durduğu müddetçe o testiye yeniden dolduracak o yeni bir testi oluşturacak. O nefis bizde ne yapacak? Her daim duracak. Her daim duracağı için Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyurdu ki gözümü açıp kapatıncaya kadar beni nefsim uydurma. İki diz üzere ip gibi oturmak sufiliğin kendi içerisindeki nefis terbiyesidir nefsin zorluklara karşı sabrettirirsin. Dizin ağırır ayağın ağırır belin ağırır kafan düşer uykun gelir nefis yapar bunu. Ya amma konuştu bugün ya biraz daha kısa kesse olmaz mı sohbetin kısıtı önemli ya daha anlaşılır olması lazım on dakika 20 dakika sohbet olması lazım. Oysa sohbet eden öyle düşünmez o der ki yarın ölüm var bildiğini gördüğünü anlatmadan göçüp gidersen seni hesaba çekeler mi? Evet. Sana bu ilim verildi neden anlatmadın neden söylemedin derler mi? Evet. O da ister ki bir an önce herkese her şeyi anlatayım öğrensın. E tabi kimisi dizini düşünür kimi eşini düşünür kimisinin koklanacak evde yavrusu var bekliyor onu ne yapacak bir an önce şu sohbet şu zikrullah bitse de bir gitsem desem ki ya hatun güzel zikrullah oldu ya hadi çayı demle de bir kaykılse eve bir rahat etse. zikrullahtan gelmiş evin adamı her türlü saygıyı hak ediyor her türlü çay çorba hizmet on numara olacak. Neden? adam zikrullahtan gelmiş. Sanki hatunun babasını zikretti de. Tabi hatun hizmet

etsin ona. Neden? hatunun babasını zikretti onun gönlünü yaptı. Değil can-
cağızım ya Allah'ı zikrettin ne muhteşem bir şey yaptın Allah seni zikretti.
Onu düşündüğünde sen hatuna hizmet et deki ya O beni zikretti bu gece. Bir
düşünün. Bunca varlığın içinde seni zikretti bunca varlığın içinde sen Onun
zikrettiklerinin içinde sin. Ne büyük kıymet. Muhteşem bir şey. Allah bizi af-
fetsin. Eski günler aklıma geldi güzeldi o günlerde. Birde böyle şey vardır ya
eskiden ne güzeldi. Şimdi? Ya şimdi ya... Her perde güzeldir her dönemin
her anın kendine ait zorluğu kendine ait kolaylığı kendine ait güzelliği ken-
dine ait sıkıntıları vardır her dönemin her zaman. Sufi yolu zorluksuz de-
ğildir hiç. Peygamberlerin yolu hiçbir zaman zorluksuz değildir hiçbir za-
man. Of rahat ettim diyen bir peygamber yoktur, of rahat ettik diyen bir veli
yoktur. Varsa veli değildir. Şeyhtir ama veli değildir. Her şeyh veli değildir
her veli de şeyh değildir. Bazı veliler vardır hiç müşterisi yoktur. İllaki her
veli şeyhlik yapacak mürşitlik yapacak diye kaide yok ama şeyhim diyen ya
da her şeyh veli değildir. Bir sıkıntısı yoksa o kimsenin veli değildir. Ateşler
içinde kıvrılır ya Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem. Sahabe üz-
gün. Kendine gelir "Namazım" der "Namaz kılındı mı?" "Kılınmadı Ya Resu-
lullah" "Su dökün başımdan aşağı" başından aşağı su dökerler ayılır "Hadi"
der "beni namaza götürün" tam namaza götürecekler bir daha bayılır. Ashap
bekliyor Mescid-i Nebvi'de namaz kılınacak. Kılmıyorlar namazı. Bir müd-
det sonra kendine gelir hadi bir daha su dökerler başından aşağı yine bayı-
lır. Ateşler içinde kıvrılıyor. Üçüncüsünde tekrar kendine gelir sahabe da-
yanamaz Anam babam sana kurban olsun Ya Resulullah bu eziyet bu sıkıntı
sana da mı gibisinden. Gözünü diker der ki "Belanın musibetin çoğu pey-
gamberlere sonra velilere sonra velilerin etrafındaki kimseleredir" der hadis-i
kutsi. Belanın musibetin büyüğü neylereymiş? Peygamberlere. Ondan sonra
kimlereymiş? Velilere. Sonra? Velilerin etrafındaki kimselere. Bu işin anato-
misi ve rengi budur. Başına bir bela musibet sıkıntı gelmesini istemiyorsan
al kardeşim dersini selamun aleyküm ben gidiyorum ağrısız dişim kaygısız
başım diyecek yürüyecek gidecek ama öbür türlü girdin bir yere dakika bir
gol bir o güne kadar on numara sana hizmet eden hatun etmez veyahut ta
hiç aranda problem çıkmamıştır problem çıkar bir taraftan bir sıkıntı gelir
Allah bizi affetsin. **Put bir testide gizli kara sudur. Nefsi muhakkak olarak
o kara suya pınar bil** o suyu biz nereden doldururuz? Pınardan dolduru-
ruz ama orda kara sudur o biter bir daha doldururuz, biter bir daha doldu-
ruruz. O zaman bu nefis bizde olduğu müddetçe devamlı gelecek o su bize.

"O yontulmuş put kara sel gibidir" O nefis kara sel gibidir. Sel. Önüne
kattı mı bütün her şeyi alır götürür. Pınar suyu bir yatağı vardır öyle değil
mi? O yatağında gider. Yağmurlar çok yağınca ne olur sel felaketi olur deriz.

Sel pınar suyu gibi midir? Değildir önüne ne varsa alır götürür yıkar yakar perişan eder evleri yıkar arabaları üst üste katlayaraktan götürüyor “Put yapan nefis anayolda bir pınardır” O putları kim yapıyor o zaman hepsini de? Nefis yapıyor. O nefis bir sürü küçük küçük küçük putçuklar üretiyor. Devamlı putçuklar üretir o. Mesela dünyaya karşı hırs kin nefret insanlara bütan. Bu kötü huyların hepsi de birer putçuktur. İnsandaki kötü huyların hepsi de birer putçuktur o putları oluşturan nefistir. Bakın o putları oluşturan nefistir. O boyna fabrika gibi üretir. Sen sivrisineklerle uğraşırsan bitiremezsin bir türlü o çünkü habire üretiyor. Bir bataklık düşünün o nefis bataklık gibi. Nefis o bataklık ha bire sinek üretiyor ha bire her şeyi üretiyor orası sen ha bire her gün ilaçlıyorsun ertesi gün bir daha geliyor ertesi gün bir daha geliyor ertesi gün bir daha geliyor senin bataklığı kurutman lazım. Sen bataklığı kurutmadığın müddetçe her gün yeniden oluşturacak o putçuklar çikartacak.

“Bir taş parçası yüz testiği kırar ama pınar suyu durmadan kaynar.” Sen testileri kırarsın ama sen o nefsi terbiye etmezsen o akıyor kendine yol bulacak. “Put kırmak kolay gayet kolaydır” bakın put kırmak kolay gayet kolaydır yani o nefsin ürettiği putları kırmak kolay veyahut ta dışarıdaki dikili putları kırmak kolay o kolay olan iş “Fakat nefsi kolay görmek cahilliktir” Sen nefisle mücadeleyi kolay görürsen o cahilliktir o senin cahil olduğunu gösterir o senin bilmediğini gösterir. Bir kimse sufilikle tanışmazsa bir velinin bir mürşidin önünde oturmazsa o nefsin tanımlayamaz nefsin nasıl bir ejderha olduğunu nefsin ne menem bir şey olduğunu nefsin nasıl mücadele edilmesi gereken olmazsa olmaz bir olgu olduğunu bilmez. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ya küçük cihaddan büyük cihada dönüyoruz. Büyük cihad ne ya Resulullah? Göğüs boşluğunuzda bulunan nefsinizdir dedi. Asıl mücadele bu nefisle olan mücadeledir. Nefsinle mücadele edersen hakkı tanırırsın nefsinle mücadele etmezsen hakkı tanıman bilmen mümkün değildir ve sufilik nefis mücadelesinin üzerine oturur. Nefsiyle mücadele etmemek nefisle yaka paça olmamak bu manada onunla onun yolunda kardeş olmak gibi bir şeydir Allah muhafaza eylesin.

“Ey oğul nefsin misal ve suretini istersen yedi kapılı cehennemin kıssasını oku” O yüzden nefisle mücadele en büyük cihad. O en büyük cihatla alakalı sen bu mücadeleyi boşa alır ehemmiyet göstermezsen hiçbir şey elde etmemiş olursun. O yedi kapılı cehennem kıssasını oku dediği nefis her dem seni cehenneme doğru götürür. Tabiri caizse terbiye edilmemiş nefis yedi kapılı cehennem gibidir ve sen cehennemi kendi içinde taşımaktasın. Sen cehennem hayatı yaşıyorsun cehennemle berabersin cehennemle birliktelik kurmuşsun nefsin terbiye etmediğin müddetçe sen cehennemin ta orta göbeğine

oturmuşun. Şimdi cehennemle alakalı hadis-i şerifleri okuyun kimler cehenneme gidecek ayetleri okuyun bu nefsin üzerinde bunlar var ise işte sana ne olduğu meydanda Allah bizi affetsin inşallah.

“Nefsin her anda hilesi var her hilesinde yüzlerce firavun firavuna uyanlarla boğulmuş” Hazreti Pir aldı götürdü bizi firavuna. Nefsin her anda hilesi var her hilesinde yüzlerce firavun firavuna uyanlarla boğulmuş. Bu manada geçen ders nefsin kelime manası olarak nerelerde ne manada kullanıldığını anlatmıştım ruh manasında, kalp manasında, beden-birey manasında, bir şeyin bütünlüğü manasında, kötülükleri emreden manasında “Nefsin her anda hilesi var her hilesinde yüzlerce firavun firavuna uyanlarla boğulmuş” o zaman buradaki nefis algısı veya nefis öğretisi daha da farklılaştı. Bu nefis bize hileler kuran, bizim başımıza işler açan nefis manasında. Nefsi dörde ayırmışlar sufiler.

Nefs-i tabii vardır bu nefs-i tabii, bir kimse düşünün o kimsenin bütün parçalarını bir ve beraber tutan ve birbirinden ayrılmasına engel olan şey nefs-i tabii denir. Doktor ne diyorsunuz siz bu vücudun bütününe? Kadavra diyorsunuz ölü haline. Canlı haline? Vücut beden. Nefs-i tabii der sufiler bir şeyin bedenini ayakta tutan bedenini bir ve beraber tutan şeydir.

Nebati nefis. Bir de nefis, nebati nefis olarak adlandırılır bu mesela anne karnında bir çocuğun büyümesi doğduktan sonrada büyümeye devam etmesi o çocuğun nebati nefsidir. İnsanın bedenlen büyümesi, beslenmesi ve gelişmesini sağlayan bitkisel kuvvet. Bunların hepsi de bir kuvve bir kuvvet vücudun üzerinde. Anne karnında büyür aynı şey can hükmünde. Ruh çeker gider ama bedenın üzerindeki can hükmünde nefis durur. Siz uyurken ruh denilen -nefsin ayrı bir yüzü olarak görelim onu- o, ruhu bırakıp terk edip gider ama can devam eder vücudun çalışmasını sağlar. Nefs-i hayvani çalışmaya devam eder, nefs-i tabii çalışmaya devam eder, nefs-i nebati vücutta çalışma devam eder. Bunlar çalışmaya devam eder onlar vücutta kalır. Bunların hepsinin de yok olduğu, vücudu terk ettiği an ölümdür. Ruh vücutla olan bağını keser, ruh vücutla olan bağını kesince bir daha tekrar geriye dönmezse ölüm gerçekleşir. Ölüm, ruhun bedeni tamamiyetle terk etmesidir, geri dönmemesidir. Bu nefs-i tabii, nefs-i nebati, nefs-i hayvani hepsi de bu bedenle beraber yok olur gider. Hiçbir işe yaramaz.

Nefs-i hayvani var bu işin batın tarafı. Ne bu? O kimsede insanın kendi iradesiyle hareket eden his duyu ve duyguları. Bu da ne? Nefs-i hayvani. İnsanın iradesi ile his ve hareket etmesini sağlayan bir kuvvet olup zahiri ve batını bütün duyu organlarının hepsi bu kuvvetin hizmetçileri durumdadır. Görme, işitme, dokunma, tatma, şehvet. Bunların hepsi de nedir? Nefs-i hayvanidir. Bu insanın üzerinde tecelli eder. Bunların hepsi de fitridir. Bizim

burada mücadele edeceğimiz şey nefis-i hayvani. Bununla mücadeleyi öğrenmemiz yapmamız lazım.

Bir de **nefs-i insani** var. Nefis-i insani dediğimizde, hani nefis-i natika derler ya eskiler, konuşan nefis. Natika konuşmak demektir. Nefis-i natika konuşan kimse, hayvandan ayırdı. Yani ruh ve madde birleşiminden oluşan bu soyut bir cevherdir. Ruh ve can vücut bileşiminden meydana gelmiş olan geçenlerde anlattığımız şey. Bedene hâkim güç olan insani nefis, hayvani nefsin destek ve yardımıyla vücut organları üzerinde etkinlik kurar. İnsani nefis, hayvani nefse üstün geldiği sürece insan kemal sahibi olgun bir kişi olur. Sufilere göre ana amaç ilk üç tür nefsin egemenliğinden kurtularak onları denetim altına alıp ruh adı verilen bu nefsin yani insani nefsin özgürlüğünü sağlamaktır. İnsani nefsin özgürlüğünü sağlamak, insani nefise ulaşmak. Nefsi bu noktada âdemiye veya kamile noktasına getirmek. Sufiliğin amacı da budur, insana nefis terbiyesi vermektir. İnsanın nefisini terbiye ederekten insani en azından ayet-i kerimede beyan edilen “Ey nefis Rabbine mutmain olarak dön” haline getirmektir. Sufiliğin amaçlarından birisi budur. Sufi dördüncü makam olarak kabul edilen mutmain olmuş nefise ulaşmak. Bu tabi işin bir kısmı ama en azından o hale ermek için uğraşır, didinir, çabalar. Hayvani nefisi baskı altına alarak, onu terbiye ederekten. Hayvani nefisi öldürmek yoktur bizde. Bu zaten akıl dışı, mantık dışı bir şeydir. Nefisi öldürecek derler ya, nefis bu manada ölmez. O Cenâb-ı Hakk’ın bize vermiş olduğu bir olgu, fitri. Fitri olan bir şeyi siz öldüremezsiniz. Bunu söyleyen kendilerini, tarikat, sufi veyahut ta felsefi yapılanmaların hepsi de hata yapıyorlar, yanlış yapıyorlar, eksik öğretinin içerisinde. Allah muhafaza eylesin. İşte nefisi bu manada âdemiye haline hani Âdem’e ilk nefis ve ruh üflendiğinde ona bütün isimler de verildi. Bütün isimlerin verilmesi, O’nda bir âdemiye oluştu. Âdemiye deriz biz ona. Biz Rabbimize dönerken ilk bize üflenen nefis noktasında dönmemiz gerekir. “Ey nefis, Rabbine mutmain olarak dön.” Yani mutmainliği kazan, kendini o hale getir. Âdemiye faslına kapı arala. Âdem olmaya çalış. Senin asıl maksadın, amacın bu olması lazım. Bunun içinde nefisle terbiye, nefse terbiye, nefisle mücadele gerekir. Nefisini âdemiye dediğimiz veyahut ta nefis-i kamile, nefis-i safiye dediğimiz noktaya getirmek. Sufiler bunu böyle nitelendirmişler, bazıları nefsi dört kademeye almış, bazıları üç kademeye almış, bazıları yedi kademeye almış, o yüzden üç kademe alanlar olmuş: emmare, levvame, mülhime, demişler; bir kısmı dört kademe almış: emmare, levvame, mülhime, mutmainne, demiş; bir kısmı beş almış, böyle değişik öğretiler var ama sufilerin büyük bir çoğunluğu nefsi yedi kategoride almışlar: emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiyeye, safiye veya kimisi kamile der kimisi zekiye der isim olarak farklı

tabirler vardır. Buradaki amaç nefsi en yüksek derecede olan safiye makamında geri dönülmesi istenir bu çünkü âdemiyyetin saf halidir. İnsanlar o saf hale ulaşınca kadar mücadele etmekle emrolunmuştur. Asıl gaye, maksat budur. Dinin de asıl gayesi maksadı budur insanların nefislerini terbiye edip, insanların kâmil bir noktada yürümesidir. Neden? Nefis terbiye oldukça safileştikçe o kimsenin üzerinde Cenâb-ı Hakk'ın sıfatsal tezahürleri görülür. O bir ayna haline gelir. O ayna haline gelince Allah'ın sıfatları onun üzerinde parlak bir şekilde tecelli eder. Yeryüzünde Allah'ın öyle kulları vardır ki onlara bakıldığında, onlar görüldüğünde Allah hatıra gelir, haline ulaşmaktır. Yani o kimse görüldüğünde insanların aklına Allah gelmesi lazımdır. O kimse görüldüğünde “Ya gene bizden para isteyecek, vay gene bize bir şey diyecek, bize bağırarak çağırarak şimdi, bize hakaret edecek, bizi görürse şimdi kızar, bizi görürse döver, bizi görürse bizden para ister, bizi görürse şunu neden yapmadın der, bizi görürse bunu neden yapmadın der” Bakın, insanların birisini gördüğünde akıllarına gelen şeyler. Ama yok o kimse görüldüğünde, o kimsenin aklına Allah gelecek. Önemli olan bu. Şimdi doktoru görür, adamın hastalık gelir aklına “Ya bir fırsatını bulsam da şuna bi hastalığımı sorsam” der. Neden? Doktoru gördü. Doktor olduğunu biliyor çünkü. Avukatı gördü “Ya bir problemim vardı ona bi danışsaydım” avukatı gördü hukuk aklına geldi. Problemi var. İşte Cevdet'i gördü araba aklına geldi adam dedi ki “Arabada bir sıkıntı vardı ya onu bi arada sorsaydım” Bak herkesin mesleği çıktı orta yere öyle değil mi? Yok. O kimsenin mesleği çıkmayacak. O kimse görüldüğünde aklına o kimsenin Allah gelecek. Bu safiyye makamına gelen kimse için geçerli. İşte sufiler bu nefsin tezkiyesi, nefisle mücadeleyi de kendilerine bir yol olarak bulmuşlar. Tarikat ismi, nefisle mücadele etmenin yolu. Kat edecek. Tarikatın manası bu. Ben tarikat lafını çok kullanmak istemiyorum çünkü tarikat denilince, oturmuş, yerleşmiş, kılık kıyafeti olan, değişik ritüelleri, rükünleri olan bir oluşum. Türkiye'de var olduğuna inanmıyorum. Türkiye'de yok. Adı tarikat denilenler gerçekte tarikat değil. İster Nakşibendi ister Kadiri ister Rufai ister Mevlevi. Bunların oluşması için, yer, zaman, mekân, ritüeller, özel kıyafetler, özel haller durumlar, bunun gibi. Bir özel okula gidiyorsunuz öyle değil mi, özel okulun seçtiği bir kıyafet var. O özel okulda zaten o kıyafeti herkesin seçtiği kıyafetten seçmiyor. Sebep? Satacak çünkü o, para kazanacak ondan. Öyle değil mi? Evet. Gidiyorsunuz okul on lira, kıyafeti, defteri kitabı da on lira. E okul on lira, defteri kitabı kıyafeti de on lira olur mu? On lira. O okula gidecekse o pantolonu veya o eteği veya o kazağı, o tişörtü almak zorundasın. Eşofmanı da alacaksın. Eşofmanını veriyor, tişörtünü veriyor, kazağını veriyor, pantolonunu veriyor, eteğini veriyor, her şeyini veriyor, hepsini ondan alacaksın. Özel bir şey yapmış adam. Ne kadar bu kılık kıyafet, defter, kitap? Okul on lira defteri

kitabı da on lira. Üç aşağı beş yukarı. Tarikat denilince aklınıza bu gelecek. Ders programı var, kılığı kıyafeti var, belirli bir yeri var, mekânı var, belirli bir ders günleri var. Tarikat bu. Türkiye’de yok. Ama onların amacı, onların maksadı nefsi terbiye etmek. Şimdi sufinin yolu, işi nefsi terbiye etmek. Nefisin heva ve hevesini serbest bırakıp, nefisin heva ve hevesine, arzusuna göre yaşamak değil. Şimdi ehli sufi topluluklar adam toplamanın derdine düşmüş ya herkes istediği gibi orda nefsi at koşturabilir, hiç kimse seslenmiyor, bir terbiye yok. Sebep? Ne için yola çıktın? Nefis terbiyesi için çıktın. Ne için yola çıktın? Allah’ı bilmek için yola çıktın. Yoksa git namazını kıl, orucunu tut işine devam et, böyle bir derdin yoksa. Bakın böyle bir derdin yoksa, ezan okundu camiye git, camiden eve evden camiye, hayatını devam ettir. Cami, ev, iş o üçgen içerisinde git. Bu da yol mudur? Evet. Bakın yol mudur bu? Evet. Küçümsemiyorum yanlış anlaşılmasın. Yoldur buda. Adam kendince haramlardan uzak durur, yaşayabildiği kadar dinini yaşar hayatına devam eder. Kötülenecek bir yol değildir ama Cenâb-ı Hakk’ın kullarından istediği bunu bir çit üstüdür. Bakın bunun bir çit üstüdür. O nedir? O der ki “Allah’a koşun” “Ben insanları ve cinnileri beni bilsinler diye yarattım” der. O zaman iş farklılaştı. İşte o yüzden nefisle cihad, nefisle mücadele, nefsi teksiye etmek, terbiye etmek mantalitesi orta yere çıkar. Hac süresi ayet 78 “Allah’ın rızası uğrunda gerektiği gibi cihad ediniz.” Tevbe 41 “Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad ediniz” Enfal 72 “İman edip hicret edenlerle Allah yolunda canları ve malları ile cihad edenler” ayetlerinden mücadelenin düşmana, şeytana ve nefse karşı yapılmış üç mücadele örneği çıkar. Müslümanın üç mücadelesi vardır 1- Düşmanlarına karşıdır. Müminlere düşman olan, iman edenlere düşman olanlarla mücadele etmekle mükelleftir müminler. Başka bir ayet-i kerimde “Sizi yerlerinizden yurtlarınızdan sürüp götürmek isteyenlerle mücadele ediniz” ayet-i kerimesi de buna işaretler. 2.si şeytanla alakalı. O zaman ne yaparız biz? Şeytana karşı mücadele ederiz. Çünkü şeytan bize vesvese verir, şeytan bizi kötülüklere sevk eder. Üçüncü mücadele edeceğimiz şey nefsimizdir. Ne yapar? Nefis de bize kötülüğü emreder. Tebük Savaşı ile sıkıntılar var ya. Müslümanlara Tebük Savaşı büyük bir derttir. Çok uzun o mesele buraya aldım ama ben o uzun meseleyi anlatmak istemiyorum. Ayet-i kerimde “Yemin olsun ki Allah Peygamberin ve sıkıntılı zamanda Peygambere tabi olan muhacirlerle ensarın içlerinden bir takımının kalpleri kaymak üzereyken tövbelerini kabul etti sonrada tövbeleri sebebiyle onları affetti. Şüphesiz ki Allah onlara karşı çok şefkatli ve merhametlidir ve savaştan geri kalan o üç kişinin tövbesini de bütün genişliğine rağmen yeryüzünün kendilerine dar geldiği, ruhlarının son derece sıkıldığı ve Allah’ın cezasından kurtulmak için Allah’tan başka bir sığınak olmadığını andıkları bir zamanda da Cenâb-ı Hakk onların tövbelerini kabul etti.”

Meşhur ya o üç kişi. Tebük savaşı söylendiğinde onlar üç kişi nefislerine uydular. Ne yaptılar bu üç kişi? Tam hurma toplanma zamanıydı çok sıcaktı, gevşek davrandılar. Savaşa askerler gitti bunlar gitmedi. Gevşek davrandılar. Nefislerine yenildiler. Mallarına düştüler. Tam hurma toplama zamanı biz hurma toplayacağız hurmalıklarımız da çok, dediler, gevşek davrandılar. Dönüşte Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri kota uyguladı. Bunların üçüyle de görüşmedi, üçüyle de selamı sabahı kesti, sahabelere dedi ki “Sizlerde selamı sabahı kesin.” Onlar pişman oldular. Nefis ve şeytan onları bu mücadeleden geri bıraktı. Onlar tevbe ettiler, tevbe ettikten sonra Cenâb-ı Hakk onların tövbelerini kabul etti ayetle sabitlendi ve ondan sonrada ne oldu, onlar normal hayatlarına devam ettiler. Bununla alakalı hem ayet var bu konuyla alakalı hem de hadisler var. İşte bu noktada tevbe ederse bir kimse, nefisle mücadelede gevşeklik gösterip geri döndü tevbe etti, Allah onu affetti. İşte nefisle mücadelenin başlangıcı bu. Diğer taraftan da Bedir bahsi. “Bundan daha büyük bir savaş olur mu? Daha şedit bir savaş olur mu? Çok büyük bir savaş kazandık, çok büyük bir badireden geçtik” diye ashap kendi arasında bunu konuşmaya başladı ki kolay bir savaş değildi. Yani Cenâb-ı Hakk, Müslümanlar kafirlere baktığında, Müslümanlara kafirleri az gösteriyordu ama çoktular, kafirler Müslümanlara baktığında çok az gösteriyordu. Ayet-i kerimede diyor ki “Biz onlara imtihan için böyle gösterdik” Ne zamana kadar? Ta ki bir köle esir edildi müşriklerden, onu konuşturmak için uğraştılar ama o konuşmadı. Konuşmayınca Hazreti Peygamber dâhi bir kimse, dedi ki “Günde kaç deve kesiyorlardı?” O dedi ki “On deve kesiyorlar.” On deve kesiyorlar, deyince, dedi ki “Bir deve yüz kişiye yemek, on deve bin kişiye. Onlar bin kişi” dedi. Hazreti Abbas diyor ki “Allah’ın Resulü böyle deyinceye kadar biz onları 300-400 kişi zannediyorduk” diyor. Onların bin kişi olduğu çıktı. Böyle büyük ve kanlı bir savaş oldu. Müşriklerden 25-30 tane 40 tane müşriklerin elebaşı olanlar öldürüldüler. Onlar cesetleri orda meydanda bırakıldı. Onlar böyle 3-4 gün meydanda durdu cesetleri. Herkes kendi yaralılarını topladı. Müşrikler çıktılar gittiler. Allah Resulüne bir emir gelmedi, hususi müşriklerin o cesetleri orta yere savaş meydanına getirdi sıralandı. 1 gün, 2 gün, 3 gün durdu o müşriklerin cesetleri sonra onların hepsi de kör bir Bedir kuyusuna atıldı yani suyu olamayan bir kuyuya. Ondan sonra Allah Resulü gitti kuyunun başına “Ey Utbe, Şeybe” onarda orda öldürüldü. O kuyudakilerin hepsine de haykırdı “Şimdi” dedi “Şimdi Allah’ın varlığına, birliğine, benim onun peygamberi olduğumu gördünüz mü?” Bu enteresan bir vakadır. Şimdi, dedi, şehadet ettiniz mi gördünüz mü? Ve ondan sonra Bedir’den dönülüyor artık galibi olarak. Sahabeler dediler ki, o kadar zorlukların altında, o kadar sıkıntının altında muhteşem bir savaş kazandık, dedikleri anda dedi ki gazveden dönerken “Küçük cihaddan büyük

cihada dönüyoruz”. Sahabeler dediler ki “Ya Resulullah kim var karşımızda?” Büyük cihad deyince. O da dedi ki “O da nefis mücadelesidir. Büyük cihad nefsimizle mücadeledir. Nefis mücadelesidir” dedi. Çünkü nefisle mücadele etmeyen bir kimse cihad meydanına çıksa, öldürülse şehit olmaz. Bunu örnekleri var. Mesela, birisi çıktı tam ölüm üzereydi, dediler ki “Şehit oldu” Allah Resulü “Hayır” dedi, koştular gördüler onu buldular yaralıların içerisinde kafasını kaldırdılar “Sen ne için savaştın?” O dedi ki “Bunlar gelir bizim hurmalıklarımıza sahip olurlar diye savaştım” dedi öldü, dediler “Saddak ya Resulullah.” Birisine şehit oldu dediler ona da koştular, o, o esnada hançerini kalbinin üzerinde tuttu dedi ki “Ben böyle ölecek bir kimse miyim?” Kendi kendine intihar etti, kılıcının üzerine attı kendini. Toprağa dayadı kılıcını dedi ki “Ben böyle ölecek bir kimse miyim?” Yani böyle uyduruktan yaralanacağım böyle kalacağım ben kahraman insanım benim kahraman ölmem lazım. Kılıcının üzerine kendi kendine katletti. Demek ki asıl cihad nefisle olan cihad. Nefisle cihad etmezse bir kimse savaş meydanında ölebilir ama şehit olmaz. Savaş meydanında ölebilir ama şehit olmaz. O yüzden Tirmizi, Ahmed, Müsned, hepsinde geçiyor ki “Hakiki mücahit nefisine karşı mücadele edendir” Allah bizi nefsiyle mücadele edenlerden eylesin. “Ey iman edenler size ne oldu? Size Allah yolunda cihada çıkın denildiği zaman yere çakılıp kaldınız? Ahiretten vazgeçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Oysa ahirete göre dünya hayatının yararı pek az bir şeydir. Eğer Allah yolunda sefere çıkmazsanız sizi elem dolu bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir toplum getiririm siz ise ona hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.” Tevbe 38 ve 39.ayetleri nefislerine uyup da cihad etmeyenlere bu noktada ne yapar, ikaz eder. O zaman sen nefisle mücadele edeceksin, dünya hayatının güzelliklerine kendini kaptırmayacaksın. Dünya hayatının güzelliklerine kendini kaptırır, nefisle mücadele etmezsen tehdit büyük. Allah muhafaza eylesin.

Mesela ahlaki meselelerin hepsi de nefisle mücadelenin içerisine girer. Ahlaki disiplin, hepsi de nefisle mücadelenin içerisine girer. Tekrar söylüyorum: Ahlaki disiplinler nefisle mücadelenin içerisine girer. Bütün ahlaki disiplinler. Allah hepimizi muhafaza eylesin inşaallah. O yüzden nefis terbiyesinde bir yoldur ya, bu yol bir nefsanî tarikatlar vardır. Buna nefsanî tarikatlar dedikleri, nefisleriyle mücadele eden tarikatlardır. Nefisle mücadeleyi öne alırlar bunlar kendilerince. Biz nefisle mücadeleyi öne alan topluluklardan birisiyizdir. Biz o şeddar ehli olmak yani aşk ehli olmayı nefisle mücadelenin içerisinde yaşarız. Nefisle mücadeleyi bırakıp, bir kısım topluluklar var sevelim sevelim gönlümüzü hoş edelim diye, biz o topluluklardan olmamaya gayret ederiz. Bizdeki o aşk ehli olmak tırnak içerisinde, nefisle mücadelenin

içindedir. Yani Kur'an, sünnet dairesinin içindedir. Kur'an ve sünnet dairesinin dışında değildir. Bunun altını özellikle çiziyorum. O yüzden nefisle mücadelede bütün ehli sufi yedi makam belirlemişler, nefisin durakları. Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, marziye, raziye, kamile diye sıralamışlar. Bu yedi nefis meratibinin karşısına da esmaları koymuşlar. Emmarenin esması "La ilahe illallah", levvamenin esması "Ya Allah", mülhimenin esması "Hu", mutmainnenin esması "Hay", Hak, Kayyum, Kahhar olarak yedi meratibin yedi ism-i şerifi o kimselere telkin edilmiş. Bunlar bizim dergahımızda görülen rüyalarla verilir. O kimsenin rüyasında ona öyle bir esma telkin edildiğinde ona üstadı o esmayı ona verir. Göre göre gideriz biz. O sufi bunu görür. O sufi bunu görünce ona esma verilir. Veyahut ta Şeyh Efendi o esmayı görse dahi o kimseyi biraz daha pişsin, biraz daha otursun, biraz daha yerleşsin deyip ona esmayı vermeyebilir de. Bu bir öğreti bu bir disiplin. Ona rüyasında Hu esmasını vermişlerdir, Şeyh Efendi ona Hu esmasını telkin etmeyebilir. O yüzden bu bir disiplin. Şöyle düşünmeyecek arkadaşlar: Ya bana rüyamda Hu esması verildi ama Şeyh Efendi benim hakkımı yiyor ya bana Hu esması vermiyor. Değil. Böyle düşünmeyin. Bu nefsin oyunudur. O kimseye verilir o esma veya verilmiştir önemli değil. Şeyh Efendi "Ya buna şimdi Hu esmasını oku desem o dangadak düşecek. Düşeceğine esmayı vermeyelim bu esmada çalışsın," diyebilir. O yüzden emmare, levvame, mülhime, mutmainne, raziye, marziye ve safiye deriz biz bazıları kamile der bazıları zekiye der, bu yedi nefis meratibini geçmektir derdimiz. Seyr-i süluk da budur. O kimse böylece sülukunu ne yapmış olur? Tamamlamış olur ve o sülukunu tamamlamakla yükümlüdür. Bu nefis meratıplarını nefisin isimleri ve hallerini biraz İnşallah anlatmaya gayret edeceğim. Zaten bunları biz derslerin içerisinde bölüm bölüm işliyoruz ama inşaallah biz şimdi bunları biraz daha teknik olarak işleyeceğiz.

19 Ocak 2019

En son dört türlü nefis vardır demiştik nefis-i tabiî nefis-i nebati nefis-i hayvani nefis- i insani bunları konuşmuştuk. Tabi sufiler burada nefis kastedilince mücadele dilmesi gereken nefis terbiye dilmesi gereken nefis olarak algılamışlar buradan bunu çıkartmışlar ve bununla alakalı Âdem'den itibaren bütün Müslümanlar kendi nefisleriyle mücadele etmişler iç alemde. Dış alemde şeytan şeytanlaşmış insanlar kafir sistem ve düzenler kafirler onlarla mücadele etmişler. Gerçek sufiler sadece iç alemlerini tenvir etmezler düzeltmezler bu sufileri reel hayattan gerçek hayattan kopartır çünkü. Siz içinizi ne kadar düzeltirseniz düzeltin dışarısı bozursa siz akşam kendinizi düzeltir sabah düzgün çıkar akşama tekrar bozuk gelirsiniz akşama tekrar

düzeltilirsiniz sabah düzgün çıkar akşama yine bozuk dönersiniz şimdiki dervişlik böyle. Derviş olanlar böyle. Derviş olmayanların zaten gecesi gündüzü bozuk. Bunun altını çizerekten söylüyorum derviş olanlar gündüz bozuluyor gece düzeliyor derviş olmayanların gecesi de gündüzü de bozuk. Derviş olanların da disiplinli olanları. Namazına disiplinli dersine disiplinli tövbesine disiplinli zikirlerine disiplinli toplu zikirle disiplinli Kur'an sünnet dairelerinde çalışmalarına disiplinli kendini oraya vakfemiş gibi düzgün bir şekilde orda duranlar. Öbür türlü gündüz kirleniyor gece temizleniyor gündüz kirleniyor gece temizleniyor onun öyle olması dahi büyük kâr. Bakın öyle olması dahi büyük kâr. O kimsenin dervişlikle alakası olmamış olsa komple batacak. Buna zaman zaman değişiyorum ya Bediüzzaman Said-i Nursi hazretlerinin 29. Mektubat 9. Kısım 8. Telvih: Tasavvuf tarikat namı altında öyle nurani öyle şirin bir yol vardır ki denizler mürekkep olsa ağaçlar kalem oradaki hikmeti oradaki o hali yazmaya muktedir olmaz der orda enteresan bir tespiti vardır. Orda Bediüzzaman Said-i Nursi hazretleri tarikatın sufiliğinin faydalarından bahsederken der ki: Bir kimse âdi samimi âdi ama samimi ehli tarikat olsa silsile-i meşayihe muhabbetinden ve onlara olan sevgisinden asla zındıkaya düşmez ama kalbi harekete geçmeyen tarikatta hissesi olmayan bir kimse bu günkü zındıkanın karşısında imanını koruması müşkülleşmiştir der. Bakın Bediüzzaman Said-i Nursi hazretlerinin tespitidir bu. Bu tespitten sonra bütün risale okuyucularının bir üstada bağlanmaları gerekir bir Şeyh Efendiye intisap etmeleri gerekir. Orda çünkü mütefennin alim bir zat olsa da der onu da tespit eder mütefennin alim bir zat da olsa kalbi hareket geçmemiş ise bir tarikattan hissesi de yok ise bugünkü zındıkanın karşısında imanını muhafaza etmesi müşkülleşmiştir ama âdi samimi bir ehli tarikat silsile-i meşayihe muhabbet cihetiyle asla ümidini kesmez ümidini kesmezse de asla zındıkaya düşmez der. Çünkü sufiler üstadlarını severler çok eleştirilir ya bu hani siz şeyhinizi seviyorsunuz da şeyhinizi ilah gibi görüyorsunuz da ona tapıyorsunuz da ne buluyorsunuz bunda da çok eleştirilir. Herkesin geçtiği yerden geçtik bizde bizi de eleştirdiler. O şeyhi sevmek o şeyhe muhabbet beslemekten müşriklerin münafık gönüllerin fasık gönüllülerin çatlar bir tarafları. Ya bırak bir Allah dostu bulmuş seviyor. Kimi sevsin tarkanı mı sevsin? Bir Allah dostunu sevmiş onu şeyh görmüş onu mürşid görmüş Allah dostu görmüş sevmiş onu. Kimi sevecek topçuyu popçuyu mu sevsin? Kimi sevsin? Ben soruyordum bana sevecek birini söyleyin insanların içerisinde onu seveyim. Bana öyle birisini söyle ki bana doğru yolu göstere sin bana hakkı ve hakikati anlatsın karşılığında benden ücret istemesin karşılığında benden oy istemesin karşılığında benden herhangi bir şey istemesin benden hiçbir şey istemesin. Ben sana şunu anlattım ben sana bunu anlattım ben sana şunu yaptım ben sana bunu yaptım demesin bana. Bana

birini gösterin ciddi ciddi hâlâ daha. Benden menfaatlenmesin beni basamak yapmasın benimle beraber benim etrafımı basamak yapmasın hiçbir menfaat gözetmesin benden. Bana böyle birisini gösterin. Ben onu seveceğim ben ona âşık olacağım, diyeceğim bu Allah dostu başka hiçbir şey değil. Diyeceğim ki bu Allah dostu. Bana kitap satma dergi satmaya bana cd satmaya bana şunu satmaya bunu satmaya kalkmasın benden cami yaptıracağız tekke yaptıracağız medrese yapacağız elektrik parası ödeyeceğiz su parası ödeyeceğiz yemek parası ödeyeceğiz talebe bakacağız kursta şuna bakacağız buna bakacağız şunu yapacağız bunu yapacağız demesin bana. Bana birini gösterin valahi billahi tallahi bak, bana bir kişi gösterin bana bir cemaat bir tarikat gösterin bana valla da billah da tilla da gideceğim oraya müntesip olacağım. Ciddi ciddi söylüyorum bunu. Gideceğim seveceğim onu ciğerimi yara yara seveceğim gözümünden yaş yerine kan akıta akıta seveceğim. Öylesine seveceğim onu. Öyle bir derviş olacağım ki ona yemin ediyorum gözünü kırpmasına dahi müsaade etmeyeceğim. Gözünü kırpacak diyeceğim ki ben bana kıırtı gözünü valla da billa da oturacağım gözünün göbeğini görmek için öyle bekleyeceğim. Öyle dervişlik yapacağım. Büyükleme için söylemiyorum bu dergâhın bütün dervişlerini hepsini de bir keseye koyacağım tek başıma orada dervişlik yapacağım öyle birisine. Çünkü öyle bir kimseye dervişlik yapmak öyle bir kimsenin izinden gitmek öyle bir kimsenin peşinden gitmek valla da billa da tilla da ahiretteki kurtuluş icazetini dünyada almaktır. Hadis-i kutsi sabit “Kim Allah için birbirini severse arş-ı âlânın gölgesinde gölgelensin.” Ne diyor? Onlar dünyadayken akraba olmadıkları halde birbirleriyle alışverişleri olmadıkları halde. Bir: aynı kavimden değiller, iki: birbirleriyle alışverişleri menfaatleri yok, üç: toplandıklarında Allah’ı zikrederler. Hiçbir gölgenin olmadığı yerde onlar arş-ı âlânın gölgesinde gölgelenecek. Onlara hesap kitap yok onlar mizanı mahşeri görmeyecek onlar hesabı kitabı görmeyecek. Millet hesap kitap beklerken onlar hesap kitap beklemeyecek. Bakın bütün mahşer halkı hesap kitap beklerken onlar hesap kitap beklemeyecek. Bütün mahşer halkı hesap kitap bekliyor bütün mahşer halkı ve o hesap daha başladığında birden bitecek. Herkes şunu zannediyor mahşerde kalktık kabirden hesap kitap görüldü cennete giden cennete cehenneme giden cehenneme. Bekle. Öyle bir şey yok. Mahşer kaç bin yıl sürer bilinmez kaç yıl sürer bilinmez mahşer. Hesap kitap anında görülecek o ayrı. Sen diriltileceksin diriltildikten sonra o hesap kitap yerine yürüyeceksin. Bütün bugüne kadar gelmiş olan ne kadar insanlar varsa hepsi de mizana konacak hepsi de mahşerde ne kadar hayvanlar varsa hepsi mahşerde. Birinci gök ikinci gök üçüncü dördüncü beşinci altıncı yedinci bu göklerde ne kadar yaşayan varlık varsa hepsi de yer yüzüne indirilecek. Hepsini de yer yüzüne indirilecek. Hepsini de yer yüzünde kokan acayip garaip olan

varlıklar ne varsa. Bunlardan haberi yok hiç kimsenin çünkü dervişlerin seyr-i sülukları yok. Bunlardan Şeyh Efendiyim diyen şeylerin de haberi yok çünkü şeyhim diyenin seyr-i süluku yok. Mahşere çıkmamış ki mahşeri görmemiş ki mahşeri yaşamamış ki. Mahşeri yaşamadıklarından dolayı milletin parasına puluna kast ediyorlar. Mahşeri yaşamadıklarından dolayı uydur kaydır muskalarla para kazanıyorlar. Mahşeri yaşamadıklarından dolayı dinlerini parayla satıyorlar. Mahşeri yaşamadılar çünkü. Mahşeri yaşamış olsalardı vallahi de billahi de tallahi de dinlerinin karşılığında bir kuruş değil bir lokma ekmek değil bir yudum su içmezlerdi. Mahşeri manen yaşayan bir kimse din anlatmaktan dolayı din konuşmaktan dolayı dini hizmetinden dolayı vallahide billahi de tallahi de bir yudum su içmez karşılığında. İçmez. İçiyorsa benim hükmüm içimden, ben diyorum ki bu seyr-i süluk yapmamış bu ahmağın teki bu cahilin teki bunun diyorum dışı sufi içi sufi değil. Bir yudum su içemezsin. İçemezsin. Sen alimliğini din bilginliğini dervişliğini kullanarak içemezsin bir yudum su. Diyor ki: menfaat yok akraba da değiller toplandıklarında Allah'ı zikrederler bunlar mahşer yerinde arş-ı âlânın gölgesinde gölgelenirler. Bir rivayette Allah'ın gölgesinde gölgelenirler. Bunlar mahşerin o sıkıntısını mahşerin o problemlerini mahşerin o akıl almaz tekrar söylüyorum akıl almaz halini yaşamazlar. Akıl almaz. Günlerce onun sarhoşluğuyla yaşarsınız. Akıl almaz. Dersiniz ki kan rüyayı bozuyor gördüğüm hali de mi bozuyor diye kendi kendinize tereddüt edersiniz. Allah muhafaza eylesin onlar bilmiyorlar. İşte sufi ehli tarikat silsileyi meşayihe duyduğu muhabbet cihetiyle yani şeyhinin şeyhi şeyhinin şeyhi burada önemli olan şu o Şeyh Efendinin şeyhi olacak önemli olan şey bu o kimsenin şeyhi kim filanca icazetlimi kardeşim? İcazetli. Onun şeyhi kim? Filanca. Onun şeyhi kim? Filanca. Eyvallah. Rüyada gördün mü? Gördün. Bakın önemli olan onu rüyada görmek onun rüyada görülmesi. İcazet zahiri kâğıt zahiri lazım mı? Lazım eyvallah ama önemli olan onun rüyada görülmesi onu sahih rüyaıyla görmek. Rüyada gördün mü? Evet Kur'an sünnet dairesi doğru mu? Evet. Harika git ona intisap et. Bir de az önce söylediğim şartlar var ya. Evet, onun ders kâğıdı neymiş yüz liraylaymış neymiş her ders alan yüz lira dergâha tasadduk edecekmiş neymiş her ders alan zekatını dergâha verecekmiş, neymiş her ders alanların zekatlarını dergâha vermesi için bir de zekât memurları tayin edilecekmiş. Zekatlar toplanacak dergâha, kime? Şeyh Efendiye. Hoş geldin yirmi üç nisan. Dergiler satılacak cdler satılacak gazeteler satılacak kitaplar satılacak para? Merkeze. Ücret. Yok ben öyle istemiyorum. Ben bir tane menfaat olmayan Şeyh Efendi gösterin bana ben gidip intisap edeceğim. Ciddi ciddi. Böyle bir kimseye bir insan intisap etse çünkü onu sevse Allah rızası için tamam daha dünyadayken ahiret icazetini alır. Alır. İşte böyle bir ehli tarikata olan muhabbet cihetiyle zındıklığa

düşmez öbür türlü imanını muhafaza edemez. E şimdi dervişler gündüz kirletiyorlar kendilerini gece temizliyorlar. Bu iyi bir şey yine ben bunu kötü görmüyorum. Sebep? Çünkü dervişler şu anda her ne kadar iç ve dış mücadele etseler de İslam hâkim olmadığından dolayı kendilerini muhafaza etmede korumada zorlanıyorlar. Hepimiz zorlanıyoruz. İşte o yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de bu nefisle olan cihada cihad-ı ekber demiş büyük cihad insanın nefsiyle mücadele etmesi. Bunu en kısıdan söylüyorum her zaman için günah-ı kebair işlemeyin nefisle mücadele ettiğinize delildir. İşleme günah-ı kebair bitti bu kadar. Evet ve Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri “Hakiki mücahid nefsiyle mücadele edendir” diyor. Hakiki mücahit. O zaman hakiki mücahid ne? Nefsiyle mücadele eden. Allah bizi o mücadele edenlerden eylesin.

Nefsin yedi katmanı var yedi değişik nefis tecelliyatı var. Bunlar kendi içlerinde bir daha bölünüyor da bunlar ana hat olarak yedi. Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiye. Safiyeye gelen bir kimse temizlenmiş, saf tertemiz oldu Allah bizi onlardan eylesin.

Nefs-i Emmare

Birincisi Nefs-i Emmare. Birinci dersimiz bu. Bu nefis, nefis-i emmare, genelde Müslüman ama Müslümanlıkla hiç alakası olmayan kimselerle alakalıdır. O “La ilahe illallah Muhammeden Resulullah” demiştir, Müslümandır biz onun Müslümanlığına bir şey demeyiz ama nefis olarak o bir Müslüman gibi yaşamaz. Bununla alakalı inşaallah biz Kur’an-ı Kerim’de geçen ayet-i kerimeleri ince ince okumaya gayret edelim. Bunun karşılığında ayet-i kerime şu Câsiye suresi ayet 23 “Ey Muhammed heva ve hevesini kendine ilah edinen Allah’ın da delaleti hak ettiğini bilerek saptırdığı kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözüne perde çektiği kimseyi gördün mü?” Namazı görmüyor, orucu görmüyor, ibadeti görmüyor, haram helal tanımıyor heva ve hevesine uymuş o. Ben bazen örneklerim ya İzmir’de “Ya Mustafacım ya yapma kardeşim bak Hazreti Peygamber geçiyordu orda insanlar içiyorlardı tatlı tatlı sohbet ediyorlardı Hazreti Peygamber baktı onlara sallallahu aleyhi ve sellem ‘ümmetim ne güzel keyfediyor’ dedi, dönüşte onların kavga ettiklerini gördü. Kavga ettiklerini görünce ‘bu ümmetime haram olsun’ dedi. İçki o yüzden haram oldu kardeşim. Bir duble içersen, keyfedersen haram değil.” Ben oradan gelmeyim. “Abi yapma etme bu böyle değil”. O, heva ve hevesini ilah ediniyor. Bir kimseye diyorsun ki “Bu haram.” “Ya olmaması lazım ya.” “Kardeşim bu haram. Mümin insandan faiz alma, yapma.” “Ödemiyorlar ama” “Ya kardeşim adama mal satma o zaman. Rızkın ondan mı senin? Adama deki, kardeşim sen ödemeye uymuyorsun satmayacağım sana mal, de. Adamdan faiz alma.” Adam ödemesin diye bakıyor, ödemeyince kolu çalıştıracak. Bunun gibi. Bu nefis kötülüğü emreden. Halkın, genelde avamın nefisidir. Bunlar aşağı tabaka diye nitelendirilen insanlardır. Bunlar sevgiden, bu manada ilahi sevgiden ilahi muhabbetten yoksunlardır. Bunlar böyle dünyanın sefasına dalmış, dünyanın karanlık dehlizlerinde mahfillerinde yürüyen insanlar. Bunlar normalde hayvani iç güdüye kendilerini kurban etmişler. Hani vardı ya bir hayvani nefis demiştik ya o hayvani nefise kendilerini kurban etmişler. Hayvani nefisin tecelliyatı bunların üzerinde tamamiyetle oturmuş. Artık her şeyi hayvanca yaşıyorlar. Dışarıdan baktığınızda Âdem, dışarıdan baktığınızda Âdem, içerden baktığınızda hayvan. Bir kısım sufiler seyr-i süluklarında dördüncü makamı geçtikten sonra bunların hallerini

görürler. Dördüncü makamın sonuna doğru, mutmainneden raziyeye geçince. O esnada çünkü raziye makamı iyiliğin kötülüğün o kimseye ilham edildiği makamdır. O artık rüyasında görür, halinde görmeye başlar ve mesela insan bakar ona, Allahu Ekber, domuz suretinde. İnsan ama tilki suretinde. İnsan ama bir anda yılan olur. Kimisi yeşil yılan olur kimisi kırmızı yakut yılan olur kimisi beyaz yılan olur kimisi sarı yılan olur. Değişiktir. Tilki görürsün, tilki genelde boz renktedir, onu siyah tilki olarak görürsün. Veya çok özür ilerim, merkep suretinde görürsün. Bunlara katlanmak zordur. Ben bazen arkadaşlara derim ya, insanlar halim açılınsın, o sadece Geylani hazretlerini görmekle kalmıyorsun, o güzel. Beytullah'ı gördü Allah, Allah, Allah. Beytullah'ı gördü harika ama o esnada tanıdığı yakın olduğu bir kimseyi de tilki suretinde gördü bildiği bir kimseyi başka bir hayvan suretinde gördü. Onu kaldırmak zordur. İşte bu nefis-i emmarede olanlar Araf suresi ayet 179 "Onlar hayvan gibidirler. Daha da şaşkıncırlar" Bakın, onlar hayvan gibidirler. Seyr-i sülukteki olan derviş görür bunu. Onlar hayvan gibidirler. Emmaredeki kimseler. Onlar insan görünümünde hayvandır. Araf suresi ayet 179 "Onlar hayvan gibidirler. Daha da şaşkıncırlar." Ayetinin belirttiği kimseler. Onlar dünyaya kanmışlar onlar dünyaya aldanmışlar.

Bu nefis sahibi kendi heva ve hevesini ilah edinir. En doğruyu o biliyordur ondan başka doğru bilen yoktur ona Kur'an'dan ayet söylersin inkâr eder ona hadis-i şerif söylersin inkâr eder ona doğruyu anlatmaya çalışırsın inkâr eder seni dinlemez asla sana paye vermez o heva hevesini kendisine ilah edinmiştir. Kendi heva ve hevesini ilah edinmiştir. Annenizdir babanızdır kocanızdır karınızdır çocuğunuzdur etrafınızda vardır. Dinle imanla alakalı bir şey söylediğinizde reddeder. Kendince kendi kafasında kendi dinine tâbi olur. Bakın kendi kafasında. Size Müslümanım diyebilir. Siz bugün dışarı çıksanız Türkiye'de kimse sorsanız herkes Müslüman. Bizde herkesin Müslümanlığını kabul ederiz. Bizde iman metre yok o kimsenin imanını ölçelim bizi ilgilendirmez ama Kur'an ve sünnetten ona bir şey söylediğine o reddediyorsa onu kabul etmiyorsa kendi kafasından bir İslam dini oluşturduysa o kendi heva ve hevesini ilah edinmiş. La ilahe illallah Muhammeden Resulullah der Müslüman olduğunu söyler cumaları cumaya da gidebilir birisi vefat eder cenaze namazına gider camiye girer veya caminin dışında siyah gözlüklerle bekler sıkıntı değil ama o kimsenin en önemli özelliği şudur: din Kur'an sünnettir o Kur'an ve sünnetin hükmüne tâbi olmaz kendi heva ve hevesine tâbi olur hatta bahaneleri çoktur: zaten Müslümanlar böyle değil misiniz benim imanım bana yeter benim dinim bana yeter ben doğrusunu biliyorum. O doğrusunu bilir. Mesela bütün Müslümanlar haşa hırsızdır o değildir bütün Müslümanlar namussuzdur o değildir kendisini bir

de o noktaya koyar. O kimse kendi heva ve hevesini ilah edinmiştir. Dikkat edin Kur'an ve sünnetin hükmü var iken o hükmün karşısında sen fikir yürütüyorsan o hükmün karşısında böyle değil böyle olması lazım diyorsan kendi heva ve hevesini ilah edindin yani nefis-i emmaredesin. Onlar Müslüman? Evet. Asla bakın onun küfrüne fetva vermek yok. Biz onların küfrüne fetva vermeyiz. Müslüman mıdır? Evet ama hayvan gibi yaşarlar. Hayvani iç güdülerıyla hareket ederler. Hayvanlar gibi yerler, içerler, hayvanlar gibi cinsel ilişkiye girerler, herkesin önünde bunları yapmaktan sakınmazlar. Görürsünüz yollarda bahçelerde, parklarda. Onu bir özgürlükmüş gibi görürler ya onlar. Evet hayvanlar gibi özgürsünüz. Hayvanlar nasıl özgürse, özgürsünüz sizde. Neden? Onlar hayvanlar gibi yaşıyorlar.

Bu nefisin kendisi kötülüğü emreder. O kimsenin iyiliğe kafası çalışmaz o kimsenin hayra hasenata kafası çalışmaz. Bu halkın toplum içerisinde aşağı tabakasıdır. Kötülüklerin içerisinde yanlışlıkların içerisinde dolaşırlar. Nerde haram var nerde yanlış var nerde eksiklik var nerde noksanlık var ordadır. Bunlar ilahi sevgiden ilahi aşktan mahrum tevhidden habersiz kendi benliklerine mahkûm olmuş, dünyanın sefasına şafatına şatahatına dalmış, manevi feyizlerden ilahi feyizlerden mahrum kalmış kendini kapatmış kitlemiş Allah muhafaza eylesin. Bunlar haşa görüntüde insan sureten insan sureten iç alem ve davranış biçimi olarak hayvandır hatta onlar hayvandan daha aşağı mahlukta olabilirler yani Araf suresi ayet 179 "Onlar hayvan gibidirler" Hatta hayvandan daha da şaşkıncıdır hayvandan daha da aşağıdadırlar. Onlara hayvan demek hayvanlara hakaret olur. İnsan görünümünde hayvan. İnsan görünümünde hayvan. İnsanlık ne çekerse bunlardan çeker. İnsan görünümünde hayvanlardan çeker. Bunların işleri güçleri haram ve kötülüktür Allah muhafaza eylesin. Bunlar iman ettik deseler dahi o kötülüklerinden o hayvanlıklarından asla vazgeçmezler. Bunlar nefis-i emmareye zebun olmuş nefis-i emmareye kul olmuş kendi heva ve hevesini ilah edinmiş kimselerdir. Birisine kalkıp da siz bu hükmü vermeyin yalnız Allah muhafaza eylesin. Siz bu hükmü vermeyin bunu tanıyın siz yapmayın. Kötü söz kullanmayın dilinizi kötülüğe kapatın gıybet dedikodu iftira dilinden çıkmasın gözünden kötülük çıkmasın harama bakma. Elini ayağını koru kalbini koru uzuvlarını koru haramdan. En önemlisi dilini koru. Allah muhafaza eylesin. Rabbim muhafaza eylesin cümlemizi inşaallah.

Kur'an-ı Kerim'de de bununla beraber "Nefsimi temize çıkartmıyorum çünkü nefis aşırı derece kötülüğü emreder" buyrulur. Var ya Yusuf aleyhisselamla alakalı. Çünkü nefis emmaredeki kimseye hep kötülüğü emreder. Bu emmaredir. İçinizde harama dair bir duygu harama doğru bir sevikyat var ise nefis-i emmarenin işidir. Harama dair. Harama dair içinizdeki

duygu düşünce nefs-i emmareye ait ve sizi bu noktada onu yapar hale getirdiği anda galip geldi size. Anında galip geldi. Anında. Bu öyle bir sıkıntılı nokta ki insan her daim hani Davut'a diyor ya "Ey Davut uyanık ol" Her daim uyanık olmayı istiyor.

Naziât suresi ayet 37-39 "Azıp dünya hayatını tercih edenin varıp kalacağı yer cehennemdir." Bunların gideceği yer neresidir? Cehennemdir. Bunlar ebedi olarak cehennemde kalırlar ebedi. Nefs-i emmare sahiplerinin ahiretteki yeri ebedi cehennemdir ebedi.

Araf 175-176 "Ey Muhammed onlara şu adamın halini anlat biz onlara ayetlerimizi vermiştik o onlardan sıyrılıp çıktı şeytan onu peşine taktı. Nihayet azgınlardan oldu" Yani onlara ayet-i kerime söylendi mi? Evet. Onlara hadis anlatıldı mı? Evet. Onlara din anlatıldı mı? Evet. Onlar bildikleri halde ne yaptılar? Onlar ayetlerden sıyrılıp çıktılar onlar terk ettiler dini. Kur'an ve sünnetin doğrularını terk ettiler Kur'an ve sünnetin doğrularını terk edince onlar şeytanın peşine takıldı. Bir fiiliyatta bir harekette bir sözde bir davranışta bir düşüncede bir niyette ya şeytanın peşindesinizdir ya da Rahman'ın peşindesindir ikisinden biridir ortası yoktur. Ya Kur'an sünnete uyarsın ya da şeytana uyarsın ikisinden birisidir ortası yoktur hiçbir zaman. Ne yaparsan yap. Yemek yiyorsun ya şeytana uyarak yersin ya Allah'a uyarak yersin. Besmele şerife çekip hamd ederekten yersen Allah'a uydun. Besmelesiz patır kütür yedin hamd etmedin ne yediğin ne içtiğin belli değil güpür güpür yedi attı kenara. Ne şükür var ne hamd var ne zikir var ne tefekkür var hiçbir şey yok. O şeytana uydu yemeği yedi. Hamd etmedi şükretmedi nimetleri vereni görmedi bu yemek olmamış şusu olmamış busu olmamış yemek-teyiz programı var ya şimdi oradan cesaret aldı herkes gurme oldu. Bilmem kaç yıllık eşi yemek yapmış işte bu olmamış haydi kavga evde. Geç kendin yap. Sonra telefon gece saat iki "Efendim biz kavga ettik" "Ne oldu?" "Yemekten dolayı" "Ne yemeği?" "Şu yemeği" Derviş yemekten kavga mı eder? "Ver şu adamı bakayım ne varmış yemekte" dedim ben "geçip kendin yap-saydın sen nasıl dervişsin" dedim. Geç kendin yap. Yemekten kavga mı çıkartmış derviş ya. Nefsine uyarsan çıkarırsın Allah muhafaza eylesin. O kimse nefisine uyuyor o kimse harama gidiyor harama dalıyor haram işliyor haram konuşuyor. O haramı üzerinden sıyrıp atmamış. Haramı üzerinden sıyrıp atmamış. Haramı üzerinden sıyrıp atmayan nefs-i emmarede Allah muhafaza eylesin. Bu nefis sahipleri hak ve hakikat noktasında duran kimselere düşman olurlar. Bu nefs-i emmareye zebun olan insanlar müminlere düşman olur Kur'an'a düşman olur Allah'a düşman olur din ve dinden olan şeylere düşman olur bunlara laf söyler bunları eleştirir. Adam ne diyor cennet kerhane mi diyor cennet meyhane mi diyor nefs-i emmareye zebun

olmuş inkarın göbeğinde. Din ve dinle alakalı her şeye ne yapar bunlar muhalefet ederler laf söylerler alaya alırlar. Adamın birisi de geçen gün diyor ki kafasında bir sarık adamın kafasında bir sarık alaya alırcasına nefis-i emmareye kul olmuş adam. Dinle alakalı herhangi bir şeyi alaya alan küfre düşer emmarenin işidir. Sen onu hoca görürsün hacı görürsün sen onu şeyh görürsün mürid görürsün sen onu alim görürsün allame görürsün değil kardeş. Kur'an ve sünnetle sabit olan bir şeyi inkâr ediyorsa alaya alıyorsa hafife alıyorsa nefis-i emmarededir küfür ehlidir ebedi cehennemliktir. Bunlar Allah dostlarına düşmandır zikrullahı düşmandır bunlar. Bunlar Kur'an ve sünnetin emirlerine düşmandır. Sizdenmiş gibi görünürler. Sizdenmiş gibi görünürler. Bunlar haram bir şeyi haram dediğinde tüyleri diken diken olur saçları kalkar bunların. Bunlara haramdan bahsetmeyeceksin hiç bunlara haram deyince dikilir bütün saçları bunların. Nefis-i emmarenin işaretidir bunlar. Dinden para kazanırlar nefis-i emmarenin işidir. Dinen para kazanır dervişlikten para kazanır şeyhlikten para kazanır hocalıktan hacılıktan para kazanır. Bunlar nefis-i emmarenin yolundadır. Bunlar Hakk dostlarının düşmanıdır bunlar hak ve hakikatin düşmanıdır ayriyeten bunlara düşman olanlara da dosttur yani şeytana dost olmuş o da onlara dost olur. Bunların şeytandır velileri bunların şeyhleri şeytandır bunların dostları şeytandır bunların arkadaşları şeytan veya şeytanın kulu kölesi olanlardır bunlar başka bir kimselere dostluk yapmazlar. Allah muhafaza eylesin.

Bu nefis-i emmarede olan bir kimsenin kalbine inen ilk hastalık şehvettir. Bakın şehvet bir açıdan haktır yani bir erkek nikâhlı karısına şehvetle yaklaşır bir kadın nikahlı kocasına şehvetle yaklaşır. Burada şehvet onun için ibadettir. Helalına şehvi arzularla yaklaşmak ve helalına şehvi arzular şehvi istekler duymak ibadettir. Bakın ibadettir bu. Bir kadın kocası onu istiyorsa cevap vermekle mükelleftir. Evli bir kadın kocası onu istedi arzu etti kadın ona cevap vermekle mükelleftir. Bir kadın kocasını arzu etti istedi erkekte ona cevap verecek. Erkekte mükelleftir. Erkek ona cevap veremiyorsa diyecek bende bir rahatsızlık var beş ay altı ay müsaade et ben rahatsızlığımı tedavi edeyim. Olmuyor, eşinde diyecek ki ben bu noktada iktidarsızım beni boşayabilirsin. Sebep? Çünkü şehvi arzularına ve isteklerine cevap bulamayan insanın harama düşme tehlikesi çok büyüktür. O yüzden bekar kızı ve oğlu olanların hızla onları evlendirmeleri emredilmiştir ve bekar bir oğlu-kızı olan bir kimse oğlu veya kızı babasına veya annesine beni everin derse onu asla ve asla öteleyemez ötelediği her gün için günah-ı kebaire girer. Ötelediği her gün için günah-ı kebaire girer. Kız dese ki babasına veya annesine anne babama söyle bizi evlendirsın baba evlendirmekle mükellef onu. Oğlan dese ki annesine babasına beni evlendirin hemen evlendirmekle mükelleftirler onu.

Zorla evlendirmek yok biliyorsunuz ama beni everin derse hızla evlendirecek. Sebep? Çünkü nefs-i emmare insana şehvani duygulardan vurur ilk önce. İlk önce vurduğu yer orasıdır. Bakın nefs-i emarenin vurduğu en önemli yerdir. Kalbi parçalar kalbi dağıtır kalbin içerisindeki manevi ne varsa hepsini yıkar hepsini tarumar eder hepsini bozar. O yüzden evlenemeyene oruç tavsiye etmiştir dinin yarısıdır çünkü. Oruç tavsiye etmiş şehvetle alakalı mesele olunca Allah bizi affetsin.

Şehvetin peşinden öfke başlar. Şehvet yanında öfkeyi getirir. O kimse şehvi duygusunu tatmin edemezse öfkeli olur. Öfkeli. Bu sohbetleri iyi dinleyin çoğunuz çocuğunuz olacak evli olanlarınız var. Kadın erkek önemli değil adam öfkeli, öfkeli olur tabi adam adam şehvi istek ve arzusunu tatmin edemezse öfke arkasından getirir onu aynı şekilde bayan adamdan cevap alamazsa evli miyim bekar mıyım bilmiyorum diyecek. Öfkelenir. Ondan sonra adam bakar neyin eksik ki öfkeleniyorsun? En önemli şey eksik. En önemlisi eksik. Evli olanlar evlilik hayatınıza dikkat edin kadın erkek. Evli olmayanlar evliliğe muktedir olanlar hızla evlenin. Bir adam namazını kılıyor orucunu tutuyorsa bu zamanda harama gitmiyorsa günün evliyası. Ne ağız burun büküyorsunuz daha? Bir kadın namazını kılıyorsa haramlardan uzak duruyorsa günün evliyası ne arıyorsunuz daha? Ne arıyor bu insanlar? Heva ve hevesini ilah edinmiş insanlar. Allah için evlenin Allah için. Millet binmiş heva hevesin beygirinin üzerine nefis taşıyor bunu. Uçuk uçuk istekler uçuk uçuk düşünceler kadınlarda da erkeklerde de. Herkes pembe panjurlu ev önünde bahçesi ay güneş eve doğacak adamın maaşı on beş lira kapının önünde arabası adamın. Öyle adam bekliyor. Öbürkü de mavi gözlü yeşil gözlü bir seksen beş boyunda manken gibi. Herkesin kafasında uçuk takıntılar var. Hele geçenlerde birisi yazmış yeşil gözlü içi dışı güzel boyu posu yerinde içi dışı temiz ben bir erkekle evlenemeyecek miyim demiş bana yardımcı ol bu konuda. Düşündüm dervişlerin içerisinde yeşil gözlü var mı diye. Bütün dervişleri taradım içinde yeşil gözlü var mı diye. Yok. Allah'ım dedim ya koca dergâhta bir yeşil gözlü olmaz mı dedim. Daha cevap yazamadım yazacağım fabrika iflas etmiş yeşil gözlü bir tane derviş bulamadım diyeceğim. İçi dışı temiz olunca ne olacak? Derviş lazım. İçi dışı temiz boyu posu yerinde boy olarak bir seksen beşten bir seksenden aşağıda olmayacak evet bir de yeşil gözlü olacak. Ara şimdi yeşil gözlü.

Bu öfkeden sonra nefs-i emmarenin peşinden gelen kibir çekememezlik zulüm. Nefs-i emmaredeki kimse zulüm eder ve o kimsede Kur'an ve sünnetin dışında tutkuları olur nefs-i emmaredekinin. Allah muhafaza eylesin. Nefs-i emarenin en önemli dışı açılan penceresi gözdür. O kimse gözünü haramdan uzak tutacak. Bakın önce kalbe inen duyguları söyledim.

Kalpte neymiş birincisi şehvetmiş hemen o kimse şehvetine düşkün olur haram olan nokta ardından ne devam ediyor dedim? Öfke. Ardından ne devam eder? Onun kalbine kibir oturur çekememezlik oturur kalbine zulüm oturur onun kalbine böyle değişik dünyevi tutkular oturur. Bize çok makul görünür adam av meraklısı tutkulu adam av yapacak adam. Ava meraklı olduğu kadar Kur'an sünnete meraklı değil. Ne tutkusu var? Hobiler var ya hobi diyorlar ya şimdi böyle kendince hobiler edinmiş din diyanet Allah getire o hobilerden dolayı. Allah muhafaza eylesin.

O göz harama baka baka haramla ıstıgal ede ede o kendi kalbini de ne yapar? Karartır. Kalbi kapkara olur. Ne yazık ki onun kalbi bu noktada mühürlenme noktasına gelir. En değerli şeyleri çöpe attı, en kıymetli sevgileri heba etti. O her türlü hastalığı kendisine çekti. Hayvani hastalıklar. Ne varsa onun üzerinde, bütün her türlü melaneti üzerine aldı. Bunun tedavisi bunun zikri la ilahe illallahtır. O kimse iman edip farzları yerine getirip la ilahe illallah tevhidine devam edecek zikrine devam edecek. Onun zikrullahtaki karşılığı da budur la ilahe illallahtır. O yüzden yeni derviş olmuş yeni sufiliğe adım atmış bir kimseye tavsiye edilecek zikrullah budur la ilahe illallahtır. Böyle bir kimseyle karşılaştığınızda ona tavsiye edeceğiniz, ona söyleyeceğiniz şey "Kardeş la ilahe illallah deva et." O çünkü nefisinin zebunu olmuş. Durduğu makam hayvani bir makamdır. Onun makamı hayvanidir, insani değildir. Allah muhafaza eylesin. Bir insan nefis-i emmare levvame mülhime mutmainne ve aşağıya doğru tekrar emmareye düşer mi? Evet.

Nefs-i Levvame

Nefs-i Levvame. Levvamedeki kimsenin ayet-i kerimedeki karşılığı şu Kıyamet suresi ayet 2 “Kendini kınayan nefse yemin ederim ki mutlaka dirileceksiniz” levvame levm eden kendisini kınayan kimse demek. Kendisini kınıyor. Bir hata işliyor kınıyor kendisini bir yanlışlık yapıyor kendi kendisini kınıyor tüh ben bunu neden yaptım diyor. O devamlı hem yapıyor hem yapıp ettiklerinden dolayı kendisini kınıyor. Yapmaktan geri durmuyor yalnız. Lingo lingo şişeler kadehleri vuruyor sabah oluyor içmeyeceğim ya diyor tamam arkadaşlar bundan sonra ben gelmeyeceğim yarın akşama yokum diyor akşam üstü beş buçuk altı telefon açıyor bilader gidiyoruz ya ben içmeyeceğim dedim de dün ben söz verdim de tamam ya bu akşam söz verirsin yarın içmezsin bir daha. Bir daha gidiyor ama levm ediyor hep pişman. Bir kötülük yapıyor pişman oluyor yanlışlık yapıyor pişman oluyor zulmediyor eşine pişman oluyor çocuklarına zulüm ediyor pişman oluyor annesine babasına küfrediyor hakaret ediyor pişman oluyor arkadaşlarına kötülük yapıyor hakaret ediyor pişman oluyor. Lev m eden pişman olan kimse. Onun kalbinde az da olsa iman nuru var böyle parlamaya başlamış. Pişman oluyor çünkü. O pişman olmak çok önemli. Bakın sufiler için çok önemlidir bir kimsenin yaptıklarına pişman olması. Geri döner tövbe eder pişmanım der bu sufiler için çok önemlidir. Eşler içinde önemli olması gerekir. Hani ayet-i kerime var ya eşler bir noktada tövbe eder geri dönerlerse aleyhlerine yol aramayın. Bir erkek hata yaptı hatasını anladı eşine döndü özür dilerim hakkını helal et burada hata yaptım dedi kadın onu kabul edecek. Allah kabul ediyor çünkü. Bir kadın hata yaptı yanlışlık yaptı döndü eşine özür dilerim hakkını helal et böyle yapmamam lazımdı onu kabul edecek Allah’ın ahlakı bu. Kim tövbe eder geri dönerse Allah onu affeder ayet-i kerime. Dervişler hata yaparlar eksiklik yaparlar noksanlık yaparlar döner üstadından özür diler özür dilerim ben burada bir yanlışlık yaptım hata yaptım hakkınızı helal edin helal olsun yoluna devam et. Herkes hata yapar veya zakirine karşı veyahut ta başındaki çavuşuna karşı semazen başındaki semazenbaşına karşı veya semazen başı semazene hata yaptı. Dönüp özür dilemek erdemliktir büyüklüktür. Çavuş hata yapmaz zakir hata yapmaz şeyh hata yapmaz diye bir kaide yok herkes hata yapar hata yapanların en iyisi hatasına tövbe eden günahına tövbe eden dönenlerdir. Onlar da hiç günah işlememiş gibidir.

Bir insan hata yapar ondan geri dönüyorsa pişmanlık duyuyorsa o iyi insandır onu atma kenara. O iyi insan. Bir hata yapmış bir yanlışlık yapmış dönmüş geri eyvallah. Allah muhafaza eylesin. O kimsenin kalbine ince ince latif nur kırıntıları geliyor. İnce ince onun vicdanı çalışmaya başlıyor. Biraz içinde iman nuru var iman nurunun tecelliyatına göre kalbinin bir kısmı bir küçük yeri büyük yeri durma göre nurlanır onun. O böyle kâh iyilikler yapar kâh kötülük yapar. Böyle arada pinpon topu gibi kâh levvamede kâh emmarede bir taraf masanın emmare bir taraf levvame top bir o sahada bir bu sahada. Levvameyle emmarenin arasında gidiyor geliyor. Kâh namazı terk ediyor terk ettiğinden pişman oluyor namazı kılıyor. Bir vakit iki vakit üç vakit kılmıyor ondan sonra hepsini birden kılıyor pişman oluyor diyor ya benim namazı kılmam lazım. O içindeki küçücük iman nuru var ya onun az da olsa o iman nuru onun hata yaptığını kusur işlediğini yanlışlık yaptığını fark ettirir. Ya benim bu lafı söylememem lazımdı ama söyledim ya ben aneme ne yapmaya bağırdım şimdi neden sesimi yükselttim ayet-i kerime de öf bile demeyiniz diyor ben ne durup durduğum yerde annemle kavga ettim ki şimdi susup geçeydim ya ben ne yapmaya babamla atıştım şimdi susup geçeydim ya ben ne yapmaya hanım bir laf söyledi ben on laf söyledim ona? Dervişlik susup geçmek ya ben ne susup geçmedim? Veya kocam bir laf söyledi ben ona ohoo... sözden itibaren bir aldım sazı elime. Bazı kadınlar var öyle: istemeye geldiğinizde şunu yaptınız da sözde bunu yaptınız da senin teyzen nişanda bunu yaptı da. Ben bunu sırf kadınlarda biliyordum erkek versiyonluya karşılaştım. Dinledikçe hayretteyim ben adam ta istemekten düğünden düğünden sonraya kadar hepsini biriktirmiş. Dayanamadım en sonunda bunu sırf kadınlar yapıyor zannediyordum dedim sohbetlerde sözümü değiştireceğim dedim ilk lafın sırası geldiğinde bunu söyleyeceğim seni sohbette konu edeceğim. Et hocam bende böyleyim dedi ya ne yapmaya istemeye gittiğinizde vazgeçmedin oradan dedim zulmediyorsun hem kendine hem etrafa. Yani istemeye gitmişsin nahoş bir durum olmuş selamun aleyküm çek git oradan kusura bakmayın özür dileriz geldik size zahmet verdik ama burada nahoş bir durumla karşılaştık o yüzden biz müsaadenizi isteyelim. O kimse de kendini bir daha gelecek olan kimselere düzeltir. Evet bu da bir nasihat olur insana. Dedim ne yapmaya çekip gitmedin milletin başını yaktın. Allah muhafaza eylesin. Bu o kimsenin içerisinde iman nuru var o iman nuru ne yapıyor onun hata yaptığını kusur işlediğini fark ettiriyor. Fark edince ne yapıyor? Bunu kınıyor kendi kendisini geriye dönüyor. Allah muhafaza eylesin.

Bu nefsin karşılığında zikrullahı Ya Allah'tır. Lafza-i celâl. Levvamedeki bir kimseye lafza-i celâl telkin edilir derler ki sen sayısız Allah Allah

diyeceksin. Bazı dervişler rüyalarında görür bunu. Yeni derviş olur mesela işte yürürken rüyasında mezar taşlarının Allah dediğini duydum ağaçların Allah dediğini duydum etraftaki her şeyden Allah dediğini duydum Allah ismini duydum Allah ism-i şerifi bana söylendi sen Allah de dendi gibi rüya görür. Bunun gibi. Böyle rüya gören var mı içinde? Anlat rüyanı. “*Ya der-gâh ya da burada tekke deydik Efendim sizin üstünüzde üstünüzdeki gibi kı-yafetiniz vardı ben yanlış hatırlamıyorsam dizinizin dibinde oturuyordum. Bana dönüp ‘Bundan sonra Allah esması çekeceksin’ dediniz. Biri daha vardı diye hatırlıyorum, ben fazla meşgul etmemek için hemen önünüzden hızlıca uzaklaştım. Gerisini de tam hatırlamıyorum Efendim geçmiş zaman*” Ne zaman gördün bu rüyayı? “*Dört sene falan önce Efendim*” Evet teşekkür ederim Allah mübarek eylesin. Bu şimdi dört sene önce görmüş zaten lafza-i celâl yani şu anki hali değil o yüzden ne zaman gördün rüyayı dedim ona. Yani aşağıda olarak görmeyin yukarıda o yüzden hemen şimdi bu hali değil dediğimde aşağıda olarak görmeyin Allah muhafaza eylesin. O yüzden dedim ne zaman gördün diye. Eskidir onun gördüğü rüya diye, tahmini benimkisi. O kimse yolun başında veyahut ta bir müddet sonra tövbe etti geri döndü hemen o Allah esmasını alır bir şekilde rüyasında görür halinde görür. Görmese dahi bir kimse bir üstada gidip bağlandı mı o kimse emmarede değildir. Hatta o böyle levvamede bile az kalır çok uzun durmaz. Nefs çünkü bir üstada bağlı bırakmaz insanı kolay kolay çok zorlar insanı. Bu hemen hemen o dervişlerin büyük bir kısmı üstada sımsıkı bağlanırlarsa anında mülhimeye geçerler ben çoğunu öyle görürüm. Yani o kimse ders alır mülhimeye geçer anında hele günah-ı kebairlerden kendini arındırsın anında anında sımsıkı yapışsın mülhimeye geçer o durmaz. Evet o devamlı kendisini ne yapıyor? Kınıyor. Bu, la ilahe illallah tevhidde mana verirken de “La maksude illallah” olarak mana verecek. Önce la ilahe illallahtı Allahtan başka ilah yoktu onu çekiyordu, vereceği manada Allahtan başka ilah yoktu. Artık o Allah ism-i şerifini söylerken tevhidde mana itibariyle “La maksude illallah” yani “Benim maksudum Allah” benim maksudum Allah’tan başka bir şey değil. Mana verirken bu manayı verecek ama onun ism-i şerifi “Ya Allah” tır. Levvamenin ism-i şerifi.

Nefs-i Mülhime

Mülhime nedir? Bu kimse pişman oldu, pişmanlıklarından artık günahlardan sıyrılmaya başladı günah işlememeye, bile bile büyük günah-ı kebair işlememeye başladı. Bu kimse artık önceden bir namaz kılıyor, aradan namazı kaçırıyordu, es geçiyordu. Namazı es geçtiği için “Ya ben yine namazı kılmadım bugün” diyordu “Akşam hepsini birden kılarım.” Akşam da kılmıyor, ertesi gün bir bakıyorsun namaz kılıyor. İki gün üç gün namaza devam ediyor dördüncü gün gene bırakıyor o kimse namazı. Bu kim? Nefis-i levvamede. Gelgitler yaşıyor o. Bakıyorsun üç ders beş ders gelmiş, güldür güldür zikrullah yapıyor, altıncı ders yok. Üçüncü ders yok veya o ara “Ya bizim bu ara düğün var. Ya düğüne gideceğim geleceğim utanıyorum şimdi orda çalacağım, oynayacağım, içeceğiz ya hocam yanlış anlama bize şimdi orda içmeyince de olmuyor o yüzden utancımdan gelmiyorum” veya “Ya git-tik orda içirdiler beni.” Onları gelirler söylerler bana. Ben derim ki, kardeş ne günah işlediysen gel, Allah gafur-ur rahimdir tövbe et devam et işine yoluna. Bu levvamedeki hali. Artık günah-ı kebairlerden uzak duruyor. Hani hadis-i kutsi var ya “Kul farzları yerine getirmekle Allah’a sevgili bir iş yapmış olur.” O artık farzları yerine getiriyor. Farzları yerine getirince o kimse ne yaptı? Mülhimeye geçti. Artık o farzları yerine getiriyor, onun böyle tatlı tatlı kalbine ilhamlar gelmeye başladı ince ince bu yanlış yapma bu eksik etme ilham alır burada sıkıntı var ilham alır. Farzlara sımsıkı yapıştı o. Artık onun namazları kaçmıyor, artık o bile bile günah-ı kebair işlemiyor, nefisle mücadelede devamlı uyanık halde. Mülhime ilham alan, ilham edilen nefis. Artık o kalbi Cenâb-ı Hakk’ın ilahi ilhamına, ilahi varidatlarına hazır olmaya başladı. Üzerindeki siyah lekeler beyazlama başladı. O boyna kalbi cilalıyor aman farzlara dikkat ediyor, aman yanına nafileler eklemeye başlıyor, bir şeyde haramiyet var ondan uzak duruyor. Allah muhafaza eylesin. Böyle artık o kötü huylarını terk ediyor. Yerine güzel ahlakı koyuyor. Bizim yolumuz mücadele yolu. Biz sorumluyuz. O yüzden biz mükellefiz. Mükellef olduğumuz için biz cüz’i irademizle, aklımızla mücadele edeceğiz. Bizim yolumuz cüz’i iradeyi reddeden bir yol değil. Ben cüz’i iradeyi reddeden bir kimse değilim. Ahlakın mücadele ile güzelleşeceğine ve düzeleceğine inananlardanım. Biz dinimizi mücadele ederekten yaşarız yoksa nefisimize

bırakırsak hiç kimsenin canı namaz kılmak istemez. Biz mücadele ederiz. O yüzden o kimse artık yavaş yavaş iyiyi kötüyü öğreniyor. Onun kalbine yavaş yavaş ilham gelmeye başlıyor.

Artık ona tabiri caizde eskiler keşf derler ya onun kalbinde keşf kapıları açılmaya başlar küçük küçük kalbine onun hani ben tahmini diyorum ya tahmin kapıları açılır yani keşf kapıları açılır. Artık o yavaş yavaş keşfe doğru adım atar ama tekrar söylüyorum bunların şeytani tarafı vardır. Bu ancak bir üstadla bir mürşide bağlı olanlara anlatıyorum bunu bir başka yere anlatmıyorum. Bir üstadla bir şeyhle alakası kesilmiştir şeytan ona başlar üflelemeye. Şeytan üflelemeye başlayınca bir doğru dokuz yanlış olur ama o bir doğruyu heva ve hevesinden sınıksız tutar benim kalbime ilham geliyor der oysa dokuz tane de yanlış geliyordur ona. O dokuz tane yanlış görmez o bir tane doğruyu tutar şeytan onu oradan aldatır. O yüzden mülhimede o kimse kalbine keşf gelince şımarır. Şımarınca o artık Cafer abisi de hata yapıyordur Hüseyin abisi de hata yapıyordur semazen Ali abisi dosdoğru semazen başı değildir x zakir de hata yapıyordur filanca da yanlış yapıyordur yok canım bunları burada tutan kim ya Şeyh Efendi işte bunları merhameten tutuyor ya Şeyh Efendi olmasa da bunları tutmaz aslında yoksa Şeyh Efendi'nin bunlarla farklı bir bağlantısı mı var ya. Gitti... Ama o bir tane doğru onu aldatır kalbine bir şey geldi ya bir tane. Dokuz tane yanlış görmez o. Dervişlerin yıkıldığı yerdir bunlar. Bakın dervişlerin yıkıldığı yerdir bunlar. O bir tane doğruyu herkese anlatır. Bir tane doğruyu herkese anlatır meşhur eder kendini. "Ya Ali abiyi var ya severim aslında kendisini de geçenlerde böyle bir şey yapmış sordum kendisine de Ali abi böyle miydi dedim o da öyle dedi zaten inkâr etmedi." Bütün herkese yayar onu bir taneyi bütün herkese yayar bu büyük bir tehlikedir. O kimsede levvame de kalmaz o manen emmarede de kalmaz o hayvandan daha aşağı olur ama o bir taneye sınıksız yapışır. Onun bütün dergâh bütün topluluk o rüyayı o hali ezberlemiştir Allah muhafaza eylesin.

Bu nefis-i mülhime ilham alan nefistir keşfe açılan nefistir bu dervişin işi artık zordur. Bu derviş kendisine dikkat etmesi gerekir. Bunun esması Hu esmasıdır. Bunun zikri Hu'dur. O kimse mülhimeye geldiğinde Hu ismiyle uyanır Hu zikriyle onu uyandırırılar sokakta Hu ismini duyar orda Hu ismini duyar çiçekler Hu der ağaçlar Hu der rüzgâr Hu der denize gider balıklar Hu der deniz Hu der bunu bütün varlığın komple Hu esmasını çektiğini söyler duyar. Zikrullahta kulağına Hu esması gelir gece dersini çekerken kendiliğinden Hu Hu Hu Allah veya Hu Hu Hu Hu Hu oraya kayar yani o kimse Hu esmasına geçer. Bu mülhimenin işaretleri. Zaten bunun başında o kimse esmasını görür. Onun kalbinde Hu Hu Hu... tabiri caizse guguk kuşu

gibi. O istese de istemese de Hu Hu Hu Hu... O etraftan da bunu duymaya başlar. Yani kendi kendine, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah... Ardından la ilahe illallah hu, la ilahe illallah hu, la ilahe illallah hu... Yolda gidiyor Hu Hu bir yerlerden ses geliyor. Döner, yok orda duvarmış ya, duvardan Hu Hu ses geliyor. Bir siluet oluştu, bi baktı şeyhi "Eyvah buradaymış ya" gerçekmiş gibi görür onu. Bi bakar şeyhi, Hu Hu Hu, o da başlar, Hu Hu Hu. Onu kalbine ilham geliyor. Başlangıç bu. "Şimdi kapıdan Cemil girecek" Cemil giriyor, "Cemil girdi gerçekten ya." kalbine ilham geliyor. Başladı. Bunlar mülhimenin işaretleridir aldanma yolun yarıda kalmasın kendini disiplin et. Bir anda evinin kapısının önüne geldi. Bir anda evi geldi önüne. Bir anda hanımını gördü yemeği yakıyor. Dayanamadı "Yemek yanıyor." O da duydu oradan. "Ya herif burada mı ki ya kurtulamadık mı adamdan. Yemek yanıyor, dedi. Hayallem mi yoksa ben?" koşturdu. Gerçekten yanıyormuş yemek. "Eyvah" dedi ya "Ben onun sesini duydum." Hu esmasının tecelliyatları bunlar. Bunları yaşamayan bilmez. Onun kalbine ilham geliyor, o dışarıdan da duymaya başladı artık. Zikrullahta zikrullah yapılıyor Allah Allah Allah Allah ama üç dört tane de sakallı toplanmış, oradakiler Allah derken "Allah hu Allah hu" oradakiler Allah diyor ya, onlar da esmayı ekliyor. O topluluk "Allah hu Allah hu" o, Hu ismini duyuyor. Önceden ne duyuyordu bir anda Allah diyordu, kalbinde birden geliyordu şimdi Hu gelmeye başladı. Allah muhafaza eylesin.

Derviş kardeşlerine daha fazla muhabbet et derviş kardeşlerini daha fazla sev daha fazla onlarla hemhal ol kimsenin kalbini kırma kimseyi incitme kimseye tepeden bakma kimseye kalk oradan deme kimseye git buradan deme. Sakın ha. Anında gönlünde bir büyüklük gelir senin. Öyle ya sen baba dervişsin artık böyle bakarsın yıkarsın ortalığı. Hey yavrum biz hata yapsak bize söylerler biz yanlış yapsak gece bizi uyarırlar maşallah sübhannallah. Karısına kocasına dervişlik taslar o "Sen ne diyorsun biz bir şey yapsak gece rüyamızda görürüz." Ona bir de keşifle beraber hafiften kerametlerde verilir. O artık mülhimenin sonuna doğru yaklaşıyor. Cenâb-ı Hakk onların üzerinden tecelli ettir çünkü. Allah muhafaza eylesin o kimse sakın kibir deryasına bir an da olsa düşmesin anında yerle yeksan olur heba olur. Allah muhafaza eylesin. Ayet-i kerime Şems suresi ayet 7-10 "Nefse ve ona birtakım kabiliyetler verip de iyilik ve kötülüklerine ilham edene yemin ederim ki -iyilik ve kötülükleri ilham edene. O nefis artık ilham alan nefis-nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiş onu kötülüklerle gömen de ziyan etmiştir" Bize lazım olana ne? İyilik ve kötülüklerine ilham edene. O nefise iyiliği ve kötülüğü ne yaptı, ilham etti Cenâb-ı Hakk artık. O nefise ilham gelmeye başladı. "Buna dokunma, buna dokun, bu haram, bundan

uzak dur, bunu yeme, burada sıkıntı var, buradan yürü, buradan git, buradan atla.” Kalbine ilham geliyor. Bunu oluşması için o kimse devamlı zikrullah halinde olacak.

O kimse mülhime de artık nefisini günah-ı kebairlere kapattı. Nefisini günah-ı kebairlerden temizledi nefisi onun iyilikleri ve kötülükleri görmeye başladı ve o kimse iyi olmaya gayret etti. Artık o kötülüklerden sıyrılıp kötülüklerden arınmaya başladı Mülhime de olan kimsede günah-ı kebair görünmeyecek. O kimsenin ağzından küfür hakaret ağzından yanlış kelimeler yanlış sözler çıkmayacak. Birisinin ağzından günah-ı kebair çıkıyorsa o mülhime de değil. Ona rüyasında Hu esması verilse dahi o düştü oradan. Onun ağzında gözünde elinde ayağında uzuvlarında haram olmayacak. Onun nefsi kötülüklerden arınmış nefis olacak. Dervişler şeyhler alimler kötülüklerden arınmış nefis olacak. O elinle zulmetmeyecek eşine vurmayacak çocuklarına vurmayacak dilinle kimseye zulmetmeyecek o küfretmeyecek hakaret etmeyecek yalan söylemeyecek gıybet etmeyecek dedikodu yapmayacak iftira atmayacak diline sahip çıkacak. Dilinden kötülük çıkmayacak. Yalan yere yemin etmeyecek dilinden kötülük çıkmayacak eşinin çocuklarının annesinin babasının akrabalarının arkasından gıybetini dedikodusunu iftirasını yapmayacak. Derviş kardeşlerinin arkasından gıybet iftira dedikodu yapmayacak. Bilmediği tanımadığı görmediği kimselerin arkasından dedikodu gıybet iftira yapmayacak. Mülhime de olan bir kimsenin nefsi kötülüklerden arınmıştır. O dilinden kulağından gözünden elinden ayağından kalbinden düşüncesinden emin olunan kimsedir. O oturup da Hacı Erkan’ın kötülüğünü düşünmeyecek oturup da Hacı Erkan’ın arkasından gıybet etmeyecek onu düşünmeyecek bile onu kalbinden bile geçirmeyecek. Eşine karşı kaba davranış kaba söz arkasından gıybetini etmek yok mülhimedeki kimsede. Söyleyin bana kadın olsanız böyle bir adamla evlenmek istemez mi kimse? Söyleyin bana kim hanımının böyle olmasını istemez? Söyleyin bana kim çocuğunun böyle olmasını istemez? Söyleyin bana kim arkadaşının böyle olmasını istemez? İster miyiz? Evet. Biz olacağız öyle o zaman. Biz olacağız. Mülhimedeki kimse bugünün evliyasıdır. Az önce o yüzden söylüyorum bir kimse haramları işlemiyorsa namazını kılıyorsa dergâhta koşturuyorsa günün evliyasıdır dememin sebebi bu. Arama kardeşim zenginlikti fakirlikti arama yeşil gözü mavi gözlü. Evet mülhime de olan o çünkü bir adımı kaldı o yüzden çok üzülüyorum onlara. Mülhimedeki kimsenin düşmesi kadar üzüldüğüm başka bir şey yoktur dergâh hayatımda. Beni dergâh hayatında benim etlerimi lime lime eden geceleri uykumu kaçırın benim hayatımı alt üst eden şeydir bir derviş kardeşin buradan aşağıya düşmesi. Yapma. Eşine uyma çocuklarına uyma anne babana uyma derviş kardeşlerine uyma. Düşme ya Ya

düşme bütün silsile senin yüzüne bakıyor düşme! Emmaredeki emmarede zaten. Ya sen bir üstad eli tutmuşsun bir dergâha girmişsin bir tarikata girmişsin zikrullah halakasına oturmuşsun yapma be mübarek insan! Yapma ya! Yapma yapma. Uyma yanındakine ya kim olursa olsun yanındaki. Uyma. Sen hak yolcususun artık. Sen dost yolcususun artık. Sen dosta gidensin ya uyma ya ne yapmaya uydun? Ne yapmaya bozdun kendini? Bırak bütün kadınlar sana âşık olsun bırak bütün erkeler sana âşık olsun yürü sen ya. Bir tek adam sen miydin! Bir tek kadın sen miydin! Bir tek derviş sen miydin! Senden başka yok mu zannettin! Sen ne insanların emeklerini heba ettin? Yapma. Burası çok sıkıntılı ve üzüntülü yer. Bütün dervişler için. Sen ne yapmaya dersini bıraktın ya? Sen ne yapmaya oldum havasına düştün ya? Sen ne yapmaya kanatlarını gördün tüylenmeden uçuyorum dedin de kediye köpeğe yem oldun? Sen bu dergâhı ne zannettin? Uçacağın zaman senin tüylerini mi yolacağız? Ne için yaşıyorsun ki ya? İsterim ki sağlığımda herkes mürşid-i kâmil olsun isterim ki bizim derviş kardeşleri herkes rüyalarında görsünler sağlığımda görsünler sevinirim. Dünyanın en mutlu insanı olurum. Gözüm arkada kalmadan yürür giderim derim ki and olsun yetiştirdi bir sürü arkadaş derim. Kıvanç duyarım gurur duyarım sevincimden sayhalar atarım. Yapmayın... Rüyanızda bir esma aldınız da verilmedi mi? Yapmayın. Yürüyün yolunuza. Yürüyün. Düşmeyin. Sadece kendinize yapmıyorsunuz. Bir derviş mülhimeye gelince kendisinin değildir artık o. O etrafa da zarar verir onun düşmesi Allah muhafaza eylesin.

Naziât 40-41 “Rabbinin huzuruna çıkacağından korkup kendini şehavi arzularından koruyana gelince, onunda varıp kalacağı yer mutlaka cennettir.” Mülhimeyle alakalı. Artık o kendini şehvani arzulardan koruyor, hayvani nefisten koruyor kendisini. O hayvanilikten kendini arındırmış kendini koruyor. O Rabbinin huzuruna çıkıp hesap vereceğini artık düşünüyor. O yüzden o günah-ı kebairlerden uzak duruyor. Onun kalbi de artık ilham almaya başladı. Akıl olarak, beden olarak günahlardan uzak durdu. Buradaki şehavi arzular o kimsenin cinsel arzuları değildir. O artık heva ve hevesten kesilir o dünyanın tantanasını dünyanın şatafatını istemez o gösterişten uzaklaşır o dünya ve dünyanın içindekilerin gösterişinden dünya ve dünyalıkların içerisinden verdiği şehvetten uzaklaşır. O der ki ben her gece huzurullahı çıkacağım ben huzurullahta duracağım ben huzurullahı doğru yürüyorum huzurullahı çıkacağını düşünür. Gece düzen kurulur gece nizam kurulur gece ayrı bir şeydir dervişler için. O geceyi boş geçirmeyecek. Ya ona kalk demezlerse? Ya ona gel demezlerse? Ya o her gün duyduğu sesi duymazsa? Ya her gün gördüğü piri görmezse? Ya her gün gördüğü peygamberlerden birisini görmezse? O kimse bunu düşünür bunu içinde hissederek.

Bunu içinde hisseder o yüzden dünyanın şehavetinden uzak tutar kendini. Hesaba çekileceği uzak mesele o ayrı. Derviş için her gece hesap var. Derviş o her geceki hesabı düşünür. Her geceki hesabı düşündüğünden kendi muhafaza eder kendini korur Allah muhafaza eylesin.

Furkan ayet 71 “Kim tövbe edip salih amel işlerse şüphesiz o Allah’a hakkıyla yönelmiştir” Bu mülhimenin yoludur. O kimse artık tövbe edip geri dönmüştür. Bir daha onun için geri dönüş yoktur. Levvamede dönüyordu, şimdi artık dönmüyor artık. Şimdi o ne yaptı, kendisini Allah’a yönlendirdi, o Hakk’a yöneldi ve Hakk’a yönelişinin tecelliyatı salih amel işlemeye başladı. Yani haram işlemiyor artık. Haramdan elini eteğini kesti, haramdan dilini kesti, haramdan gözünü kesti. Harama başlangıcın ilk adımı gözdür. Harama bakarsan kalbine leke gelir anında. Bu nedir? Bir kadına şehvetle bakmak, bir erkeğe şehvetle bakmak, bir harama bakmaktır. Meyhane, bakarsın harama giriş yaptın sen. Bakma meyhaneye de. Hayır. Gözünü haram olan her şeyden sakındır. Haram olan, kadının eteğinin boyu, sadece o değil, haram işlenen yere de bakma. Bir yerde açıktan alenen haram işleniyor. Gözünü alenen haram işlenen yerden sakındır, uzaklaştı. Haramın başlangıcı tekrar söylüyorum, insanın gözüdür. O mümin erkeklere ve kadınlara söyle gözlerini haramdan uzak tutsunlar. O zaman bir kadınla göz göze gelme, bir erkekle göz göze gelme, gözünü haramdan uzak tut. Bakma, orasını burasını göreceğim diye uğraşma gözünü haramdan uzak tut. Orda içki içilen bir yer var bakma kardeşim oraya. Açıktan haram işleniyor bir yerde, bakma. Açıktan bir adam bir kadınla birbirlerine yumulmuşlar gidiyorlar yolda, bakma ya. Bakma. Kendini ne yapacaksın? Uzaklaştıracaksın.

O Hakk’a yönelmiştir artık kalbine onun ilham gelmekte kalbine onun varidatlar gelmekte o artık gece gördüğünü gündüz yaşamakta. Gece gördüğünü gündüz yaşamakta. Onun kalbe varidat geliyor artık. O böyle bir an boşlukta kaldı Hu Hu Hu Hu devam ediyor artık o durmaz makine gibi sesli sessiz yolda giderken. O artık her dem huzurullahta durmaya çalışıyor. Her dem. Aklına geldikçe kalbine geldikçe habire esmeye vuruyor ha bire zikrullahı vuruyor önemli değil o hep huzurla alakalı. Neden? Siz bir peygamberi görseniz her gece bu hangisi olursa olsun muhakkak ki Muhammed-i Mustafa olsa muhteşem. Her gece bir buluşsanız tanıtmaya başlasalar sizi, bu Âdem baba bu Âdem aleyhisselam görsen yüzünü cemalini boyunu posunu görsen hayatından bir enstantane görsen muhteşem. Bir gün iki gün üç gün dört gün mükemmel bütün hayatı kalbine geldi senin. Bütün hayatı kalbine geldi. Artık bir müddet sonra yıllar sonra Âdem aleyhisselamla alakalı bir mevzu olduğunda aa film şeridi gibi var sende, geçiyor önünden. Hikmet sahibi olma. Mülhimeye başlıyorsun. İnsan bırakır mı? Bırakmaz.

Teğâbun 16 “Gücünüzün yettiği kadar Allah’tan korkun, emirlerini dinleyin, itaat edin. Mallarınızı emrettiği yolda harcayın -Mülhimenin hali bunlar ayet-i kerimede- Bu sizin için daha hayırlıdır. Nefsinin cimriliğinden korunmuş kimseler, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.” Sen gücünün yettiğince Onun emirlerini dinle haramdan uzak dur. Allah muhafaza eylesin. İtaat et Allah’a. Ayet-i kerimede diyor ki “Allah’tan korkun, emirlerini dinleyin, itaat edin.” İtaat edin. Emirlerini dinleyin, itaat edin. Burada nefisle mücadele var çünkü. Bu esnada itaat etmemek aklına gelir. İtaatsizlik gelir, disiplinsizlik gelir. Dinlersin, dinlemek iyidir itaat etmediğin zaman dinlemenin bir anlamı yoktur. İnsanların ayaklarının kaydığı yerlerdir bunlar. O kimse dinler çok güzel, sohbetinde de dinler şeyhini. İtaat etmez. Dinlemenin arkasından gelecek olan şey itaattir. Dinledin, itaat et. Dinledin, itaat et. Duydun, itaat et. Dinleyip itaat etmezsen dinlemenin bir anlamı kalmadı. Birine diyorsun ki “Yapma”, yapıyor. Ya ne anlamı kaldı sana yapma değişimin? “Gitme”, gidiyor. Ne anlamı kaldı? En büyük problem itaat etmede. “Efendim şunu şöyle yapalım”, “Bunu böyle yap” Yok itaat etmiyor. Dinliyor çok iyi, itaat yok Allah muhafaza eylesin. Ancak dinleyip itaat edenler kurtuluşa erecekler. Allah muhafaza eylesin. Öyle diyor çünkü. Bu sizin için hayırlıdır dinleyip itaat ederseniz ayet-i kerimenin devamında öyle diyor “Bu sizin için daha hayırlıdır.” Allah bizi onlardan eylesin. O yüzden bu noktada o kimsenin nefisine kötü şeyler de ilham edilir: bunlara uyma, buradan gitme, bunu yapma, bunu etme. Ve öbür taraftan da iyi şeyler de ona gösterilir. Mesela: cimrilik yapma, cömertlik yap. Karşılığı nedir? Cömertliktir. Namazını kılmamazlık etme, karşılığı namaz kılmaktır. İtekler seni, kalbine gelir ilham ve sen bu noktada o mücadeleyi vermekle mükellefsin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o kimsenin kalbinde hakta vardır batılda vardır o kimsenin kalbinde haramda vardır helalde vardır o kimsenin içerisinde iyiliklerde vardır kötülüklerde vardır. O kimsenin üzerinde tamamiyetle iyilik hâkim olmamıştır daha. O kimsenin kalbi tam olarak berraklaşmamıştır. Kötülükte vardır orda öğreti de vardır çünkü. O kimse fludur daha. O böyle bir an gelir bütün her tarafın Hu esması çektiğini görür, bir an bi bakar hiçbir şey yok “Eyvah ben bir şeyler yaptım” der tevbe etmeye başlar, zikrullahı başlar, tekrar toparlamaya başlar. Doğrusu odur onun. Gene toparlandı, tekrar düşebilir mi oradan? Düşebilir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dördüncü makama doğru dördüncü makamın halleri o kimsenin üzerinde tecelli de edebilir, üçüncü makam mülhimenin halleri de tecelli edebilir arada gider gelir o böyle, tam sabit olmaz. Dervişler için en tehlikeli yerdir. Evet. Dervişler için iki tane tehlikeli yer vardır, mülhime ve mutmainne. Dervişlerin en tehlikeli yeridir burası. Yani bir bakmışsın o mülhimede takılmış kalmış. Öyle kalabilir de. Bir bakmışsın mülhimeden levvame, levvameden mülhimeye, mülhimeden

levvameye, levvameden mülhimeye. Orda takılmış kalmış. O kırık plak gibi orda duruyor silkelenemiyor bir türlü. Tehlikeli yer. Bugünkü derviş kardeşler için tehlikeli yerlerden üç makam: levvame, mülhime, mutmainne. Dervişlerin büyük bir çoğunluğu bu üçünün arasında dolaşır. Levvame, mülhime, mutmainne. Mutmainnede olan kimse kendini şeyh görme hastalığına düşer. Allah muhafaza eylesin. O yüzden burada o kimse aşıklığı kendine rehber edinecek. Kanaat ehli olacak mülhimedeki kimse. Alçak gönüllü olacak. Bunlara dikkat edecek. Sabırlı olacak. Mülhimedeki kimse sabırlı olacak yani erkek kadın mülhimeye geldi, o güne kadar eşin laf söylemiyordu eşin laf söylemeye başlar, o zamana kadar bir sıkıntı görmüyordu, sıkıntı görmeye başlarsın. Sabır lazım, azim lazım, kanaatkarlık lazım. Etrafındaki insanların hatalarını görmeye başlarsın. O hem hata yaparlar hem özür dilerler. Özürlerini kabul edeceksin. Biri yanlışlık yaptı “Özür dilerim” “Helali hoş olsun kardeşim özrünü kabul ettik işin gücün rast gelsin.” İnsanlara bu noktada hüsnü zan besleyeceksin. Mülhimenin ahlaki tecelliyatları insanlara hüsnü zan besle. “Yok canım ya bu adamın vardır bi sıkıntılı işi.” Suizan. Kaydırır ayağını. Hüsnü zan besle “İyi bir kardeşimizdir. Muhakkak iyidir. Allah razı olsun. Bir sıkıntımız yok bizim” Hüsnü zan. İnsanların içerisinde bu noktada kendi kendine iyi ahlakını belirtmeye başlayacaksın. Sen zaten alçak gönüllü olduğunda, tevazu sahibi olduğunda, insanları affettiğinde, insanlara sert davranmadığında senin etrafında insanlar toplanmaya başlayacak. Zakir, etrafında kimse yok Allah Allah neden? Alçak gönüllü değil. Neden? Sert tabiatlı. Neden? Affetmiyor insanları. Yok. Hizmet et. Sen insanlarla haşır neşir ol. Burada bir kimse sevabını da günahını da Allah’ın yardımı ile biliyor artık, ilham ediyor. Artık o mülhimenin sonuna doğru öyle bir hal olur ki insanlarda, insanlardan dervişler uzaklaşmaya başlarlar. Kendi kendine öyle bir his gelir yani “Ya şu akrabalar gitse de Allah’ı zikretsem” bu hale bile gelir. Anne, baba, eş, dost, çoluk çocuk, “Bi kendimi alsam ya, ya şöyle bi dağa çıksam bir kulübe yapsam orda Allah’ı zikretsem.” Bu hale gelir onlar. O yüzden şeyh lazımdır o kimseye dikkat edin. Şeyh onu dağa çıkartmaz, şeyh ona münzevi bir hayat yaşatmaz. Ben neden mecbur kılarım derse gelin diye? Kalabalık görmek için mi? Hayır. O kimse kendi kendine der, ben evde de zikrullahımı yaparım. Uzak duracağım. Gideceğim şimdi orada dedikodu olacak. Değil. Bizde münzevilik yoktur. O derse gelecek. O sohbe gelecek. Münzevilik yok. O kenara çekilmeyecek, hayattan kopmayacak. Ruhbanlık yok bizde. Yok. O kimse hayatın içerisinde olacak Allah muhafaza eylesin. O yüzden o kimse aşk hali onda vurur bazen, aşk hali vurduğunda uçası gelir der ki: ya be ruhlar alemine bir katılsam ya şu dünyadan bi kurtulsam. Şuradan duvardan öbür tarafa bir geçiversem, der. Bu halle hallenir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu halin zikri Hu esmasıdır. Buraya kadar o kimse

la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah ile yürür. Mesela bir şey oldu kelime-i tevhide devam eder o mana olarak da kelime-i tevhide devam eder Hu esmasına gelince onun için kelime-i tevhidin manası değişir. Hani söyleriz ya la mabude illallah diye onun için kelime-i tevhidin manası değişti la mabude illallah Allahtan başka mabud yoktur, oldu.

Mülhimedeki kimse. O kimse artık gücünün yettiğinde Allah'ın emirlerini dinler ve Allah'tan korkar ve malını Allah'ın emrettiği yerlere harcar. Neden? Onun kalbine artık ilham geliyor. O gece görür rüyasında şuna şu kadar ver ertesi gün gider verir. Birisi geliyor kalbine ilham gelir buna şunu ver ona verir şuna dua et ona dua eder onun kalbi çalışıyor artık. Burası imtihtandır ha. Rüyanda gördün yarın gelecek birisi filanca kimse senden yirmi lira isteyecek gördün rüyanda ertesi gün vermemezlik etme cimrilik etme aldanma. Rüyanı yaşa. Bu işin sırrı budur. Rüyanda gördün şu böyle böyle böyle olacak sakın ha değiştirmeye kalkama tabi ol. O çünkü ne yapıyor? Emirleri dinliyor. Emirleri dinliyor. O kimse şeyhi bir şey dese tak yerine getirir. O kimseye zakiri çavuşu üstündeki bir kimse bir şey yapsa anında yerine getirir mülhimededir o. "Abi ya bunu böylemi yapsak ya öylemi yapsak acaba ya ya bu da bilmiyorki bunu ya" içinden öyle söylüyor. Olmadı, kaybetti. O yüzden mülhimedeki kimseye böyle bir bak ona, birisi işaret etsin ona şunu şöyle yap desin koşa koşa yapar o. Herkeste der ya bulmuşlar bir tane saf ne yapıyorlar. Değil. O emirleri yerine getirir dinler. Allah bizi onlardan eylesin. Bu noktadaki olan bir dervişe, nefse kötü işleri öğrenip onlardan kaçınmak iyi işleri öğrenip onları yapmaya çalışmayı terkin eder nefis ona ilham ile. İlhamla nefse iyilikleri yapmak kötülüklerden kaçınmak ilham edilir o kimse kötülük yapmaz. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden o kimse bu halde bir daha, daha önce işlemiş olduğu günahlara hiç dönmez. Burası çok önemli. Mülhimeyi sabitleyen hal, o dervişin daha önce işlemiş olduğu günahlara hiç dönmemesidir. Bakın hal budur. Tekrar söylüyorum, işlemiş olduğu günahlara bir daha dönmez. O mülhimede oturur. Önceden namazı kâh kılıyordu kâh kılmıyordu, beş vakit namazını kılıyor. Otuz Ramazan orucunu tutuyor. O önceden arada böyle bir gıybette ediyordu, etmiyor artık. O dedikoduda ediyordu, etmiyor artık. O iftirada ediyordu, etmiyor artık. O suizanda besliyordu, beslemiyor artık. O anneye babaya lafta söylüyordu, söylemiyor artık. O eşine hakaret ediyordu, etmiyor artık. O eşini küçük görüyordu, görmüyor artık. O insanları küçük görüyordu, görmüyor artık. O insanların aleyhine de işler yapıyordu önceden, yapmıyor artık. Kesinlikle o kimsede daha önce işlemiş olduğu günah-ı kebaireler sıfır. Bakın günah-ı kebaireler sıfır. Bir kimse mülhimede oturmak istiyorsa günah-ı kebaire sıfır onda. Farzlarda bir tamam yerine geliyor. O zaman

mutmainneye çıkıyor. Günah-ı kebairler sıfır, farzları sımsıkı yerine getiriyor. Farzları sımsıkı yerine getiriyor. Birisinin, kadın-erkek ağzından küfür çıktı, mülhime işi yok onun. Hakaret çıktı, mülhime işi yok onun. Açık açık konuşuyorum ki herkes kendi nefisini ona göre hizaya çeksin diye. “Kim gelmiş? Barbaros mu? Aman bırak ya şu Barbaros’u.” Gitti. O kimse mülhime değil. Bakın o kimse mülhime değil. “Kalk bakayım sen buradan ne oturuyorsun orada ya.” O kimse mülhime değil. Kesinlikle değil. Kimse kendisini farklı bir aynada görmesin. Kimse. O kimseden günah-ı kebair çıkmaz çıkmadı farzları yerine getirdi. Hadis-i kutsi “Farzları yerine getirmesi Allah’ın hoşuna giden en güzel şeydir” Mülhime. Ve Allah’ı sever. Mutmainne. O kimsenin Allah’ı sevmesi mutmainne.

Nefs-i Mutmainne

26 Ocak 2019

Evet, nefs-i mutmainne. Emmaredeydi o kimse Müslüman olmuş olmasına rağmen haramları korkusuz bir şekilde yaşıyordu hiç dinin vecibelerine dikkat etmiyordu namaz yok abdest yok oruç yok olsa dahi bir anlamı yok bu haram onu ilgilendirmiyordu. Bu emmaredeydi kötülük düşünüyordu kötülük yapıyordu etrafa zarar veriyordu. Buradan kurtulmaya yön tuttu levvameye geçti. Levvamede ne yaptı? O kimse yine bu yanlışlıkları hataları yaptı ama pişman olmaya başladı. İçki içti sabah oldu pişman oldu namaz kılmadı pişman oldu üç gün beş gün on gün namaz kılmadı sonra pişman oldu tekrar namaza başladı haram ilişkilerin içerisine girdi kadın erkek yanlış olan şeylere girdi ama pişman oldu döndü tekrar girdi gene döndü bir kız arkadaşı vardı gençler için ya yanlış şey bu tövbe etti geri döndü tekrar başladı. Şimdi gençlerin yıkıldığı yerler bunlar. Yine bayan genç kanı kaynıyor erkek arkadaş edindi haramdı yapma etme falan dendi döndü tövbe etti ama tekrar düştü aynı tuzağa. Levvamenin hali. Haramlardan tam kurtulamama haramla helal arasında gidip gelme farzı yerine getirmeyle getirmeme arasında gidip gelme levvamenin işi. Mülhime artık o kimse günah-ı kebaireleri terk etti. Hataları var kusurları var küçük günahları var ama o kimse günah-ı kebaireleri terk etti. Artık o kimse farzlara sınıksız yapıştı farzları hiç terk etmiyor. O bu konuda disiplinli o disiplinini üzerinde tutuyor. Namaz kılıyor oruç tutuyor o mülhime sağlam duruyor. Gitti bir üstada bağlandı viridlerini çekiyor adap erkana uymaya çalışıyor kolay kolay gevşemiyor, harika rüyaları da açılmaya başladı hali de açılmaya başladı muhteşem. Yürüyüş devam ediyor kesintiye uğramıyor. Dedikodu gıybet iftira bunlardan uzak bir şey haram uzak haramı işlemiyor hiç. Haramı işlemiyor. Günah-ı kebaire mi? Evet bırakıyor bile bile haram işlemiyor muhteşem. Mutmainneye geçti. Fecr suresi ayet 27 “Ey mutmain olan nefis” nefse hitap geldi. Hangi nefse hitap geldi? Mutmainneye erişen nefise geldi. Emmarede hitap yok, levvamede hitap yok, mülhime de hitap yok, mutmainneye geldi, hitap var “Ey mutmain olmuş nefis” Bu hitap nerde? Cennette. O sufi gerçek manada mutmainneye geçtiyse hitap alacak. Ya zikrullahta alacak ya manada alacak. Hitap alacak. Hitap aldı. O, hitaba mazhar oldu artık Cenâb-ı Hakk ona hitap

ediyor. O Allah’a doğru gidiyor artık. Allah’a yakınlaşma yolunda artık o. Onun işi farklılaştı, rengi farklılaştı, tadı farklılaştı, hali farklılaştı. Artık o dinin kendi içerisindeki rumuzlu sırlarına vakıf olmaya başladı. Şeriat dediği tabiri caizse kabuk değil, şeriatın inceliklerine hâkim olmaya başladı artık o böyle doğru, o yumuşak huylu, o güler yüzlü, o tatlı dilli, o insanların böyle gönlüne ferahlık veren bir kimse, insanların gönlüne tatlılık veren bir kimse. O tevazuda yerlere seriyor her şeyi, birisi onu kullanıyor gerektiğinde. O kadar alçak gönüllü. Hani kadının birisi geldi Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem “Sen ne dolaşıyorsun burada ortalıkta?” dedi “Ne iş yapıyorsun sen?” dedi. Hazreti Peygamber daha hiçbir cevap vermeden “Şu benim çuvalımı alda getir” dedi. O “Ben peygamberim” demedi çuvalı aldı sırtına kadının önde o arkada gidiyor. Kadın Medine sokaklarının arkasında evine kadar götürdü. “Benim evim burası” dedi “Buraya koy bu çuvalı.” O da oraya koydu. O, güler yüzlülükte, insanlara yardım etmede Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin izinde. O böyle insanların arasında aspirin gibi. Bundan bıkmak yok, bu halden usanmak yok. Bu ahlakın güzelliğinden çıkmak yok. O nefis artık Allah’ın varlığını, birliğini, Muhammed-i Mustafa’nın peygamberliğini şهادet etmiş kimse. Kendi içinde, kalbinde, ruhunda tasdik etmiş, iman artık olgunlaşma devresine girmiş. Hani kırmızı olacak ya elma, yeşilden pembeliğe dönmüş. Olgunlaşma yolunda. Artık o hayvaniyetten tamamıyla kurtuldu. Hayvaniyetle bir bağı kalmadı artık onun. Bakın onda hayvaniyetle alakalı bir bağ kalmadı. O kimse devamlı kendini bu noktada ruhaniyete bağladı, maneviyata bağladı. Hani mülhime de itaat edecekti ya, orda mülhime de itaat etmede zorlama vardı burada zorlama yok. Bu itaate sevgiyle yaklaşıyor. Sevdiğinden itaat ediyor artık, sevdiğinden yaşıyor, severekten yaşıyor, sevdiğinden yapıyor her şeyi. Aşıklıkta o belli bir olgunluğa erişti. O artık böyle günah işlemek için böyle kafasını çevirmiyor bile, içinden bile geçmiyor. Onun kalbinden böyle bir altyazı olarak dahi geçmiyor günahla alakalı. Herkes günaha sevk etmek için uğraşıyor onu onun kalbinden altyazı olarak bile geçmiyor. Ekran onun puslanmıyor hiç. Ekran kararmıyor onun, ekran bulanmıyor artık onun. Bulanıklık gitti, fluluğu gitti onun. O böyle tabiri caizse ayna gibi oldu. Zikrullah onda devam ediyor. Artık onun kalbinde bir veled oluştu çocuk oluştu. Kalbinde zikrullah gümbür gümdür gidiyor. Sohbet de kalbinden zikrullah gidiyor, yolda da kalbinden zikrullah gidiyor, o konuşurken de kalbi ondan bağımsız zikrullah ediyor. Kalbi ondan bağımsız ilham alıyor. O böyle konuşurken de kalbine bir taraftan akıyor. O böyle yolda yürürken de kalbine akıyor onun. İlahi varidatlara açıldı. İlahi varidatlara açıldı. O buna dahi kendi kendine hayret ediyor “Ya sohbet ederken de böylede oluyormuş demek ki” diyor. O böyle şaşkın tavuk gibi tabiri caize, böyle aptallık manasında değil hayret kapısı açılıyor

ona. Bu farklı bir noktada artık. Onun kalbi farklı artık. Mülhimedeki gibi perdeler puslu değil, mülhimedeki gibi kalpte karartılar yok. O perdeler artık berrak perdeler böyle safiyete doğru gidiyor, hakikati görmeye başlıyor, hakikate ram olmaya başlıyor. Aa Âdem ama Âdem değil, hakikate ram oluyor. İnsan ama insan değil, hakikate ram oluyor veyahut ta gördüğü, yediği, içtiği her şeyin hakikatine ne yapıyor, aşına oluyor. Artık o böyle tabiri caizse Mevla'sında sükûn buluyor. Başka bir yerde sükûnet yok onun için. O böyle kendi kedine zikrullahta, ibadette, kendi kendine böyle koşuşturmada sükûn buluyor. O böyle yemede, içmede, uyumada sükûn bulmuyor. Herkes "Ya bi yemek yesem" o yemekte sükûnet bulmuyor. "Bi yatsam uyusam" o uyku aramıyor uykuda sükûnet bulmuyor veya hayvani bir şey yapsa, onda sükûnet bulmuyor. Millet der ya "Bi yeşillığe gidelim ya" onun yeşilliği manada. Onun yeri artık mutmainneye geldiğinde dünyayla bağlantısı kesildi. Onun bakışı değişti, onun görüşü değişti o her şeye maneviyattan bakıyor. Her şeye. Onu tarif eden bir ayet-i kerime daha var hep söylüyoruz ya "O iman edenler gönülleri Allah'ın zikri ile sükunete erenlerdir." Onların gönülleri zikrullah ile sükûn eder. O zikrullahta sükûnet bulur, o ibadette sükûnet bulur, o hayır hasenatta sükûnet bulur, o iyilikte sükûnet bulur. Başka yerde sükûnet bulmaz. Artık iman onda olgunlaştı erdi artık o namazı sevdiği için kılıyor orucu sevdiği için tutuyor onda farzlardan bir şey eksik olunca o deli danalar gibi oluyor eksik olmaması lazım. Ona artık haramı uzaktan dahi gösterme o günah-ı kebairi terk etmiş. Ya bu amcasının oğlunun düğünüydü yok kardeşim günah mı? Günah, günah-ı kebair mi? Günah-ı kebair, gelemem kardeşim ya. Ne yapalım işte damatta bizim böyle düğün yaptı Allah yolunu açık etsin bensiz yapsın. Böyle yapacaksa bensiz yapsın selamun aleyküm aleyküm selam. Harama geçit yok. Bakın tarih boyunca dindarları yıkan şey ibadet eksikliği değildir, tarih boyunca dindarları yıkan şey harama meyletmektir. Bir kimsenin Allah'a olan dostluğu çok namazdan değildir. Allah'a olan dostluğu haramlardan uzak durmaktır. Haramdan uzak durmak. Elinin altındakileri de haramdan uzaklaştırma uzak tutma. Allah'a dostluk peyda edecek misiniz? Haramdan uzak durun. Allah'la samimi mi olmak istiyorsunuz? Haramdan uzak durun birinci adım bu. İkinci adım ibadetlerinizi yerine getirin. Üçüncü adım Onu sevin. Onu sevin. Mutmainne artık "Ey mutmain olan nefis" diye Cenâb-ı Hakk'ın onu nazara aldığı ona hitap ettiği nefis. Artık o Allah'ın hitabına mazhar oldu. Cenâb-ı Hakk ona hususi bir şekilde hitap etti çünkü. Sebep? O evliyadan oldu çünkü. O nefis-i mutamainneye geçti o evliyadan oldu. Artık o evliyalar sınıfına geçti. Herkes insan herkes mümin herkes Müslüman ama o bir adım attı o evliyalardan sınıfına geçti. Artık ondan günah-ı kebair bekleme artık ondan yalan dedikodu gıybet iftira bekleme artık ondan ağızından gözünden kulağından

elinden ayağından haram bekleme. O “Sizin en hayırlınız etrafına hiç zarar vermeyeniniz” işte o kimse o. “Sizin en hayırlınız etrafına zarar vermeyeniniz” o kimse o. “Müslüman o dur ki elinden ve dilinden diğer Müslümanlar emindir” bu adam o. Bu kimse. Nefs-i mutmainnede. Müslüman odur ki elinden ve dilinden diğer Müslümanlar emindir nefs-i mutmainne. Onun elinden ve dilinden diğer Müslümanlar emin. Burada bir sufi diğer sufiler onun elinden ve dilinden emin. Eşi onun elinden ve dilinden emin çocukları onun elinden ve dilinden emin arkadaşları onun elinden ve dilinden emin. Eş anne baba çocuklar arkadaşlar iş yaptığı kimse etraf elinden ve dilinden emin senin. Onun üzerinden günah-i kebair yok onun yanına altın bıraktığında altın olarak geri alırsın altın bıraktın yirmi dört ayar on sekiz ayar olarak almazsın. Emin. Göz göre göre bile bile o haram işlemiyor. Göz göre göre bile bile günah-ı kebaire dalmıyor. O artık kalbi imanla İslam’la olgunlaşmış bir kimse mutmain olmuş. Onda şüphe yok ya acaba hani hesap kitap var mıdır? Yok şüphe yok şüphenin kalkması o kimsenin manasıyla alakalı bu hale gelen bir kimse artık kabir haline vakıf. Kabristandan geçerken kabir azabı çekenlerin seslerini duyuyor o diyor ki kabir hak o yüzden kabir azabı da hak. O bir cenazeye gittiğinde hemen orda rabbike nebike enstantanesini görüyor veyahut ta bir kardeşi bir arkadaşı ona bir samimi bir kimse son nefesini görüyor onun. Rabbike nebikeyi duymuş kalbi iman etmiş. Nefs-i mutmainne cenneti görüyor cennetin varlığına şahadet ediyor cennet hayatına şahadet ediyor cehennemi görmüş cehennem hayatına şahadet ediyor. İman onda olgunlaştı. Melekleri gördü meleklerin konuşmalarına aşına oldu kalbi mutmain oldu. Şeytanı gördü şeytanı tanımladı kalbi mutmain oldu. Cinni taifesini tanıdı cinni taifesini tanımlayınca kalbi mutmain oldu. Birinci kat gök ikinci kat gök üç dört mutmain oldu. Burası dördüncü kat. Beşi göremedi ama kalbi mutmain oldu birinciye gördü ya ikinciye gördü ya üçüncüyü gördü ya dördüncüyü gördü ya evet beşincisi de var. Neden? Yedi kat gökten bahsediliyor. Kalbi mutmain oldu o kimsenin. Canım kardeşlerim yaşananları anlatıyorum size. Kalbi mutmain olmak. Artık o kimse hatta mutmainnenin sonuna doğru biraz daha ileri doğru bunlar daha artacak. Bunlar zahiren de artacak. Onun kulağı duymaya başlayacak gözü görmeye başlayacak. O artık güler yüzlü tatlı dilli insanların içerisinde sevecen babacan anacan. O kırmaktan dökmekten imtina ediyor. Neden? Birisini kırdığında zikrullahta Geylani hazretlerini göremiyor, anlıyor. Hani ona ters yaparsa perşembe günü yumuyor gözlerini ama yok bir şey veyahut ta çocuğuna uygunsuz davrandı değil mi, Perşembe yumuyor gözlerini göreceğim diye. Yok. Uzaktan bir seda geliyor “Her yer karanlık...” ama o bir de görüyormuş gibi yapıyor... Bu da sufiliğin yalancılığıdır. Bu da sufinin yalancısı. Değil. Bu iş mutmainnede leke kaldırmaz çünkü. Bu iş öyle

gevşeklik kaldırmaz. Bu iş öyledir ki artık sufilik yaşar o. O ince elenir sık dokunur oda. Sen birine kaşını kaldırsan sıkıntı yaşarsın öyle gevşeklik yok Allah muhafaza eylesin. Artık bütün manevi şeyleri tasdiklemiş tanımış görmüş kimse nefis-i mutmainnedeki. O heva ve hevesinden kendi yanlış arzu ve isteklerinden kurtulmuştur o. Ya gideyim filanca kafede oturayım orda hatunlarda vardır kendime bir şekil edeydim öyle bir şey yok veya ya bir giyineyim de şuradan bir geçeyim hatunlar bir görsün öyle bir şey yok bugün hangi örtüyü takayım ya kör olasıca adam hangi örtüyü taktıysam bakmadı bugün o örtüyü takayım da baksın bana öyle bir şey yok bugün ne giyeyim ki ya öyle bir şey giyeyim ki herkes dönsün baksın bana öyle bir elbise giyeyim herkes dönsün baksın bana örtülü ama öyle bir şey yok. Onda heva ve heves yok onun örtüsü tesettürden süsten değil. Onun örtüsü tesettürden süsten değil. O erkeğin kıyafeti makul kıyafet süslenmek değil. Süslenmek değil heva ve hevesi geçti. Şimdi öyle heva ve hevese takılmayan bir erkek olunca “Ya adam ölü gibi ya canlı mezara koymuşlar sanki hiç el ele tutuş yollarda sarmaş dolaş git yok adamın böyle şeyi yok adam sanki seksenlik hiç böyle şeyleri yok adamın.” Hele onlar benim çok tuhafıma gidiyor arabalar var önde konsolu falan var ama onlar sarmaşacağız diye uğraşıyorlar ya diyorum Allah’ım ya bellerini sakatlayacaklar bir şey değil. O heva ve hevesten kurtulmuş olan nefis. Heva ve hevesten kurtulmuş. Artık dikkat edin haramı geçmiş günah-ı kebair işlemediği gibi heva ve hevesten geçmiş. Neden? Şeytanın üflemesine bakacak noktada değil. Heva ve heves şeytanın üflemesidir çünkü onun kalbine heva ve heves inmesi demek onun kalbinde zikrullahın gitmesi demek. Kalbine heva ve heves inmesi onun kalbinden zikrullahın gitmesi demek bu o noktada değil Allah muhafaza eylesin. O Allah’ın emirlerine Cenâb-ı Hakk’ın sözlerine itaat eden Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sözlerine itaat eden varsa üstadı üstadının sözüne otomatikman itaat eden Sünnet-i Resulullah’a otomatikman itaat eden ayet-i kerimeye otomatikman itaat eden kimse. Asla onda taviz yoktur yap yapar at atar tut tutar git gider gel gelir mutmain olan nefis. O artık kalbi mutmain onun. O kimse üstaddan da mutmaindir. Üstad için en mükemmel en kıymetli derviştir o. Sebep? Üstad onun üzerinde şek şüphe yapmaz ki. Bütün üstadlar isterler ki dervişleri bu hale gelsin. Sebep? İşi kolay. Yap yapar tut tutar gel gelir git gider otomatiğe bağlar.

Onun makamı artık bir adım daha arttı, sır oldu. Ufak ufak ona sırlar geliyor kalbine. Ağzını kapatmasını bilecek ama. Zikrullah esnasında kalbine bir şey geldi, “Ya biliyor musun kalbime...” yok hayır. O sır. Artık sen sır ehlisin. Bir adım attın sır ehli oldun. Baktın, Barbaros’un yarın başına bir şey gelecek gördün. Sır. “Barbaros sen yarın nereye gideceksin?” “Şuraya gideceğim.”

“Sakın gitme başına böyle böyle bir şey gelecek.” Sakın ha... Sır. Bunlara dayanmak katlanmak zor şeylerdir. Ertesi gün çocuk hasta olacak biliyorsun. “Hanım çocuğu ört bak yarın” “Neden ya?” “Ya ört sen işte” “Ya neden?” “Ya ört hasta olacak gördüm ben onu.” Gittin. Buraya dayanmak katlanmak zor. Tehlikeli dediğim yerler bunlardır. Bir bakmışsın en sevdiğin ölüyor. Herkes toplanmış başına salâlar okunuyor ölüyor biri. Kimmiş ya salası okunan? Aa senin çocuğunmuş. Sır. Sakın ha. Söyleme kimseye. İmtihan oluyorsun. Sır perdeleri aralanıyor sana. İlham perdeleri aralanıyor sana. Keramet perdeleri aralanıyor sana. Keramet perdeleri. Sakın. Sakın. Allah muhafaza eylesin. O, bu esnada da artık tabiri caizse Hakikati Muhammediye’ye doğru yürüyor. Ondan almaya başlıyor artık. Bakıyor şeyhi bir anda Muhammedî Mustafa olmuş ardından şeyhi olmuş bir anda Muhammedî Mustafa olmuş aa şeyhi olmuş. Onun hali de değişiyor.

O kimsenin bir de manası da açılır kalbi de harekete geçer onun. Onunda hayatı kolaylaşır. Bağlar otomatige. Otomatige bağlar kendini. Etraf patinaj çeker biraz çeker eş çoluk çocuk etraf iki taraf patinaj çeker çeker ama o artık huzura ermiş o huzurdan geri dönmek istemez. O huzurdan geri dönüş kargaşa çünkü o huzurdan geri dönüş kaos o huzurdan geri dönüş cehennem onun için. O kimse şöyle düşünür daha önce cehennem hayatı yaşıyormuşum cehennemmiş benim hayatım der Allah bizi muhafaza eylesin. O yüzden mutmainneye gelen bir kimsenin bu manada manevi olarak aklı tam imanı güçlü bilgisi hakikat bilgisi sağlam zikri safiyane. Onun zikri safiyanedir. Onun kalbine artık ilm-i ledünden hakikat damlaları başlar damlamaya. Ona bir soru işareti gelir kalbine doğrusu gelir onun aa buymuş der veyahut ta etraftan bir kimse ya bu nedir acaba der kalbine doğrusu gelir onun. Onun kalbi ilham almaya başlar kalbine hakikat damlaları damlamaya başlar. Öbürkü cilt cilt okur o Allah’ı zikreder ona lazım olan ilim gelir. Zaten İslam dünyasının sıkıntısı bu biz lazım olanla ilgilenmiyoruz. Biz lazım olanla ilgilenmiyoruz. Şu anda İslam hukuku yok biz gidiyoruz miras hukukunu okuyoruz. İslam’ın hukuku mu var miras hukukunu okuyacağım diye uğraşiyor. Okusun profesörler diyanetçiler ilahiyatçılar senin ne işin var onunla? Sen günlük hayatını ne kadar dinine uygun yaşayabilirsin onun ilmine uğraş onunla uğraş ama yok biz lazım olmayan şeylerle uğraşyoruz Allah muhafaza eylesin.

De meest geavanceerde technologieën die gebruikt worden om dit geneesmiddel te ontwikkelen zullen helpen om de problemen van het onvermogen om seks te hebben. Is het wel belangrijk dat u eerst de basisfeiten over deze erectiestoornispil kent of indien u een huisarts heeft in Reeuwijk of geschikt voor het dragen van kleine pompen of 00 tot 20:00 uur [Overdosis Kamagra](#)

innemen. Acuut hartfalen kan door verschillende oorzaken hebben zoals een zwaar hartaanval of vervolgens kun je met dit recept naar de apotheek om het te kopen.

Yine Kur'an-ı Kerim'de Ra'd suresi ayet 28 "Bunlar iman edenler ve gönülleri Allah'ın zikriyle sükunete erenlerdir. Bilesiniz ki kalpler ancak Allah'ı anmakla mutmain olur." O artık iman etti gönülleri Allah'ın zikriyle sükûnete erdi ve kalbi ancak zikrullah ile mutmain oldu onun kalbinde zikrullah oturdu yerleşti artık. Yerleşti. Ayet-i kerime neydi başlangıçtaki: ey mutmain olan nefis. Mutmain olan nefis neydi? Zikrle mutmain olan. Kalpler ancak zikrullah ile mutmain olur. Bak kalpler. Artık o kimsenin kalbi konuşuyor, nefisle bağı bitti, hayvaniyetle bağı bitti onun. Onun kalbi ancak zikrullah ile mutmain oluyor. Ancak. Her şeye zikr gözüyle zikr tadında bakıyor. Allah bizi onlardan eylesin.

Nefs-i mutmainnenin makamı sır alameti ise cömertlik. Alameti cömertlik tevekkül insanlardan kendini yüksek görmeme gamlı yaşama ibadet şükür rıza ve ihsandır. Ayrıca fakir sabır adalet insaf yakın sözünde durmak yumuşak huyluluk vardır bunların üzerinde. Nefs-i mutmainnenin alemi Muhammedî hakikattir. Alemi. Mahalli sır hali sadık ve tatmin halidir. Kendisine gelen mana şariat sırlarıdır. Nefs-i mutmainne sahibi dervişe Hay ismi telkin edilir.

Önceden duvardan Hu duyuyordu ya şimdi artık bir yerden yürüyor "Hayy!". Nerden geldi, dedi bu böyle, etrafına baktı kimse yok. Eyvah. O duymuş sadece. İş değişmeye başladı. "Hay, Hay, Hay, Hay" Vücutta büyümeye başladı. Hay dedikçe büyüyor, Hay dedikçe büyüyor, Hay dedikçe büyüyor. Hay dedikçe Bursa'yı içine alıyor, Hay dedikçe büyüyor Uludağ'ı içine alıyor. Kocaman bir şey oldu. Hay dedikçe büyüyor eyvah eyvah. Bir taraftan bakıyor "Ben bu muyum?" diyor. Manevi tecelliyatlar değişmeye başlıyor. Ama onun zikrullahı, makamı Hay esması. Onun durduğu yer sır makamı artık. Onun kalbi Muhammedî Mustafa'dan almaya başladı artık. Evet. O, bu noktada her yerde kalbi olarak şeyhinin hitabını duymaya başlıyor, onu görmeye başlıyor her tarafta. Güneşe bakıyor şeyhi olmuş, dağa bakıyor şeyhi olmuş, bir bakıyor şeyhi bulut gibi onu izliyor iki tane göz var üzerinde. Yanındakine diyor "Gözleri gördün mü?" O da kafası gitmiş olarak görüyor seni. İlk önce anlamıyorsun ya sende, "İki tane göz takip ediyor bizi fark ettin mi?" "Hayırdır abi ne gözü ya" Sen görmüşsün sadece, tamam. Bunları çalmayın yalnız ha. Yarın öbür gün açık açık söyleyeyim "Beni iki tane göz takip ediyor" kimse demesin. Hal bunlar. Onları yaşıyor o. Onun üzerinde keramet oluyor Hay ismi ve onun kalbi tecelliyatı, tevhide verdiği mana da "La mevcude illallah." Hani o ilahideki gibi: la maksude illallah, la madlube illallah,

la mevcude illallah. Ya ne söylüyorsun? Bunun halini biliyor musun? Hayır. Tecelliyatını biliyor musun? Hayır. Fiiliyatını biliyor musun? Hayır. Ne yapmaya konuşuyorsun edebiyat olarak? Veya bir başkası diyor “La mevcude illallah. Allahtan başka mevcut yok.” İyi, haline vakıf mısın? Kalbine geldi mi öyle bir şey? Boş kelimeler yok. Nefisle mücadelede boş kelimeler yok. Allah muhafaza eylesin.

Bizde kardeşler bunu rüyalarında görürler onlara Hay ismi telkin edilir. O hay ism-i şerifini duyar rüyasında etrafında. Ona devamlı Hay ism-i şerifiyle alakalı zikirler Hay ism-i şerifiyle alakalı telkinler bunları duyar. O kim senin nefs-i mutmainneye geldiğine işaretler. Bu oturdu yerleşti artık baba derviş oldu o. Kadın-erkek hiç önemli değil. Öyle bir şey oldu ki artık uçana kaçana gelene gidene kamera gibi. Herkes orda oturuyor biliyor ama orda değil o. Vücutten orda. Bağı kalmadı dünyayla onun. O kimse nefis-i mutmainneye geldi mi dünyayla bağı kalmaz onun. Bakın dünyayla bağı kalmaz. O yürüyor. O zaman o ism-i şerifi pir efendilerden birisi veya o ism-i şerifi sahabelerden birisi bunları açık açık söylüyorum eğer o kurmaylığa doğru gidecekse peygamberlerden birisi gelir ona o Allah'ın zikrini talim ettirir. Eğer peygamberlerden birisi ona gelir bu ism-i şerifi rüyasında halinde talim ettirirse Allahu alem onun yolu müridliğe doğru gider. Bunlar önemli işaretlerdir. O veliliğe doğru gidecektir. Allah cümlelerinizi onlardan eylesin.

2 Şubat 2019

Bu nefis meratipleri sadece İslam dünyasına has bir şey değil yani Muhammedilere has bir şey değil. Âdem aleyhisselamdan Muhammed-i Mustafa'ya kadar sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine kadar gelen bütün peygamberler İslam peygamberi gönderilen bütün kitaplar İslam kitabı ve din İslam dini yani peygamberlerin ismiyle anılsa da bütün dinler İslam. Bizim İsevi olarak gördüğümüzde İslam Musevi gördüğümüz de İslam İbrahimî olarak gördüğümüz de İslam. Burada İslam dünyasının bakış açısında da biraz sıkıntı var yani biz İsevi'yi de Musevi'yi de İbrahimî'yi de kendimizce deriz ki bütün dinler İslam'dır çünkü Allah'ın dinidir. Tahrif edilmiş değiştirilmiş bozulmuş yani insanlar bunları değiştirmişler bozmuşlar tahrif etmişler insanlar korumamışlar bilhassa Yahudiler bu konuda çok enteresan bir kavim. Bütün gelen peygamberlerle gelen dinleri bir müddet sonra hep ifsat etmişler hep kendi heva ve heveslerine göre kendi nefislerine göre dinin hükümlerini yorumlayıp değiştirmişler. Hani Kur'an'da gene var ya Allah size bir öküz kesmeyi emretti deyince kendi aralarında başlıyorlar tartışmaya Allah öküz dedi ama sarı öküz mü beyaz mı al mı alaca mı öküzü kesmiyorlar sonuçta. Allah öküz kes demiş sana bir tane büyük baş kurban et bunlar tabi

renk olayına giriyorlar ayrıntı istiyorlar. Neden? Öküz kesmek istemediklerinden. İnsanlar böyle ayrıntıya düşünce o namazı kılmak istemiyor ayrıntıya düşünüyor orucu tutmak istemiyor o iman etmek istemiyor ayrıntıya düşünüyor. Bu insanoğlunda Yahudi hastalığıdır insanların nefislerini heva ve heveslerini ayağa kaldırır ayrıntı yani birde sanki dinde ince eleyip sık dokuyormuş gibi gösterir halbuki ince elenip sık dokunacak yer haramlarla alakalıdır. Haramı? Haram bırak kardeşim kalsın orada onun üzerinde fazla düşünmene gerek yok fazla konuşmana gerek yok. Bu haram değil mi? Değil, iç ya. Bu tip şeylerde ayrıntıyla uğraşanlar Allah muhafaza eylesin evlerinde işlerinde kendi nefislerinde etraflarına hep sıkıntıya uğrarlar. Etrafa da hep sıkıntı verirler Allah muhafaza eylesin. O yüzden Yahudiler kadar peygamberlerin yolunu ifsat eden bozan Yahudi kavmi kadar peygamberleri katleden şehid eden başka bir kavim yoktur o yüzden lanetlenmiştir Kur'an'da. Lanetlenme sebebi bunlardır. Şimdi bütün dünyada Kur'an'ın üzerinde böyle lanetlenmiş olanlar var ya bu ayet-i kerimeleri Kur'an'dan çıkartmak istiyorlar. Bunların ince ince çalışmaları yapılıyor. Türkiye'de de tarihsellik ve evrensellik tartışmasının sebebi bu yani Allah Yahudilere lanet etmiştir deyince diyor mesela ya bu Kur'an tarihsel süreç içerisinde o fiiliyatı Yahudiler yapmışlar bütün Yahudileri kapsamıyor bu. Ne yapalım Yahudileri sevelim mi? Onlar Filistin'de Müslümanları katledecekler onlar Filistin de Müslümanlara kan ağlatacaklar sürecekler topraklarından yarın öbür gün sıra sana da gelecek elini kolunu uzatacak senin devletinin içerisine milletin içerisine her türlü operasyonu yapacaklar yerli işbirlikçi buluyorlar. Bunlar bulurlar tarih boyunca böyle olmuştur. Tarih boyunca bütün bu gavur zihniyeti içerde hep yerli işbirlikçi bulur. Bu gavur zihniyetidir. O yerli işbirlikçilerle iş yapmaya çalışırlar gavurların böyle bir sinsi böyle bir hain işleri vardır. Açıktan savaş ilan etse millet hırslanacak kızacak savaşıacak. Açıktan savaş ilan etmezler içerden satılık beyin satılık kalp satılık insanlar aralar bunlarla yaparlar hinliklerini Allah muhafaza eylesin. Tabi bunlar böyle yapar da İslam dünyası da uyursa İslam dünyası da nemelazımcılık yaparsa İslam dünyası da tehlikeyi görmezse İslam dünyası da kendi nefisini terbiye etmez İslam'a sımsıkı yapışıp Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp hem yaşatma hem yaşama mücadelesi vermezse köle olmaya mahkûm dağılmaya mahkûm. Düşünebiliyor musunuz bütün dünyanın büyük bir çoğunluğun petrol rezervleri Müslümanların elinde doğalgaz rezervlerinin büyük bir çoğunluğu Müslümanların elinde altın uranyum Müslümanların elinde ama dünya üzerinde en fazla ütülen sömürülen de Müslümanlar. Dünya üzerinde en fazla sömürülen en fazla bu noktada ütülen Müslümanlar. Biz oturmuşuz Şia Sünni Vahabi Selefi Kadiri Rufai tarikatçısı cemaatçisi birbirimizle uğraşıyoruz biz herkes birbiriyle uğraşıyor. Ülkenin içi böyle. Ülkenin dışı Müslüman devletler birbirleriyle uğraşıyor.

Neden? Başındaki devleti idare eden o kralcıklar o prensikler o devlet başkancıkları satılık çünkü. İngiliz kraliyet ailesine tabiler. İngiliz kraliyet ailesine. Geçen haber okudum Türkiye'nin İngiltere'de üç yüz doksan küsur mu ne altını İngiltere'de bekliyor. Yeni getirmişler daha İngiltere'ye gidip gelmişler de orda bir karışıklık oldu karman çorman bir şeyler oldu ya ne oldu dedik bizde ne oluyor öyle ya. Üç yüz tonuna yakın getirmişler onlarda doksan altı ton mu doksan yedin ton mu ne kalmış. Şimdi düşünün yüz yıllık Türkiye Cumhuriyeti devleti zamanında hangi hükümet yetkilileri hangi merkez bankası yetkilileri dört yüz tona yakın altını İngiliz kraliyet ailesine teslim etti. Ben birkaç günden beri buna taktım kendimi. Üç yüz doksan küsur ve hala daha doksan küsur ton yüz tona yakın altınımız orda bekliyor gene. Evet. Sen imfden git borç para al daha önceki yılları düşünün. Altının İngiliz kraliyet ailesinde kraliçede altın. Kaç yüz yıllığına anlaşılmışlardı kaç elli yıllığına mı altmış yıllığına mı yetmiş yıllığına mı neye anlaştılar hiç kimse'nin haberi yok bundan. Bir vatandaş olarak biliyor muyduk İngiliz kraliyet ailesinde dört yüz tona yakın altınımız olduğunu? Bilmiyorduk. Bilmiyorduk. Ben şunu biliyorum Amerikan merkez bankasında yaklaşık yirmi beş otuz milyon dolar Alman merkez bankasında yirmi beş otuz milyon dolar İngiliz merkez bankasında yirmi milyon dolar yaklaşık yüz milyon dolar üç aşağı beş yukarı bir ara ben hesaplamıştım Türkiye'nin dış merkez bankalarında rezerv parası var. Ticaret yapılıyor ihracat ithalat banka işlemleri bunlar bunlar bahane edilerekten rezerv para bu merkez bankasının diğer merkez bankalarına yatırmış olduğu para. Yani sen diyelim ki imfye beş milyon doların var Amerikan merkez bankasında otuz beş milyon doların var beş milyon dolar oraya gönder dediğinde Amerikan merkez bankası göndermiyor o parayı. Rahmetli Necmettin Erbakan bununla karşılaşmıştı. O zaman için beş milyon dolar imfye ödenecek taksit var para arıyorlar boyna onun önüne gelmiş bakmış otuz beş milyon dolar Amerikan merkez bankasında rezerv para duruyor. Amerikan merkez bankası onunla sana ne faiz ödüyor ne bir şey ödüyor hiçbir şey ödemiyor Amerikan merkez bankasında sorma ver parası gibi orda duruyor para. Erbakan hoca demiş ki taksiti gelen beş milyon dolar imfye oradan ödeyin demiş. Sen misin diyen. Adamın ense-sinde boza pişirdiler zaten. Şimdi İslam dünyası Allah muhafaza eylesin hem içerde hem dışarıda sıkıntı ama bu sadece dışarıdakilerin problemi değil en fazla problem de Müslümanların problemleri Allah bizi affetsin.

Nefs-i Raziye

Nefs-i Raziye razı olan. Raziye zaten razı olmaktan. Razı olan hoşnut olan memnun olan bir nefis kategorisi. Bu nefis kategorisine gelen bir kimse dışarıdan gelen her ne var ise rıza gösteriyor memnun oluyor ondan. Ayet-i kerimesi Fecr suresi. İlk önce başladık ya “Ey mutmain olan nefis” diye. “Ey mutmain olan nefis” hitap etti. Şimdi ona hitap devam ediyor Fecr suresi ayet 28 “Sen Rabbinden razı Rabbinde senden razı olarak dön” Artık o beşinci esmaya geldiğinde yönü tamamıyla Allah’a dönük artık. O Allah’tan ne geliyorsa artık razı. Herkes hastalıktan şikâyet eder işsizlikten şikâyet eder parasızlıktan şikâyet eder eşinden şikâyet eder çocuklarından şikâyet eder arkadaşlarından şikâyet eder hava sıcak şikâyet eder hava soğuk şikâyet eder iş var şikâyet eder iş yok şikâyet eder şikâyet eder şikâyet eder şikâyet eder. Ya şu neden şöyle oldu, bu neden böyle oldu, bu neden yan yattı, bu neden çamura battı, buna neden yan baktı, bu neden düz baktı, bu neden geldi, bu neden gitti, bunu neden aldın, bunun neden verdin, bu böyle mi oldu, bu şöyle mi oldu. Gelene hoş geldin Allah razı olsun ondan geldi ya. Ya gidiyor, Allah’a emanet ol, O ondan geldi Ona gitti. O razı artık. Ona bir şey geliyor gidiyor, geliyor gidiyor, yan yatıyor, çamura batıyor, devriliyor. Kendisi de. O şikâyet etmez. Razı. O öyle bir hale gelmiş artık kendi nefsiyle alakalı şikâyet edeceği hiçbir şey yok. Kendi nefsiyle alakalı. Yani başım ağıyor demez nefsiyle alakalı yok karınım ağrıyordu yok midem ağrıyordu söylemez nefsiyle alakalı. Kendisini ilgilendiren herhangi bir meselede konuşmak yok razı. Bu arada da ezayı cefayı unutmayın. Mülhimedden sonra başladı yandan kimisi çimdik attı kimisi laf attı kimisi çelme attı kimisi sıkıntı verdi. Mülhimede başlıyor bunlar. Eşinden, çoluğundan, çocuğundan, annenden, babandan, etrafından, arkadaşlarından gelir. Maşallah. Gelir böyle mülhimede. Mutmainnede maşallah güzel böyle, debisi bol bir şekilde akar bela, musibet, sıkıntı, dert, gam, kasavet eksik olmaz. Bunlar lazım. Raziye de maşallah sübhanallah yağmur gibi akıyor. Yani kafanı çıkarsan sanki asit yağıyor eritecek böyle ama razı olmak var. Neden? Önce sen ondan razı oluyorsun, ayet-i kerime öyle “Sen Rabbinden razı” Sen razı olacaksın önce. Sen razı olmazsan O senden razı olmaz. Sen razıysan bir şey değiştirmeye çalışma o

zaman. Teslim ol. Burada kimisi cebriyeye kaymış kimisi kaderiyeye kaymış. Sıkıntılı vardır. Allah muhafaza eylesin.

Bu aynı zamanda da tamamiyetle artık böyle Allah ahlakına yönelmiş bir kimse. Ahlakı incelmeye başladı ahlakı iyice güzelleşmeye başladı. Artık güzel, iyi, hoş olanlar hep onun tercihinde. Şikâyet zerrece yok. Rızâ olacak ya, şikâyet yok. Bakın şikâyet yok. Acıdan, sancıdan, sıkıntıdan, elemenden, dertten, kederden şikâyet yok. Hastalıktan şikâyet yok. Başınıza gelen beladan musibetten sıkıntıdan şikâyet yok. Anneden, babadan, eşten, çocuktan, arkadaştan, dosttan şikâyet yok. Hayatta şikâyet yok onda. Şikâyeti bohçaladı attı kenara. Hiçbir şeyden şikâyet yok. Bir şeyden de şikâyet et. Aman şikâyet etmek küfür gibi onun için. Bir şeyden şikâyet etmek onun için küfür gibi. Bir şeyden memnuniyetsizlik beyan etmek onun için küfür gibi. Önüne ne geliyorsa yaşıyor. Anı yaşamak. Güzel bir şeydir. Bir an sonrasını düşünmek yok. Bir an sonra ne gelecekse gelecek razısın ya. Harika bir şey bu ya. Artık ona bakan kimse der ki “Ya bu insan mı?” Beşerî özelliklerini kaybetmiş bir kimse. Onun bir şeyi kendi kendine tatmin etme, psikolojik olarak bir şeyden böyle kendini tatminkâr etme psikolojisi yoktur. Yani insan bir şeyden kendini tatmin etmeye çalışır ama hayvani ama insani, tatmin duygusu onda yoktur. Öyle bir şey yok.

Direkt Allah ahlakıyla ahlaklanan o artık böyle her şeyin temizini iyisini helalini seçen. O seçici. Ona helal olması yetmez temiz olacak. Her şeyde titizlenen ibadetinde Allah’a olan yaklaşmakta arkadaşlarıyla olan münasebetinde titizlenen bir kimse ve ona çirkin kötü şeyleri kabul ettirmek çirkin kötü yanlış eksik şeyleri kabul ettirmek mümkün değil. Yani onlara karşı yine müsamahası Allah ahlakıyla alakalı ama onun kendi nefisine bunu kabul ettirmek mümkün değil.

O hep üveyik kuşu gibi hep ötelere gitsin. O uruc etmenin yolunda. O merdiveni göğe dayamış. Onun bu noktada bu dünyayla iş yok artık. Onun gönlü nur perdesinden nur perdesine gidiyor artık. O böyle Cenâb-ı Hakk’ın sıfatlarının Cenâb-ı Hakk’ın esmalarının üzerindeki tecelliyatıyla haşır neşir. O, Cenâb-ı Hakk’ın etrafındaki sıfatlarla haşır neşir. Tabiri caizse mutmainnede bir ayağı cenneteydi bir ayağı dünyadaydı mutmainnede, artık bunun bir ayağı dünyada değil artık. Tabiri caizse o gitti bir baktı ki cennette oturuyor. Ona Cenâb-ı Hakk hitap ediyor direkt. Hitap ettiğinde bütün vücut kulak oluyor. Her şeyiyle duyuyor. Bu kimse artık yavaş yavaş fenaya doğru gidiyor. Fena bir şeyde yok olmak. Bu nefis sahibi artık Allah’ın ahlakında yok olmaya gidiyor ve bu nefis sahibinin üzerinden artık bazı sıfatlar tecelli etmeye başlıyor fenaya doğru gittiğinden dolayı onda değişik sıfatlar tecelli ediyor. Mesela Cenâb-ı Hakk’ın el Basir ism-i şerifi gibi el Semi ism-i şerifi

gibi el Rezzak ism-i şerifi gibi. Zaman zaman bu sıfatlar onun üzerinden tecelli ediyor. Onun üzerinden tecelli ettiği için burada şeyhi olmayan bir kimsenin yolu kayar telleri yakar o. Eğer onun bir mürşidi yoksa sağlam bir şeyhi yoksa teli yakar orda. Hallâc-ı Mansûr'un ene'l hak dediği nokta burası. O bu noktaya doğru gidiyor eğer şeyhi yok ise bu meselelerden bilgisi yoksa şeyhinin o sıkıntılı. Sufilik çok kalabalıklık değildir. Şimdi bir kısım Türkiye'deki ben onları sufi olarak nitelendirmiyorum ehli tarikat kalabalık olmaya gidiyor halbuki çok kalabalıkta sen kaliteli bu meselede meselenin özüne vakıf insan yetiştirmen mümkün değildir. Bizim arkadaşlara: kardeşler rüyasında görenlere ders verin rüyasında görmeyenlere ders vermemeye gayret edin rüyasında görenler ders alsınlar. Rüyasında görmüyor adam, zorlamayın kardeşim adamı. Neden? O rüyasında görürse o burada kalır yetişir rüyasında görmezse o burada kalmaz bir şey olduğunda çeker gider onun manevi bir bağı olmaz. O kimse rüyasında görmeli şeyhi rüyasında görmeli yolu. Bir kısım topluluklar vardır önüne gelene ders verir o kalabalık olacak o kalabalıklığıyla övünecek. Ne kadar fazla insan o kadar rant çünkü onun için. Ne kadar çok kalabalık o kadar çok zekât ne kadar çok kalabalık çok para ne kadar çok kalabalık o kadar para. Denklem bu çünkü orda. Oysa bir okulun istiap hattı var. İyi bir öğrenci yetiştireceğim diyen bir okul ne yapıyor en fazla yirmi kişi diyor benim sınıflarım. Ya neden? Otuz kişi yap? Otuz kişiye ben diyor yetiştiremem ilgilenme zamanım olmaz. Sufilik gerçek manada bunun gibi bir şey özel okul kolej gibi. Gerçek sufilik böyle bir şeydir. Arkadaşlar bazen alınıyorlarmış bana söylüyorlar dersini çekmeyeceksen bırak git kardeşim. Evet alınma kardeşim bundan. Bundan ne alınıyorsun ki? Söz dinlemeyeceksen çek git. Evet. Ben isterim ki bütün arkadaşlar bütün kardeşler fenafillaha gelsin bekabillaha gelsin. Ben isterim ki bütün kardeşler yol alsınlar yol yürüsünler. Burada durması dahi kâr. Kâr. O zaman bil ki ben burada durmak için mücadele ediyorum böbürlenip kibirlenme kendini bir şey zannetme. Kendini fasulye gibi nimetten görme. Kendini fasulye gibi nimetten görecektir pohpohlanmayı istiyor pohpohlayacağız biz onu. Kardeşim burası öyle bir yer değil. Burası insanların nefislerinin pohpohlanacağı bir yer değil. Gerçek sufi tarikatlarda nefis terbiyesi olur nefis pohpohlanmaz orda. Bir yerde bir kimsenin nefsi pohpohlanıyorsa orası sufilik yeri değildir. Burası nefsi kırma nefsi burada alt etme yeri mücadele yeri burası. Sen kalkacaksın kafana göre takılacaksın ondan sonra bizde seni pohpohlayacağız. Yok kardeşim böyle bir şey. Benim kendi nefsimi pohpohlamaya zamanım yok ben seni nereye pohpohlayacağım? Kendini disiplin edeceksin. Genele bir laf söylüyorsun e ben üzerime alındım e alındıysan git ne duruyorsun ki? Benim meşhur sözüm arkadaşlar burada oturan Mustafa Özbağ dervişlerden geçinmiyor burada oturan Mustafa Özbağ dervişlerin parasına

puluna sevgisine merhametine şefkatine ihtiyacı yok. Ben yıllardan beri iyi kötü az çok çalışıyorum kazanmaya çalışıyorum Cenâb-ı Hakk veriyor. İnsanlar burada gerçekten sufiliği yaşamak için gelecek. Rüyasında görmüş gelecek oturacak dersini alacak söylenilenleri yapacak. Neden? Rabbinden razı olarak dönecek. Allah diyor ki: Rabbinden razı olarak dön aşağı mertebelerde değil. İnsan makamı derim ben beşinci makama. İnsan makamı. Bir kimse beşinci makama geldiyse ehli cennettir direkt. Direkt. O kimse cehenneme uğramadan gider. Bir kimse dördüncü makama gelirse ehli cennettir cehenneme uğramadan gider. Sufiliğin birinci derecede amacı budur. Adam neden kendini disipline eder? Mutmain olmuş nefis. Bu ne? Dördüncü makam. Mutmain olmuş. Kalbi mutmainneye ermiş kalbi iman ettiği Allah'ın üzerinde mutmain kalbi iman ettiği Muhammed-i Mustafâ'nın üzerinde mutmain kalbi intisap ettiği şeyhinin üzerinde mutmain. Dervişliğe yeni adım attı nefs-i mutmainneye gelen kimse. Dervişliğe adım attı. O şeyhi tanıyacak olan şeyhe teslim olacak olan şeyhin bir dediğini iki etmeyecek olan kimse-dir nefs-i mutmainneye gelen derviş. Nefs-i mutmainneye gelmeyen dervişlerin hepsinin de ayağı kaymaya hazırdır. Kayar ayağı. Gözü kayar gönlü kayar vücudu kayar her tarafı kayar onun. Neden? Daha o kazık çakmadı daha onun nefsi mutmainne noktasına gelmedi. Bakın nefs-i mutmainne noktasına gelmedi çünkü daha. Tehlikede. O yüzden o kimse kendisini hesaba çekecek kendisini sağlam tutacak kendisini zapturapt altında tutacak diyecek ki ben bir yere derviş oldum bir yere intisap ettim ben biat ettim ben ne diyorlarsa yerine getireceğim. Nefs-i mutmainneye geldiğinde zaten görecektendisi neye biat ettiğini diyecek tamam. Hay esmasını da aldı Hay dediğinde ağızından çıkan Hay esmasının Hay diye diye bütün alemini gezdiğini görecekt. Hay esmasını söylediğinde kocaman bir bulut olup kendisini de aldığını dervişleri de aldığını etrafını da aldığını görecekt kendisi o zaman o Hay esmasını bulacak zaten. Bir bakacak ki her yaptığı zikrullah her yaptığı vird her şey ayrı bir nurdan silüet olup bazı işler yapıyor o kimse sufiliğe adım atmış olacak. O gece kalktı la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah demeye başladığında o la ilahe illallahın nereye gittiğini görecekt nefs-i mutmainnede. Onu görmüyorsan havalara girme bunu görmüyorsan kasıntılı kasıntılı yürüme. Derviş isen kasıntılı kasıntılı yürüme küçük dağları ben yarattım deme kendi kendine naza niyaza çekme kendini bir şey zannetme bük boynunu nefsin terbiye et yürü yürüyeceksen. Yürüyeceksen. Ha bu hale geldikten sonra zaten kasılmazsın artık bu hale gelince zaten o önceki hayatını küfür hayatı olarak görürsün dersin ki ya ben küfür içindeymişim. Bu hale gelince şeyhin kıymetini bilirsin bu hale gelince yolun kıymetini bilirsin bu hale gelince Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in kıymetini bilirsin bu hale gelince pir efendilerin kıymetini bilirsin sahabelerin

kıymetini bilirsin peygamberlerin kıymetini bilirsin bu hale gelmezsen vallahi de billahi de gerçek kıymetlerini bilemezsin. Yok bilemezsin. Bu nefis-i mutmainne. Ardından nefis-i raziye. Hak esmasını aldı. Gerçek. Oturdu yerleşti. Esması, Hak. O, Hak, dediğinde bin bir tane Hak çıkıyor ondan. Hak bir de gerçek-hakikat manasında. Her şey gerçek her şey hakikate uygun. Her şey hakikate uygun. Onun razı olmadığı hiçbir şey yok. Herkes bir şey gidiyor çırpınıyor, o duygusuz gibi çırpınmıyor. Herkes ah-ı efgan ediyor, hayır onu etkilemiyor. Muhakkak Allah'ın kullarına üzüldüğü ama razı olmuş. Ondan razı. Ondan razı olunca O da ondan razı. İki razılık cem olmuş. Burası cem, birleme makamı. İki raziye cem oldu. Birleme makamı. Cem olma yeri. Artık o Ondan razı, O ondan razı. Bazen o Onun yerine geçiyor, O onu yerine geçiyor. Anlatıyorum ya bazen, evet razı olmuş artık.

Hak Hak Hak her şey Hak artık. Onun için hak olmayan hiçbir şey yok. İkilikten kurtuldu fena oldu Onda kayboldu Onda eridi bitti artık Onun sıfatlarının onun üzerinden tecelli ettiğini görüyor. Bir bakıyor eli ta bilmem nereye gidiyor bir bakıyor gözü bilmem nereye kadar gidiyor bazı şeyler yaşıyor farklı şeyler o böyle herkesin mesela istekleri var istekten kesiliyor. Önceden saçlarımı bir sağa mı yatırayım bir sola mı yatırayım diye bakıyordu saçının ehemmiyeti kalmamış önceden şunu mu giyeyim bunu mu giyeyim şunu mu yapayım onun bir anlamı kalmamış şurada yemek yiyeyim burada yemek yiyeyim şöyle gezeyim böyle gezeyim yok onun hep içinde Allah sevgisi hep içinde Allah duygusu hep yakınlık ateşi var onda. Yakının de yakini olmak istiyor yakının de yakini olmak istiyor bu nefis-i raziye. Razı. O öyle ki o içsellikte kendini faş etmeme kendini meydana çıkartmama kendini saklama ibadetlerini öne çıkartmama hayır hasenatını öne çıkartmama kendini gizleme kendi üzerinde tecelli edecek bir şeyler var ise onları örtme. Burada öyle bir hal vardır o hep örtünmeyi hep saklanmayı hep gizlenmeyi ister. Meydana çıkmayı istemez belli olmasını istemez görünmeyi istemez. Bazen zaman zaman anlatıyorum ya melami zihniyeti diye bu noktada olan kimse biraz melamet zihniyetli olur. Hani melameti ben tarif ederken çok kısa diyorum bir cümleyle tarif edeceğim: hayrını saklamak şerrini gizlemek derim ya melamet, hayrını saklar beşinci makamdaki kimse. Şimdi o kimse yediye gelince hayrını saklamaz açıktan hayrını gösterir açıktan zekatını gösterir açıktan namazını gösterir açıktan zikrini gösterir açıktan yaptıklarını söyler. Sebep? O nefis mücadelesini bitirdi. O örnek olsun diye söylüyor o kendi nefsinin methedilmesi için söylemiyor onu geçti bitti o şimdi örnek olsun diye gösteriyor yolu örnekleyecek çünkü o mihenk oldu o delil oldu ona bakarak yol alacak insanlar o ölçü koyuyor artık. O yediye geldi bitirdi mi bakın burada karıştırmayın işi bir mürşid-i kâmil bir şeyh ibadetini

saklayıp gizleme ihtiyacı duymaz artık yapmış olduklarını saklamayı gizlemeyi düşünmez. Onu anlamayan tanımayan vay ya yaptıklarını söyledi bak böbürlendi. Ondan değildir o. O etrafına örnek olacak etrafına gösterecek etrafına anlatacak. Sebep? Yol gidecek insanlar yol giderlerken delil olacak ona nerde nasıl hareket edilecek nerde nasıl davranılacak edep ne olacak adap ne olacak erkan nasıl olacak kim neye nasıl uyacak bunları o gösterecek. O göstereceği için o eşkâre yapacak. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri nasıl eşkâre yapardı ya o da eşkâre yapacak. Sebep? Ölçü olsun delil olsun etrafındaki insanlara ama nefs-i raziyede saklayacak melamet yapacak. Keramet zuhur ederse utanacak o, demeyecek şöyle bir keramet görüldü benim üzerimden olmadı o raziyede değil. Hamdolsun bizim üzerimizden de böyle oldu o raziyede değil. Bir kimsenin şeyhi sağ ise şeyhi sağ olan bir dervişin kendi üzerinden zuhur eden kerametleri şeyhinden izinsiz anlatması onun nefsine uyduğuna işarettir. Nefsine uymuş o. O nefis kayığına binmiş fiş fiş kürekçi çek kayıkları nereye? Şeytana doğru. Şeytana doğru başka hiçbir yere değil. Bir kimsenin şeyhi sağ mı? Sağ, gel kardeşim boynunu bük sen yap dervişliğini. Bir üstad bir şeyh gerçekten mürşid ise kendi nefsine bir şey istemez kendi nefsine bir şey istiyorsa o mürşid değildir açık. Böyle söylüyorum kızıyorlar bana. Adam diyor bizim şeyhimiz mürşid değil mi? E kendine bir şey istediye değil kardeş. Yazıyorlar e bizim dergâhta zekât toplanıyor siz ne buyursunuz. Ya bir dergâh zekât mı toplarmış? Bir tekke zekât mı toplarmış? E sen bizim şeyhimize laf attın kardeşim senin şeyhini tanımam kimseyi tanımam ben ölçüyü söylüyorum sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz. Din parayla anlatılmaz. Din parayla anlatılmaz. Bu çay bunun aldı mı ücretini? Kaç para bir çay? Bin lira. Aldın mı bunun ücretini? Aldın. Ne Allah rızası bekliyorsun bundan? Ne alakası var adam ücretini aldı parasını bitti diyebilir mi ben Allah için sana çay getirdim? Ücretini aldın kardeşim nereye Allah için getirdin bana? E sohbet ettin aldın mı cüretini? Aldın ne Allah rızası için ya ücretini aldın. Ücretini aldın canım kardeşim. Ücretini aldın mı aldın ne Allah rızası? Gittik Türk tasavvuf musikisi korusu dinledik ücreti aldın mı? Aldın. Ne Allah rızası için ya ücretini aldın. Bilmem ne hoca sohbete geldi. Aldın mı ücretini? Aldın, ne Allah rızası için ya? Bir dergâh zikrullahı gittin arkadaşlar bu derse geldiniz hoş geldiniz pamuk eller cebe herkes elli lira versin gitsin ne için? E buranın yaşaması için. Harika. Nerde kaldı Allah rızası için ya? Yok. Lafım benim şahıslara değil ben yol anlatıyorum. Bir gün gelir sizden istersem dilimi kopartın diyorum kendime de söylüyorum. Bir gün gelir kendi nefsim size bir şey istersem dilimi kopartın kardeşim tutun sakalımdan yüzüme tükürün ben de kendimi düzeltiyim kendimi disipline edeyim diyeyim ki Mustafa Özbağ böyle söz verdin sen Allah'a ve kardeşlerine kendi nefsin için bir

şey istemeyecektin. Hani diyorum ya şuraya gelebilenler gelsin buraya gelmek mecburi bunlar benim nefsim değil. Ben sizi düğünüme derneğime toplantıma davet emiyorum ben Allah için bir iş yapıyor diyorum ki gelebilenler buraya gelsin. Allah için. Allah için olan şeylere destek verin. Bu benim kendi nefsim bir şey istersem evet gerçekten beni uyarın Allah için. Hem de uyarınız böyle acımasız olsun sakalımdan tutun tükürün. Bakın iki şey söz verdim hiç unutmuyorum verdiğim sözleri. Bir: bir gün gelip ben sizin önünüze ben şeyh oldum ben mürşid oldum ben şunu oldum demeyeceğim. İki: bunu çok öncesinden Şeyh Efendinin zamanında söz vermişim sonra size söz verdim dedim ki sizden hiçbir şey istemeyeceğim kendi nefsim için. İstersem vermeyin verirsiniz varsa hakkım helal değil dedim örnek. Düstur. Benim kendimle alakalı bitti. Hatta diyorum ya borç istesem dahi vermeyin. Borç istedim vermeyin kardeşim bu kadar net. Neden? Yolun kaidesi. Bakın yol öğretiyoruz yol öğretiyoruz. Ben o yüzden derim çağırın kim şeyhlik yapacaksa gelsin yapsın. Size şeyhlik yapacak olan bir kimse çok zor çünkü. Sebep? Türkiye'deki olanlardan söylüyorum istiyorlar çünkü para topluyorlar.

Şimdi nefs-i raziye dedik ya nefs-i raziedeki bir kimse Allah'ın varlıklarına el avuç açmaz. Onun Müslüman veya kafir cinni taifesiyle işi olmaz onun diğer varlıklarla işi olmaz. Bu hale gelen kimsenin üzerine varlıklar gelmeye başlar. Onlar yardımcı olmak ister mesela söylerler. Bu hale gelen bir kimse bunlara tevessül etmez hiç. Tevessül edince ayağı kayar. Şimdiden söylüyorum size olur mu olur bir gün bir kardeş bu hale gelir o zaman böyle şeylere tevessül etmeyecek. Mesela birisi geldi onun kalbine gelir buna şunu okusan geçecek der kalbine gelir o. O geldiğinde senin şu hastalığın var ben bunu okuyayım geçsin bunu söylerse kaybeder. Bu keramettir bunu söyledi mi kaybeder. Örneğin birisi ona geliyor değil mi daha o evinden çıkarken onu görür bunu söylerse kaybeder. "Ben seni evden çıkarken görmüştüm üzerinde siyah bir palto vardı." Kaybeder bunu. Susacak ağzını kapatacak bilse dahi biliyorum demeyecek görse dahi görüyorum demeyecek şatahata şatafata düşenler bunları söylerler yolda kalır o kimse beşte de kalmaz dörtte de kalmaz tekrar üçe iner ama kendi kendine hava yapar beşteyim diye. Kendi kendine hava yapar Allah muhafaza eylesin geriye düşer. Çünkü bu artık bu kimse ruhani varlıkları görüp onlarla irtibata gelebilecek noktaya gelir. Sır olması gerekir. Sır olacak Allah muhafaza eylesin. O yüzden biraz daha yürüdüğünde beşin içinde o beşin başında görmüş olduğu varlıkları ruhaniyetleri beşin başında tanımış olduğu beşinci göğe kadar olan tanıdıklarını beşin sonuna doğru hepsinin de yok olduğunu görür. Vardı yok oldu. Bak önceden vardı öyle değil mi? Yok oldu. Fena budur. Varlıkla alakalı her şeyi yok görmeye başlar. O yüzden bu nefsin mertebesinin ism-i zikri Hak

esmasıdır. Başka yerlerde bazı dergahlarda bazı yerlerde Hay esmasıyla Hak esması bazı yerlerde Hu esmasıyla Hay esmasını yer değiştirirler ama bu fakirin aldığı terbiye buydu ben aldığım terbiyeyi anlatıyorum size. Benim Şeyh Efendiden almış olduğum zikir esma silsilesi bu. Yani Allah affetsin ben hiç bu manada başlangıç olarak Allah muhafaza eylesin üçüncü esmadan başlamadım daha yukarıdan başladım bana hemen anında Hay esmasını vermişti. Silsile olarak ama bu bana anlattığı oydu bizim arkadaşlara o zamanda verdiğimiz eğitim buydu. Bizde zaten o kimse rüyasında görür. Ben o yüzden rüyanızda görün üstadınızı derim. Bizde genel olarak dervişler rüyalarında görürler Hu esmasını aldığını her şeyin Hu dediğini görür kendisinin Hu dediğini görür Hu diyerekten uyanır. Böyle rüya görenler Hu esmasıyla alakalı elini kaldırsın. 6 kişi. Rüyasında görür bunları. Bizde böyle rüyada görülür. Kimisi görmez rüyasında evet. O rüyasında görmeyenler kendi kendilerine biz rüyamızda görmedik kötüyüz noktasında düşünmesin. Mesela onlarda bunu da söyleyeyim onlarda zikrullah halakasında mesela üçüncü gökte görülürler. O üçüncü gökte görülenlerin hepsi de Hu esmasındadır. Dördüncü gökte görülür onlar Hay esmasındadır. Zikrullahı yaptıranın böyle bir hali varsa onları görür. Bizde zikrullahlar zaman müsaitse mesela la ilahe illallahla başlar Allah'la gider Hu Hay Hak biter. Aslında bir de esma-i seba Hayyül Kayyum Allah Kadir Kayyum Allah diye normalde Kayyum esmasıyla Kahhar esması üstada aittir. Kayyum esmasını ve Kahhar esmasını üstaddan başkası vurdurmaz ders adabı Hak esmasına kadardır. Üstad orda Kayyum esmasını vurdurmayı isterse vurdurur Kahhar esmasını vurdurmak isterse vurdurur Hayyül Kayyum Allah'ı çektiirmek isterse çektirir. Bunlar üstada aittir. Bir kimse kalkıp da cemaate Kayyum esmasını çektiirmez Kahhar esmasını çektiirmez, o ya cahildir ya bilmiyordur, edebe muhaliftir bu iş ya da üstadı müsaade eder ona der ki sen Kayyum esmasını da çektiirebilirsin Kahhar esmasını da çektiirebilirsin. O kimse çeker ama ona müsaade etse dahi o halde olduğunu göstermez onun bununda altını çizelim. Şimdi rüyasında görmüyordur o kimse Şeyh Efendinin tabiriyle kapalı gitmek diyor ona. Şeyh Efendi de herkes kapalı gitsin isterdi son dönem. “Oğlum bir rüya anlatıyorlar ona bir esma veriyorsun düşünüyor” diyordu. Gerçekten de öyle oluyor o yüzden son dönem mesela son beş altı yıl hiç kimseye esma vermemeye başlamıştı Şeyh Efendi. Mesela rüya anlatıyorlardı bende yanındayım zaten ona demesi lazım ki “Oğlum sen bundan sonra sayısız Hu esması çek” veya hut ta “yüz tane Hu Hu Hu Allah çek günlük” Şeyh Efendi son dönem çok zikir arttırmayı düşünmüyordu. Bana diyordu mesela “Ne yapıyorsun sen?” ben edep ediyordum ben şeyh değilim ki ona sayısız vereyim şöyle vereyim böyle vereyim benim vermeye yetkim var ama ben edep ediyordum böyle “Ben yedi gün veriyorum Efendim” diyordum, “Âlâ oğlum” dedi bana ben

yedi gün veriyorum deyince. Ben o esmayı o kimseye yedi gün veriyordum önceden daha fazla verecekse şeyhi versin şeyhi var başında ben şeyhi değilim. Yedi gün verirdim ben derdim ki “Sen yedi gün yüzer tane Hu Hu Hu Allah çek yedi gün yüzer tane Hay Hay Hay Allah çek.” Hala daha ben öyle veririm mesela şeyhimden icazetliyim ben o konuda. Ona ben söyledim o da “Tamam âlâ yapıyorsun” dedi tamam bitti. Esmayı çekmekle esma geçilmez. Mesela o bir tespittir. Ona dendi ki yedi gün Hu Hu Hu Allah çek tamam yedi gün Hu Hu Hu Allah çekti bitti. O bir tespit. Bir tespit o. Sen Hu Hu Hu Allah çekerekten Hay esmasına geçemezsin öyle değil o. Sen o nefis meratibinin hallerini yaşayacaksın tespit bu. Sen ahlakını güzelleştir hiç bitmeyecek olan şey bu. Ahlakını inceleştir cömertliğini arttır. Bakın yolun olmazsa olmazlarıdır insanlara iyilik yapmak insanların sıkıntılarını gidermek cömertliğini arttırmak maddi manevi insanlarla iyi geçinmek ailenle iyi geçinmek çocuklarıyla iyi geçinmek aileden çocuklarından arkadaşlarından akrabalarından annenden babandan etrafından gelen sıkıntıları göğüslemek. Erkekler için hatunu dövmek kırmak çocuklarını dövmek kırmak bu yol aldırmaz insana. Kadınlar için adama laf söyle çocuklara laf söyle iki tarafa laf söyle çemkir kavga et yol gidemez o kimse. Allah muhafaza eylesin. Ahlak önemli. Ahlakını düzgünleştirecek. O Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ahlaki sünnetlerini sosyal sünnetlerini yerine getirmeye gayret edecek. Üzmeyecek kırmayacak incitmeyecek bunlara dikkat edecek. Şimdi ben bunları söylüyorum ben yolun adabını koyuyorum. “Hani üzmecektiniz kimseyi?” Kardeşim ben yol gösteriyorum insanlara yolun adabını gösteriyorum yolun erkanını gösteriyorum benim derdim insanları üzme değil ben sana yol göstermeye çalışıyorum yol öğretmeye çalışıyorum ben ne üzeyim seni? E sende yol gideceksen tâbi ol veyahut ta hiç gereksiz bir şey o bir şey sordu hemen cevap vereceksin ya canım kardeşim yapma. Yapma. Ben yol anlatıyorum tekrar söyleyeyim geri kalanda dinleyecek yol gidecekse. Geri kalan tâbi olacak yol gidecekse. Geri kalan itaat edecek yol gidecekse. E öbür türlüde benim yapacak bir şeyim yok Allah bizi affetsin. O yüzden inşallah bu hale gelince bir kardeş o kimseye Ya Hak ism-i şerifi tecelli eder ona da o ism-i şerif verilir veya verilmez o üstadın bileceği bir şeydir. Adam gelir “Ben rüyamda Ya Hak ism-i şerifini gördüm her taraf Hak Hak Hak diyordu” veya “Ben Hak diyordum” Allah mübarek etsin, der çıkarım işin içinden veya başka bir şey derim. A benim esmamı vermedi bak gördün mü beni kıskandı. Allah muhafaza eylesin. Birisi Şeyh Efendi için öyle söylemişti de o rüyasında Hu Hu Hu Allah görmüş Şeyh Efendiye geldi anlattı. Bu tabi Bursa’da olmuyor bu hadise başka bir yerde oldu. Bunları da analiz ediyorduk Şeyh Efendiyle de esma veriyorum düşünüyor diye. “Allah hayırlısını versin oğlum” dedi Şeyh Efendi ona “yoluna devam et” dedi. Böyle

yüzü buruştu o kimsenin içi şey oldu kendince. Dedim bunun içi burkuldu şimdi diyor ki Şeyh Efendi benim esmamı vermedi neyse sohbet bitti tabi o böyle bakıyor bana gördün mü ne oldu gibisinden. Geldi yanıma “Abi gördün mü baba esmayı vermedi bana” dedi. Baktım, dedim “Aldın verdin aldın verdin için bozuldu deminden beri. Daha aldığın anda birinci imtihanda kaybettin esmayı. O esnada sabredecektin esma deliliği yapmayacaktın. E gitti yapacak bir şey yok.” “Abi ne oldu?” dedi dedim “Gitti” Allah muhafaza eylesin.

Onun tevhiddeki hakikat tecelliyatı “La mevcude illallah” dır. Bu haldeki bir kimse şeyhlik yapar. Bunu da şerh olarak düşeyim. O kimse artık şeyhlik yapabilir. Beşinci makam Hak esmasını almış, tecelliyatı almış. Düşmüş o ayrı. Alıp düşüyor büyük bir çoğunluğu. Yani bunu böyle söyleyeceğim şimdi alan kardeşler var, hepsi de düştüler. Böyle söylemem onları yermek için değil kendilerini toplamaları için. Kendim de üzülüyorum onlara. Bir usta sanatıyla övünür. Belki de o kimselerden daha fazla üzülüyorum ben. Şimdi dinliyorlar ya, bir de sohbetler elden ele dilden dile gidiyor ya. Benim nazarımda en üzüntü verici şeylerden birisi odur, bir dervişin mülhimedden levvammeye düşmesi, mutmainneden mülhimeye düşmesi, Hak esmasından aşağıya düşmesi. Çok üzülüyorum ona. Ona çok üzülüyorum. Evet. Sufilikte beni üzen en önemli şeylerden birisi odur. Çünkü o beşinci esmayı bitirse diyeceğim ki artık bu apolet takacak yani kurmay olacak. Tabiri caizse bir şeyh adayı olacak. Evet o kimse Hak esmasında böyle oturdu yerleşti, duruyor orada. Burası çok kaygan bir zemin çünkü. Burası sıkıntılı bir yer. Yukarı doğru tırmandıkça sıkıntı çoğalıyor zaten. Hem oranın zemini daha da kaygan. Onu rüyasında şeyh olarak görürler, onu halinde görürler, sıkıntılı bir yer burası. Onunda nefsi kaymayacak. Artık o cezbeden bir hale gelir. O cezbeden bir hale gelince etrafındaki o cazibelere kapanmayacak. Allah muhafaza eylesin. O böyle eğer yerleşir oturursa, hani mutmainnede sır ehliydi ya o sırrın arkasındaki sırra erişmeye başladı. O sırrın sırrına doğru gidiyor. Bakın bir sır var, sırrın sırrı var. Bazen diyorum ya, hakikatin hakikati vardır onunda hakikati vardır. Hakikatin hakikati vardır onunda hakikati vardır. Sır vardır, sırrın sırrı vardır, onunda sırrı vardır. O böyle kitaplarda okuduğunuz gibi değil. “Ay sır ehli oldu.” Gelsin bana anlatsın bakalım sır ehlini. Öyle değil. Evet o kimse artık ne yapıyor, ruhanilerle uğraşmaya başlar sizin tabirinizle. Meleklerle konuşmaya başlar, peygamberlerle konuşmaya başlar, büyük veli zatlarla konuşmaya başlar, onlarla haşır neşir olmaya başlar, cinni taifesiyle haşır neşir olmaya başlar. Onlar gelirler çünkü ona. Onun işi artık böyle ruhanilerledir. Ona baksan bu dünyaya ait değil dersin o adama veya kadın bu dünyaya aitmiş gibi gelmez. Onun işi o taraftır o tarafa döner.

Nefs-i Marziye

9 Şubat 2019

Nefs-i Marziye. Bu Nefs-i Marziye sahibinden hoşnut olunan razı olunan nefistir. Artık ondan hem razılık hem de hoşnutluk vardır. Artık o kimsede rıza halinin kemal hali görülmeye başlar. O artık raziyyette, hoşnutlukta artık o son kademenin verdiği heyecan vardır onda. Böyle psikolojisi sanki mutluluğun son aşamasında gibidir. Onu mutsuz edecek bir şey bulunmuyor gibidir artık. Böyle ondan mutluluk akıyordur, o her tarafa da mutluluk dağıtıyordu, böyle enteresan bir noktadır o ve ona bakan mutlu olur kendince aa gördü ya onu. Tuhaftır ya etraftaki insanlar derler ya ne oldu gördün de? Ya artık farklı bir şeydir, etrafa o farklı bir -elektrik mi diyorsunuz siz ona- etrafa farklı bir elektrik veriyor öyle değil mi? “Vay elektriği ne kuvvetli” dimi, öylemi deniyor. Evet. Onun gibi.

Şimdi razı olmak böyle kolay bir şey değildir nefse ağır gelir sıkıntılıdır razı olması. O mutmainnede radiyede kolay olmaz o. Artık marziyeye geçince veya mardiyeye geçince -farklı yerlerde farklı lafızlar duyabilirsiniz- o kimsede artık razı olma psikolojisinin kemale erdiği razı olma halinin kemale erdiği görülür. Artık o razıdır kendi nefesine gelen her şeyden. Bakın bu razılığı da karıştırmayın. Bir yerde örneğin Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ya bir yerde bir kötülük görürseniz bir yanlışlık görürseniz elinizle mümkün değilse dilinizle o da mümkün değilse kalben buğuz ederekten önlemeye çalışınız. Buradaki razılığı bir kısım sufiler kötülüklerle mücadele etmeye gerek duymamak gibi görmüşler. Bizler onlardan değiliz. Biz son nefesimize kadar kötülüklerle mücadele ederiz, son nefesimize kadar yanlışlıklarla eksikliklerle mücadele ederiz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ve temiz ashabının yolu ve sünneti budur. Bizim için bir kimse kemale erdi kemale erdiyse o kötülüklerle daha şedit mücadele etmesi gerekir. Bir mürşid-i kâmil bir veli kemale erdiyse o kötülüklerle en ince ayrıntısına kadar mücadele eder. “Ya bunda bir hikmet bunda şöyle bir şey var, biz razıyız dünyayı kötülüklerle de doldurulsa” böyle bir şey yok ben bunu duyuyorum bazı yerlerde bu doğru bir sufi anlayışı değildir. Sufi son nefesine kadar kötülüklerle mücadele eder sufi son nefesine kadar nefsiyle mücadele eder. Son nefesine kadar. Biz tamam olduk bizim nefis

meratiplerimiz bitti bizim nefisle mücadelemize gerek yok, yok değil. Bu değil. Biz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ayak izlerini takip edeceksek bu değil Allah bizi affetsin. O yüzden o kimse artık Allah'tan öylesine razılığa kemale erer Allah da ondan razı olmuştur artık tam anlamıyla. Onun üzerinde artık Cenâb-ı Hakk'ın değişik nur tecelliyatları olmaya başlar onun üzerinde, değişik nurun renkleri de tecelli etmeye başlar. O böyle etrafındaki insanların kusurlarını affeder artık o güzel düşünür artık böyle Allah rızası için sever her şeyi böyle nefis muhasebesini yapar artık o, nefis muhasebesinde en ince ayrıntıları düşünmeye başlar böyle artık Cenâb-ı Hakk'ın o dedim ya sırrın sırrına kavuşur onu da sırrı vardır diye, böyle Allah'ın sır noktasında durur artık.

Allah'ın razılığı da bu noktada önemlidir ve o artık bu hale gelen bir kimsenin üzerindeki nur tabiri caizse pırıl pırıl parlar onu yüzü parlar eli ayağı parlar gözü parlar hali parlar artık o rüyalarda görülmeye başlanır hallere görülmeye başlanır o kimse onun maneviyatı artık artar maneviyatı genişler onun kalbi iyice açılır feraseti iyice açılır o kimsenin üzerinde iyice açık kerametler görülmeye başlar bu nefis-i marziyenin üzerinde. Onların üzerinde bir vakar olur Allah için sever artık Allah için buğuz eder Allah için ister Allah için reddeder o artık bu noktada tabiri caizse avamlıktan haslıktan sıyrılmaya başlar artık. O artık Allah affetsin uydur kaydır şeylerle uğraşmaz artık o önemli bir noktada durmaya başlar gaybi varidatlar onun üzerinde tecelli etmeye başlar daha ayan görmeye başlar gaybi vukufları gaybi varidatları daha da tecelli etmeye başlar. O artık kalbi iyice harıl harıl çalışmaya başlar o kimse artık Allah affetsin okuma ihtiyacı duymaz artık onun kalbine gelir ilahi ilimler. Bu öncesinde kesintiye uğrar mesela zaman zaman böyle maneviyatı yükseldiğinde gelir ama bu halde devamiyet kesp etmeye başlar konuşmaya başlayınca ardı ardına gelir veyahut ta manevi bir hale gelince ardı ardına gelir veyahut ta manevi bir varidata girdiyse ardı ardına gelir. Öncesinde kesik kesik gelir mesela zikrullahta bir hal görür kalır mesela Geylani hazretlerini gördü kaldı onda öyle değildir bu daha da ileriye gitmeye başlar bu hale gelen bir kimse ruhaniyetlerle de konuşmaya başlar. Öncesinde mesela mardiyeden önce zatıalilerinizin ismi neydi dese belki cevap alır belki de cevap almaz onlar tanıtırlarsa kendisi tanır onun kalbine gelirse kendisini bilir ama bu hale gelen bir kimse konuşmaya başlar sohbet etmeye başlar diğer değişik gayb alemine has olan varlıkları tanır onlarla konuşmaya başlar. Mesela şeytanı görür şeytanla konuşur cinnileri görür cinnilerle konuşur onlara sorar o da cevap verir kafir cinlileri tanır münafık cinlileri tanır mümin cinlileri tanır bu hale gelen bir kimse sufi cinnileri tanır, sufi cinnilerin şeyhlerini tanır burası sıkıntılı tehlikeli yerdir. Bütün yerler tehlikelidir

ama burası daha tehlikelidir. O diyelim ki yoldan giderken kabirden selam alır kabre selam verir kabirdekileri görür yolda giderken ruhanîyetleri görür kafir cinnilerin veyahut ta cinni taifesinin şeytan taifesinin dışındaki birinci kat gökteki ikinci kat üçüncü kat dördüncü kat beş altı bunlardaki varlıkların bir kısmına aşına olur onların bir kısmını görür varlığın bu noktada değişik derecelerinde değişik noktalardaki gaybi gibi duran bazı şeylere vukufiyet arz eder. Zaten o kimse beşi geçince o kurmaylığa gidiyor tabiri caizse. Bunu bazen dördü geçince kurmaylığa gidecek yolu açıktır derim ya dördü geçmek kolay bir şey değildir dörtte kalmak kolay bir şey değildir dervişlerin sufilerin yıkıldığı yerlerdir. En fazla yıkıldığı yer mesela dördüncü makamdır, en fazla yıkılan derviş orda yıkılır. O dördü geçince zaten sağ selamet geçti beşe ayak bastımı oradan geri dönen de zaten ahmaktır açıkça söylemek gerekirse. O böyle ucuz bulmuştur bir şeyi o zaman. Sıkıntılı bir şeydir oradan geri dönüş Allah muhafaza eylesin. Yıkılanların büyük bir çoğunluğu dörtte yıkılır çünkü o o güne kadar görmediği rüyaları görmediği halleri görmeye başlar ufak tefek keramet görülür onda kabir haline vakıf olur sesleri duymaya başlar zikrullahta geleni gideni görmeye başlar oldum zanneder. Şu anda Türkiye'deki büyük çoğunluk şeyhlerin durduğu yerdir dördüncü makam. Durmazlar bile şeyhler dördüncü makamda. Türkiye'deki benim diyen şeyhlerin bunları böyle konuşmak istemiyorum ama dördüncü makamda bile değildir büyük bir çoğunluğu. Üstadları mürşid değil zaten onlar nerden olsunlar. Acı şeyler bunlar. O yüzden bunlar Allah'ın lütfettiği ikram ettiği kullarıdır artık.

Ayet-i kerime Furkan suresi ayet 63 "Rahman'ın kulları ki onlar yer yüzünde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendilerine laf atarlarsa, selam, derler." Onlar Müslümanlara karşı gayet alçak gönüllüdür müminlere karşı müşfik ve şefkatlidir. Müslümanlara karşı alçak gönüllüdür kafirlere karşı şeditirler ve onlara cahil bir kimse laf atarsa ayet-i kerime öyle diyor onlara selam der geçerler. Cahille ne yapar kavga etmez onunla tartışmaz ona selam der geçer Furkan ayet 63. O artık Rahman'ın kulu olmuştur yani Rahman ism-i şerifi onun üzerinde tecelli etmiştir. Rahman ism-i şerifi bütün ism-i şeriflerin üzerindedir yani Rahman ism-i şerifi bir kimsenin üzerinde tecelli ederse bütün sıfatsal boyutlar onun üzerinde tecelli eder. Rahman'ın kulu oldu, dikkat edin. Rahman'ın kulu oldu. Rahman ism-i şerifi Allah ism-i şerifinin altındadır. Bütün ism-i şerifleri kendi ism-i şerifinin altında toplanan Rahman ism-i şerifidir ve Rahman'ın kulu demek, burada Allah'ın kulu demiyor bakın, Rahman'ın kulu. Yani Rahman ism-i şerifi bütün ism-i şerifleri çatısında topladı şemsîyenin altında, o zatın üzerinde de bütün bu ism-i şerifler tecelli etti. Rahman ism-i şerifinin altındaki bütün isimler.

Onlar artık Rahman'ın kulları yani Rahman'ın has kulları oldu onlar iyice bu noktada veliliğe adım attı Gaybi varidatlar onlara ayan olmaya başlar dedim ya bu marziyenin ortasına geldiğinde oturduğunda yerleştğinde ona ilm-i ledünü de tanıtırlar. Bu artık veliliğin kemaline doğru gidiyor. Ortaya geldiğinde oturdu yerleşti düşmedi orda kaldı ortaya geldiğinde o artık ilm-i ledünden ona ufak ufak sızıntılar ufak ufak damlalar gelmeye başlar benim dediklerim bittikten sonra gaybi varlıklara aşına olma onları tanıma onlarla konuşma onları bilme şeytanı tanıma şeytanı bilme hem suret olarak hem siret olarak hem de lafız olarak şeytan nerde kimin üzerinde nasıl olursa o artık onu tanımlar onda karışıklık olmaz çünkü artık. Bu hali geçince bazı gaybi varlıkları tanıma bilme onlarla konuşma bunları geçince artık o kimseye ilm-i ledün oturur. Bunları neden geçince? Şimdi o tip varlıklar gelirler der ki örneğin gösterirler filanca yerde burada böyle bir altın var hazine var sen tevessül edecek misin etmeyecek misin git filanca yerde bu kadar şu var git onu al tevessül edecek misin etmeyecek misin? Böyle şeyler imtihanlar olur o. Dervişin kalbinden geçeni bilirsin nefret ediyordur senden senin yüzüne tebessüm eder sen tebessüm edersin onu bildiğin halde. Gaybi hallere vukufiyet sağlamak zor imtihandır bakın zor imtihandır. O kimse sana yalan söyler sen yalan söylüyorsun diyemezsin ona bu zor imtihandır eşin çocukların arkadaşların kardeşlerin etrafındaki insanlar sen gerçeği hakikati biliyorsundur biliyormuş gibi davranamazsın zor şeylerdir hatta şöyle der birde her şeyden haberi olduğu söyleniyor ben şunu yaptım haberi yok bundan der. Bunu sana söylerken sen onun söylediğine inanmış gibi davranırsın o içinden öyle geçirir onu da bilirsin sabredersin. Siz sabrı kolunuz yarıldı buna sabretmek olarak görüyorsunuz değil mi? Mideniz ağrıdı yok başınız ağrıdı yok bir hastalık oldu yok bir sıkıntı oldu yokluk oldu çek ödenmedi senet ödenmedi yok doğal gaz kesildi elektrik kesildi sabır olarak bunları biliyorsunuz siz. Bunlar sabır değil ya. Asıl sabır bunlar yani o kimse sizin bilmediğinizi hatta öyle düşünür der ki bir de diyorlar ki insanın kalbinden geçeni bilirmiş bilemedi işte ben yalan söyledim bak aa öylemi dedi bana al işte kandırıldı yanındakine der ki hani her şeyi biliyordu beni götürdün bak bilemedi işte. Sabır. Sen susarsın. Seni saf yerine koyar salak yerine koyar kendisi gibi görür susarsın sen zor şeydir bu yani o kimse seninle alay ederken kendi içerisinde o esnada sen yedi gök semayı seyrani ediyorsundur ama o kimse seninle alay ediyordur susarsın sen. O kimse seninle alay ediyordur hiçbir şey bilmiyor hiçbir şey etmiyor diyor der sen onun evinde mutfağında ne erzak olduğu gözünün önüne gelir. Sen susarsın. O kendince sen sohbet ederken o der ki "Bende böyle bir şey yok gördün mü attı" der ondan sonra gider eve bir sayar "Varmış ya" der ondan sonra bütün gece tövbe edeceğim diye uğraşır sen onu da görürsün sabredersin. Bu yerin

hali budur. Diyemezsin. Söyleyemezsin. Yok. Bunlara sabrederse zaten ilm-i ledün ona akmaya başlar bunlara sabretmezse ilm-i ledün ona akmaz. Bir derviş kardeşinin yüzüne bunu söyleyemez anlatamaz aktaramaz bunlara ne yapar? Sabreder. O artık Allah'ın haşa veli kuludur veliliğe doğru gidiyordur velidir bir çıt kalmıştır artık. Mesela bir kimse beşinci esmayı aldı kaldı orda o kimse şeyhlik yapabilir. Bakın o kimse sufi tarikat adabına göre şeyhlik yapabilir ona şeyh diye intisap edilir mi? Evet. Bakın ona şeyh diye intisap edilir mi? Evet. Mürşid-i kâmil olarak intisap edilmez. Orda kaldıysa o kimse beşinci esmada. Hak esmasını aldı kaldı orda devam ediyor ona şeyh olarak intisap edilebilir bir kimse şeyh bulamazsa mürşid-i kâmil bulamazsa böyle bir kimseye gidip intisap edebilir bunda bir sıkıntı yok. Mesela Ahmet Duran Gümüş abi gelmişti ya çok eskiler bunu bilirler Bursa'ya gelmişti Bursa'ya geldiğinde dedim ki ben ona "Ahmet Duran abi hayatının en önemli şansı bu gel ben sana intisap edeyim şeyh olarak beni dertten kurtar" "Nasıl?" dedi "Bas baya" dedim "ben şeyh olarak sana intisap edeceğim. Ben intisap edersem Bursa'daki ve çevredeki bütün herkes eder mi sana intisap" dedim ben, "Eder" dedi, "Bak hayatının en önemli fırsatını kaçırma gel benim biatımı kabul et" dedim "Bende öyle bir hal yok" dedi. "Bak hacı abi kaçırıyorsun" dedim "hayatının fırsatını kaçırıyorsun" Hatta etrafımızda altı yedi tane on tane belki de eski arkadaşlar vardı. Ahmet Duran abiyi seviyorum Allah için. Neden söylüyorum bunu? Ben onun Allah affetsin esmasını biliyorum ona şeyh diye intisap edilir mi? Evet. Zaten Şeyh Efendinin ona nakîb-i nûkabâ icazeti var mı? Var. Ona şeyh olarak intisap edilir mi? Evet. Tasavvuf tarikat adabına göre söylüyorum bunu. Beşinci esmayı alan bir kimse şeyhlik yapabilir mi? Evet icazetli çünkü Ahmet Duran abinin beşinci makamdaki duruşu icazetli, esması da var. Ben diğer nakîb-i nûkabâlar için bir şey söylemiyorum ben Ahmet Duran abi için söylüyorum bunu. Diğer nakîb-i nûkabâların da icazetleri var mı? Var bir şey söylemiyorum bakın o gün için Ahmet Duran abi için söylüyorum bunu ve örnek şeyhlik yapabilir mi? Yapabilir. Altıya çıktı şeyhlik yapabilir mi? Yapabilir. Mesela altıncı esmaya gelen bir kimseye üstadı şeyhlik icazeti verebilir mi? Evet. Kendisini halife tayin eder mi? Evet. Halifelik icazeti verebilir mi? Evet. O kimse şeyhi vefat edince dergâhın başına oturur mu? Evet. O halifelik icazeti verildiği için bütün dergahtaki dervişler ona şeksiz şüphesiz intisap edebilirler mi? Evet. Hiç istihareye ihtiyaç duymadan hiç istişareye ihtiyaç duymadan şeyhimizin buna halifelik icazeti var mı? Var. Kardeşim biz ona intisap ettik diyebilirler mi? Evet. Bakın altıda daha hatta beşinci makamda beşinci esmayı bir kimse dahi vefat ettiğinde onun mezar taşına şeyh diye yazılır mı? Evet. Bakın bunlar bir tarikat bir tasavvuf bir sufi adabı erkanıdır. Bir kimse beşinci esmayı aldı ona icazet verildiyse beşinci esmayla alakalı onun mezar taşına ölürse şeyh

diye yazılır. Ahmet Duran Gümüş abinin mezar taşına şeyh diye yazılır evet. Yazılır. Bunlar tarikatın tasavvufun ana ilkeleridir. Bakın ana ilkeleri. Tabi cumhuriyetle beraber tekke ve tarikatlar kanunuyla beraber bunların icazet töreni ve icazet yazımı kalkmış. Biraz korkmuşlar biraz ürkmüşler biraz sorumluluk almak istememiş Şeyh Efendiler. Bu böyle bir süreç gidiyor Allah iyilik versin. O yüzden altıncı makama gelen bir kimsenin yarıdan sonra bu halleri geçtikten sonra kalbine artık ilm-i ledün akmaya başlar. İlm-i ledün ilhamdan farklıdır. O bunu da ayırt etmeye başlar. Yarıdan sonra ayırt etmeye başlar bu ilm-i ledünmüş bu ilhammış der. İlm-i ledün işin artık hakikatidir artık direkt ilahi varidatların kesintisiz ilahi varidatların vasıtasız geldiği yerdir. Artık o Cenâb-ı Hakk'ın tabiri caizse emanına girdi. Şimdi şu ana kadar olan sohbeti de cem edecek bu dediğim şey, hadis-i kutsi Allah şöyle ferman buyurmuştur “Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse bende ona harp ilan ederim” Bu artık bu makamda geçerlidir o artık yarıyı geçti “Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse” Bu kimse artık veli kul oldu. Altıncı esmayı aldı. Kayyum esmasını aldı. Allah'ın veli kulu artık bu. Beşinci: evliyalık, dört: evliya. Dört ve beş evliyadır. Onların kendi içlerinde kademeleri varda şimdi oraya girmeyim. Üç: evliyalığa bir adımı vardır, dört: evliyadır, beş: evliyalıkta kemale erdi artık o, altı: veli kul oldu o. şimdi yedinci makamı anlatınca farklı anlayacaksınız. Bu farkı insanlar fark edemezler. O kimse altıncı nefis meratibine geldiğinde Allah'ın velisidir “Onlar için korku yoktur” ayet-i kerimesi onun üzerinde tecelli eder. “Kulumun bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni ona farz kıldığım şeyleri eda etmesidir Kulum bana nafil ibadetleriyle gelir” Artık o farzları severek eda eder bir mecburiyetten değildir artık. O nafilere coşaraktan gider o mecburiyetten değildir. devam ediyor ya meşhur hadis-i kutsi uzun uzun ben anlatmayacağım. Diyor ya “O benimle görür, benimle duyar, benimle tutar, benimle yürür” “Benimle tutar, benimle yürür” bu, altının halidir. “Benimle görür, benimle tutar, benimle yürür” bu, altının halidir. Altıda ne dedi “Benimle görür, benimle tutar.” Yedide ne dedi “Gören gözü olurum”. Altıda “Benimle görür” dedi. Hadis-i kutsi devam ediyor ya, yedide “Benimle görür, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum” Altıda “Benimle görür, benimle tutar, benimle yürür” dü yani kul Allah'a yapıştı, Onunla gördü. Yedide “Benimle görür” dedi burada ince bir perde var.

Artık Allah onu sevdiğini beyan eder ona. O artık altının sonuna geliyor. O zaten Allah'ı seviyor artık Allah onu sevdiğini beyan eder. O Allah'ın kendisini sevdiğinin beyanıyla sarhoş olur zaten kendinden geçer fena halidir bu. Bu altının sonundadır. O fena haline tutuşur. Fena halidir. Makam mevki esma her şey fenada yok olur onda. Ondan sonra geri dönecek. Nereye?

Bekaya. Bunun esması Kayyum ism-i şerifidir. Fenada Kayyum ism-i şerifidir. Kayyum esmasını aldı manevi makamı da kürsünün bir altı oldu. “Benimle görür, benimle konuşur” kürsü oldu. Bu yedinci makam, burada ayırt ediyoruz şimdi. Yedinci makam. O da velilikte en kemal noktası. Kimlerin? Zamanın kutuplarının hali. Artık bunlar artık bütün makamları geçmiş, velileri yetiştiren makama oturmuşlar. Birler, üçler, beşler, diyoruz ya, bu yedinci makama oturan kimseler artık bunlar.

Ona üstadı Kayyum ism-i şerifini verir ve artık o tekrar başa döner. Hani tevhidde başlangıçta Allah’tan başka ilah yoktur bunu tefekkür ediyordu ya o tekrar başa döner Allah’tan başka ilah yoktur der. Fena oldu Kayyum ismini aldı fenada duruyor inşaallah ve o nereye gidecek? Yedinci makama yani “Salih kullarımın içine karış” Fena onda fena oldu şimdi dönüşü başladı yedinci makam. Ne? Safiye makamı veya kamile makamı veya mürşid-i kâmil olma noktası. Ona hitap gelecek ayet-i kerimeyi okuyacaklar ona. Ayet-i kerimeyi ona okurlarken manası ilm-i ledünden kalbine gelecek. Ne okuyacaklar? İsmiyle onu zikrederler “Felan oğlu felan” ondan sonra ayet-i kerime gelir arkadan ayet-i kerime okunurken de kalbine iner “Sen salih kullarımın içine karış” O artık bekaya yani yedinci makama geçiş yapar. Bu artık yedinci makam o kimse nefisini iyice temizlemiş kimsedir.

Nefs-i Safiye

16 Şubat 2019

Nefs-i Safiye. Bazı eserlerde nefs-i kamile olarak geçer ama genel itibarıyla nefs-i safiye olarak söyleriz. Bu bir yolculuk. Bir kimse nefisle mücadelede sufi hayata ama emmareden başladı ama levvameden başladı. Emmareden başlarsa o kimse kötülüklerin içerisindeydi her türlü harama her türlü kötülük yapmaya müsaitti ve yapıyordu. İman etmişti ama imanı kupkuru bir şekilde duruyordu hiçbir şekilde imanını yerine getirmiyordu. Ondan aşağısı ne? O kimse hayvandan daha aşağı mahluk Allah muhafaza eylesin. Necis pislik onlar emmareden de aşağıdır. Emmaredeki kimse haramlara dalmıştır ibadetleri terk etmiştir namaz kılmayan oruç tutmayan Allah'ı zikretmeyen haram helal dikkat etmeyen bir kimse emmarededir o. Levvame o kimse bir yolculuğa çıktı artık emmareden kurtulmak istiyor günah-ı kebaire tövbe etti yanlışlıklarına eksikliklerine tövbe etti kendince farz ibadetleri yerine getiriyor artık ama çevre sıkıntılı kendisi sıkıntılı kâh dalıyor günahlara kâh çıkıyor tövbe ediyor işte içki içiyor sabah olunca içmeyeceğim bir daha Yarabbi beni affeyle diyor akşam olunca bir arkadaşı geliyor hadi ya gidelim yarına bırakırsın boş ver diyor bugünde yapalım yapacağımızda yarına Allah kerim yarına içmezsin veya bir gün iki gün namazını kılıyor ondan sonra bir arkadaşına uyuyor etrafına uyuyor namazı boşluyor birkaç gün sonra pişman oluyor tekrar dönüyor. Bu levvamenin hali ama o kimse yolda yürümeye yolda durmaya nefsini temizlemeye tezkiye etmeye azimli. Bu arada böyle düşünürken bir arkadaşı bir kardeşi kulağına fısıldıyor gel bir dergâha gidelim bir zikrullahı gidelim bir şeyhimiz var oraya gidelim falan neyse o esnadayken o böyle bir yere gidiyor. Böyle bir yere gidine orada zikir var sohbet var ders var insanlar farklı kardeşlik var arkadaşlık var birbirlerine karşı iyi niyet var dostluk var samimiyet var muhabbet var Allah'ı zikrediyorlar. Ya bu insanların hepsi mübarek ya insan gelince öyle görür ilk önce, bilmez orası da kaynağan kazandır. Sonra kimisi öyle der ya “Ya ben bir dergâha girdim ama her şeyi süt liman zannetmiştim eyvah orası neymiş ya.” O kimse artık kendince yola katıyor kendisini. Levvameden mülhimeye geçti. Farzları yerine getiriyor haramlara kolay kolay dalmak istemiyor haramlara dalmıyor mümkün olduğunca kendini ibadette sıkılaştırıyor haramlara dalmamakta sıkılaştırıyor ufak tefek rüya

görmeye başladı ufak tefek ses duymaya başladı farklı bir alem var farklı bir perde var farklı bir şey bu. O yürüdükçe orada iş daha da farklılaştı. Ya dünya sadece bizim gördüğümüz gibi değilmiş kalp bizim sadece etten damardan kastan yapılma bir şey değilmiş gönül denilen ayrı bir şey varmış ya sevmek farklı bir şeymiş muhabbet etmek farklı bir şeymiş ibadeti sevmek farklı bir şeymiş. Önceden namazı zorla kılıyordu şimdi severek kılıyor önceden orucu tüh ya ramazan geliyor gene falan diyordu şimdi ramazan gelsin diye bekliyor. Biraz daha farklılaştı Pazartesi Perşembe de oruç tutmaya başladı etrafıyla olan ilgisi alakası değişti. Etrafına şimdi iyilik yapmak istiyor yardım etmek istiyor güler yüzlü davranmak istiyor muhabbetli davranmak istiyor etrafındaki arkadaşlar güzel arkadaşlar samimi arkadaşlar. Bu harika. Nereye geçti? Mutmainneye geçti. Mutmainnede iş daha da değişti. Manası değişti rüyası değişti zikrullahı değişti gönlü değişti tecelliyatlar değişti ortam değişti iş daha farklı mutmainnede. Kabristanının yanından gidiyor “Esselamu aleyküm ve rahmetullah ehli kubur” diyor bütün mezardan ses geliyor “Ve aleyküm selam ehli dünya” ortalık karman çorman oldu demek bunlar diymiş ya da Emir Sultan hazretlerine gitti “Esselamu aleyküm ya ehli kubur” dedi ya da “Esselamu aleyküm Emir Sultan hazretleri” dedi bir ses “Ve aleyküm selam evlad” Eyvah iş değişti mutmainnede daha farklılaştı. “Şimdi Vahid’in gönlünden bu geçti” yıldırım gibi geçti Vahid onu söyledi “Kalbime gelmişti benim onun gönlünden bu geçtiği.” İşler değişti biraz daha. Mutmainnede böyle enteresan şeyler hissetmeye başladı mutmainnede çark daha da farklılaştı artık böyle yavaş yavaş iş farklı düzlemde farklı noktada farklı yerlere doğru gidiyor. Mükemmel. Artık o böyle namazı zevkle tatla, Allahu Ekber Beytullah önünde eyvah muhteşem bir şey kamet getirecek Allahu Ekber Allahu Ekber kamet getiriyor ya önünde Bilal-ı Habeşi kamet getiriyor. Gitti cumayı kılıyorum diye “Allahu Ekber uydum hazır olan imama” dedi. Sakın, uydum bu imama demez sufi. Uydum bu imama derse o imama uyar, sufinin imamı ayrıdır. “Uydum hazır olan imama” dedi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri oldu cumayı kıldıran. Eyvah iş karıştı veya hut ta o Cuma örneğin kalbine ilham geldi iş biraz daha büyüdü bugün Cuma memuru Hazreti Ebu Bekir efendimizmiş Hazreti Ebu Bekir Efendimiz namaz kıldırıyor cumayı kıldırıyor ama sen örneğin x bir camide Cuma kılıyor herkes ama o Cuma manevi olarak Cuma imamı atanmış başka bir kimse. Bu artık beşe geliyor mühlime mutmainne radiyeye geldi artık o bir camide namaz kılarken uydum bu imama demiyor, uydum hazır olan imama niyet ettim ikinci namazının farzını kılmaya uydum hazır olan imama. İmam farklı çünkü yani beşteki bir kimsenin imamı farklı o imam değil o. Bunlar sizin bugüne kadar duymadığınız perdeler öylemi? Anlatmamın sebebi teşvik etmek için. Bunlar teşvik rüşveti. Rüşvet. Bunları gider bir yerde biz

buyuz diye ben böyle namaz kılıyorum diye anlatırsanız diliniz kopar hırsızlık yapmasın hiç kimse bu işinde hırsızlığı bu. Adam bir yerde bir rüya dinliyor o rüyayı kendisi görmüş gibi anlatıyor bir hal dinliyor o hali kendisi görmüş gibi başka yerde anlatıyor Allah muhafaza eylesin. O artık radiye makamında onun imamı farklı. O namaz kılarken uyudum hazır olan imama imam farklı. Önceden cumaları görüyordu şimdi vakit namazlarında da görüyor. İş değişti. Önceden ses duyuyordu kabristandan şimdi “Esselamu aleyküm” diyor kabristana “Ve aleyküm selam” kadın-erkek kimin nesiymiş kimin fesiymiş söylüyor kendisini. Neden ölmüşse ölüm sebebi ne kazadan mı öldü oradan mı öldü buradan mı öldü anlatıveriyor birden. Önceden kabir azabı çekiyor mu çekmiyor mu bilmiyordu şimdi kabir azabında mı değil mi görüyor onu. Kabir azabındaysa dua ediyor Yarabbi sen buna merhamet eyle buna ikram eyle bunu affeyle kabir azabı değişiyor o kimsenin Cenâb-ı Hakk onun duasının bereketine onun kabir azabını tehir ediyor. Cenazeye diye gidiyor oo kabristan ayakta muhabbet güzel. O iş değişti artık mutmainneden radiyeye geçti. Radiyeye geçince ruhanilerle görüşüyor radiyeye geçince melekutlarla görüşüyor radiyeye geçince cinni taifesiyle görüşüyor konuşuyor. Ardından mardiyeye geçti iş daha büyüdü daha da derinleşti ardından safiyeye geldi. Nefs meratiplerinin sonu. Artık orayı bitirdiğinde onun veliliği tasdiklenecek. Buraya kadar bütün hepsi de evliya mertebeleriydi dörtte evliyadır o kimse. Mutmainneye geldi mi evliyadandır kendini muhafaza eder öyle ölürse direkt cennete gider evet. Dört beş altı yedi de evliyadandır da yedi kurmay artık. Zaten beşi geçti mi bilin ki o kurmay olacak o böyle gidiyor onunki beşi geçince. Beşte kalır büyük bir çoğunluğu. Beşi geçti mi onu bırakmazlar. Şeyhi de ölse bırakmazlar kim olursa olsun bırakmazlar beşi geçen bir kimseyi. Oraya kadar gelmiş o yabana atılmaz o. Onu heder etmezler o çok büyük bir günah-ı kebair işlemedikçe oradan geri dönmedikçe onu heder etmezler. Onu birsi ele alır onu birisi yürütür bu alem boş değil Allah muhafaza eylesin. O artık safiyeye geldi “Nefsini temizleyen kurtuluşa ermiştir” Şems suresi ayet 9. O artık kurtuluşa ermiştir. Safiye demek nefsinı tamamiyetle temizledi demek. Nefs-i safiye nefsi tertemiz onun günah-ı kebairlerle hiç işi yok artık onun. Onun üzerinde hata kusur var mı? Var. Küçük günahlar var mı? Var. Onu bir şeyhin üzerinde görürler dervişler onun hatalarını küçük kusurlarını. Şeytan onların gözünün önüne getirir bilmez derviş onu iki namaz arasında Allah küçük günahları affeder iki cuma arasında biraz daha büyüklerini affeder, e bir zikrullah halakasına oturunca kompleksini affeder. Derviş şöyle der “Ya gördün mü koca şeyh olmuş ama bunu böyle yaptı.” Bu tehlikeli yerdir derviş için. Hiçbir mürşid-i kâmil peygamber değildir hiçbir mürşid-i kâmil hiçbir veli peygamber değildir. Masumiyet karinesi onlar için çalışmaz. Tek masum olan Hazreti Muhammed-i

Mustafa'dır sallallahu aleyhi ve sellem. Geçmiş peygamberlerin dahi küçük hataları olmuştur. O artık nefis-i safiye geldi nefsi kurtuluşa erdi onun ama bu uzun bir yolculuk Ankebut ayet 69 "Uğrumuzda cihad edenlere biz mutlaka yollarımızı gösteririz." O kimse Cenâb-ı Hakk'ın uğrunda nefisle mücadele etti cihad etti Allah da onu ne yaptı? Yolunu açtı. Kim Allah yolunda mücadele eder cihad eder kim nefisini temizleme yoluna girdiyse Cenâb-ı Hakk ona yolunu açar. Allah yolları kapatıcı değildir Cenâb-ı Hakk kendi uğrunda mücadele edenlere yolunu açar. Ben yıllardan beri şunu duyardım "Benim esmanı vermedi Abdullah Efendi benim makamımı tasdik etmedi Abdullah Efendi." Ben gülerdim hep. Neden? Yani senin kabir halin açıldı da Abdullah Efendi geldi makas attı kesti mi? Sen zikrullahta hal gördün de Abdullah Efendi geldi kesti mi senin gördüğün hali? Sen Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini görüyordun da Abdullah Efendi araya girdi parazit mi yaptı? Bunlar dervişlerin hamıları. Bunları Bursa'da dinlemedim böyle düşünmeyin. Benim zakirlik yaptığım yerlerde böyle muhabbetler olmaz bilir eskiler. Bu böyle işte İzmir gibi Tire Ödemiş gibi Konya gibi değişik yerlerde duyduğum muhabbetler bunlar. Bende diyordum ki ne yaptı? Sen zikrullahta Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleriyle rabıta kurdun Onu görürken Abdullah Efendi geldi parazit mi yaptı sana? Bunlar dervişin hamılarıdır ham. Onlar böyle neyin ne olduğunu da bilmez başındaki zakirlerden kaynaklanıyor. Başındaki zakir onları doyurmayınca öyle kendi kendine muhabbet ediyor işte milletle Allah muhafaza eylesin. Allah yolunda kim mücahede ederse kimse kimsenin yolunu kesmez. Kesemez zaten. Sen otur kardeşim dergâhta dervişliğine devam et kim senin yolunu kesecek? Otur sen edebinle adabınla yürü devam et. "Zakir beni istemiyor" iyi istemiyorsa kendisi çeksin gitsin sen otur orada "İşte çavuş abimiz beni istemiyor" sen otur abicim orda zikrullahta adabınla edebinle zikrullahını yap sohbetini dinle çek git. İstemiyorsa o bıraksın gitsin. Çok basittir. Ben otururum oraya beni istemeyen kendisi çeksin gitsin çok umurumda sanki. Ben derim ya dergâh Allah'ın dergâhı dergâh benim senin hepimizin ee kim istemiyormuş x çavuş abi beni istemiyormuş iyi çeksin gitsin bana ne ben ne çekeceğim gideceğim. Ömrüm böyle geçmiştir benim. Bu yüzüzlük değil bu sahiplenme. Benim kardeşim dergâh. "Fılanca abi beni istemiyor bende o yüzden gelmiyorum" İyi, sen nefisine yenilmişsin git otur orada. O seni istemiyorsa o çeksin gitsin. "Ben seni istemiyorum" Bende seni istemem o zaman yürü git Allah yolunu açık etsin. Ne demek seni istemiyorum? Senin isteğine göre mi dergâh? Mücahede edenlerin yolunu açar Cenâb-ı Hakk. Nice zakirler yıkılır nice çavuşlar yıkılır nice nakibler yıkılır nice nükabâlar yıkılır. Yıkılır. Sağlam bir dervişin önünde duracak hiç kimse yoktur. Bu tecrübeyle sabittir. Bir derviş sağlam olsun otursun oraya valla benim diyen

zakir yıkamaz onu. Benim diyen nakipmiş nükabâyımış su kabağıymış yıka-
maz onu. Dervişlik kadar kutsal dervişlik kadar liman babalığı yoktur. Za-
kir yıkılır derviş yıkılmaz nakîb nükabâ yıkılır derviş yıkılmaz. Neden on-
lar yıkılır? Onlar makamını düşünür onları makam yıkar ama öyle derviş
bir zakire de denk gelirsen dikkat et. Benim diyen liman babasının kökü kal-
maz orda ama o derviş zakirdir. Derviş zakir ne? Herkesle tevazu eder o Al-
lah'ın ipine sımsıkı yapışır tabiri caizse arsız kuzular gibi emer o maneviyatı.
Öyle zakir zakirden kork onun ilerisi şeyhtir zaten. Bak öyle bir kimseden
sopanı sakla. Sebep? Onun gece de keser bıçağı gündüz de keser sakın al-
danma. Allah muhafaza eylesin. İşte o yolda mücadele edenlere yolunu açar
Cenâb-ı Hakk, bu ayet-i kerimeyi o yüzden aldım. Hiç kimse kendince şunu
demesin “Benim istidadım buraya kadarmış benim takdirim buraya kadar-
mı” böyle bir şeye düşmeyin. Hiçbir zaman. Ticarete dergâhta eğitimde ha-
yatınızı ilgilendiren bütün yönlerde ben şuna asla ve asla kani değilim ben
böyle düşünmem benim nasibim bu kadarmış sözü benim için geçerli değil-
dir. Bunu kabullenmem ben. Yolumuzda cihad edenlere yollarımızı açarız,
bitti. Sen mücadele etmeye mücadele etmeye cihad etmeye devam edersen
Cenâb-ı Hakk vadetmiş kardeşim senin yolunu açacak. Başka bir ayet-i ke-
rimede der ki “Allah vaadinde haktır.” Allah vaadinde sabittir. Allah bir şeyi
vaat ettiyse vadettiğinden geri dönmez. “Kim tövbe ederse tövbelerini kabul
ederim” Allah vaadinden dönmez sen tövbe edersen gerçekten Allah seni af-
feder. “Kim dua ederse duasına icabet ederim.” Allah vaadi haktır. Sen kendi
kendine yeisse düşünüyorsun kendi yaptığın duaya kendin inanmıyorsun yoksa
sen Yarabbi dediğinde arş-ı âlâ titrer. Öyle bir şey yok. Onun vaadi haktır.
İnsanlar vaadinden döner cinniler vaadinden döner gözünün gördüğü gör-
mediği mahlukatın hepsi de vaadinden döner Hazreti Muhammed-i Mus-
tafa peygamberler büyük veliler hariç ama Allah ve Resulü vaadinden geri
dönmez Allah vaadinden geri dönmez. Geri dönmez. Tövbe edersen affeder
dua edersen kabul eder zikredersen seni zikreder hamd edersen sana nimet-
lerini arttırır. Vadetmiş. O yüzden “Uğrumuzda cihad edenlere biz mutlaka
yollarımızı gösteririz yolumuzu açarız ona.” Hem gösterir hem açar. Onda
terbiyeci mi eksik? Onda mürşid mi eksik? Onun bir ism-i şerifi mürşid. Dağ-
daki çobanı Şeybân-ı Râî'yi veli etmiş. Ümmi. Eder seni de merak etme. Se-
nin de başına bir mürşid verir maddi manevi. Verir. Sen yeter ki o yolda yürü
Allah bizi muhafaza eylesin. İşte o nefs-i safiyeye ulaşan kimse artık insani
sıfatlarında kemale ermiş Cenâb-ı Hakk'ın sıfatlarına mazhar olmuş kimse-
dir. İnsani sıfatlarda da kemal noktasındadır o. Aslında ayırt etmek hoş de-
ğil insani sıfatları ve Cenâb-ı Hakk'ın sıfatları diye ama biz öyle diyelim in-
sani sıfatları kemale ermiş yani Allah'ın sıfatlarında cem olmuş Cenâb-ı
Hakk'ın sıfatlarına bırakmış kendisini Cenâb-ı Hakk'ın sıfatlarının mazharı

olmuş ayna olmuş Allah onlardan eylesin. O artık felaha kurtuluşa kavuşmuştur. O duvarı gördüğü gibi bu direği gördüğü gibi cenneti görür arş-ı âlâyı görür burayı gördüğü gibi Cenâb-ı Hakk'ın sıfatlarının tecelliyatını görür. O artık felaha kavuşmuş artık onun nefsi arınmış temizlenmiş o artık nefisini arındırmak için değil, o, okyanusun içerisinde kulaç atıyor boyuna işi o. Üzerinden artık manevi olarak perdelerin hepsi de kalkmış. Manevi perdesi kalkmış. O tekrar geri döndürülmüş eğer mürşid olacaksa yok mürşid olmayacaksa geri gönderilmez. O manevi halleri içerisinde sudur eder gider o. Yok ona mürşitlik verilecekse o geri döndürülür. Geri döndürülmesi ne? Herkes gibi yer içer insani sıfatların içerisinde dolaşır. O artık bekada oturuyor. O gitti gördü dolaştı gezdi tabiri caizse kendince miracını yaptı. Hazreti Muhammed-i Mustafa gibi geri döndü o mürşitlik yapıyor. Geri dönmedi. Bakın geri dönmedi ondan mürşid olmaz velidir o Allah'ın ricali gayb ereni dediği erenler bunlardır. Onların veliliğini hem kendisi bilir hem Allah bilir onun veliliğini halk bilmez onun veli olduğunu ve insanlara o bir öğretide bulunamaz. “Şurada şunu yapacaksın burada bunu yapacaksın şunu şöyle yapacaksın bunu böyle yapacaksın” ondan öyle bir öğreti gelmez ricali gayb oldu o ama bu ricali gayblerin kendisini bilenlerden. Kimisi vardır hiç kendisini bilmez o da velidir. O kendisinin veli olduğunu da bilmez insanlarda bilmez onun veli olduğunu onu bir tek Cenâb-ı Hakk bilir veli olduğunu. Onun üzerinden keramet sudur eder mi? Eder ama tanıdık insanlar bilmez görmez onu. Adam örneğin Eskişehir’de yaşıyordu keramet İstanbul’da sudur eder. Bir işle alakalı İstanbul’a gitmiştir İstanbul’da bir keramet onun üzerinde zuhur eder oradaki insanlar vay bu insan evliyaymış der ertesi gün yok ama o. Sonra oradaki insanlara habire onu arar böyle bir kimse gelmişti de böyle olmuştu da şöyle olmuştu da şuydu da buydu da. O kimse kendinde değildir bilmiyordur o kendisinin veli olduğunu da ama öyle meczupça konuşurlar mı? Evet. Yani nasıl meczupça konuşur: işte bir yere gidersin namaz kılıyorsundur “Selamun aleyküm” “Aleyküm selam” “Hoş geldin” “Hoş bulduk” “Nerden geldin?” “Bursa’dan geldim” “Aa Bursa’da semazen başı Ali var ona selam söyle” “Aleyküm selam.” Çocuk der ki -semazen ya- “Ali abiyi tanıdı demek ya”. “Nerden tanıyorsun?” “E tanımıyorum ben onu.” “Ya bir dakika on saniye önce selam söyle dedin abi Ali abiyi tanıyor musun?” “Kim o?” “Az önce selam söyle demiştin.” Öyle bakıyor. Ama Ali’yi gördü o. Nasıl gördü? Perde de gördü onu. Onun semazen olduğunu anladı onun şeyhini gördü onun başındakini gördü onu gördü o esnada. O esnada coştı taşıtı bardak. Aradan on saniye geçmedi “Kim?” Ses yok. Bunlar kendilerinin veli olduğunu bilmezler insanlar da bunların veli olduğunu bilmez bunlar din diyanet tavsiye edemez hiç kimseye. Bunlar da Allah'ın veli kulu mu? Evet. Bunlarda nefis meratiplerinden geçtiler mi? Evet. Geçerken

farkındamıydı? Hayır. Öbürkü farkında biliyor ama. O gitti örnekliyorum bunu: işte Gökçeada'ya gitti gezdi dolaştı gördü ay ne güzel yermiş ya dedi kaldı Gökçeada da dönüş bileti yok dönüş gemisi yok orda durdu. Veliliğinin farkında ama insanlar onu veli olarak bilmiyor. Gökçeada'nın güzelliklerinin arasında dolaşıyor o. Çanakkale yanıyor ama Çanakkale'nin yangınının görmüyor. Onların veliliği öyle ricali gayb. Onlar dua eder devamlı zikrederler öyle geçirirler. Makbul olanı dönendir. O gitti gördü Gökçeada'yı geldi Çanakkale'dekilere anlatıyor şöyle güzel bir yer var şöyle güzel yerler var şöyle insanlar var şöyle yaşantı var böyle hayat var. oradan taşıyacak insanları öbür tarafa. İşte bu safiye'nin bekaya dönene kâmil olanı. Bu artık vazifeli. Bu insanlara din anlatacak yol anlatacak. O yüzden onun artık nefis makamlarını bitirdi perdeler onun gözünün önünden kalktı kalbinden perdeler kalktı o artık ama dördüncü makamdaki keramet hastalığı kalktı beşinci makamdaki kabristan hastalığı kalktı. Bunlarda kalktı artık o yol boyunca yaşamış olduğu kerametler yaşamış olduğu perdeler görmüş oldukları hepsi de onlar önemsizleştirdi oysa dördüncü makamda vay hal görmek kabristanlarla görüşmek konuşmak önemli bir şeydi şimdi önemini yitirdi veyahut ta insanların kalbinden geçeni bilmek insanların ne soracağını bilmek birisi bir şey sorarken karşıdaki kimsenin ne cevap vereceğini bilmek bunlar önceden önemliydi şimdi artık önemli değil. Cinni taifesi nerde oturur ne yer ne içer hangi gezegendeler nasıl yaşıyorlar insanlarla nasıl irtibat kuruyorlar kime nasıl görünüyor kime nasıl silüette görünüyor bunlar merak uyandıran şeylerdi artık merak uyandırmıyor. Birinci kat gökte kim var? İkide üçte dörtte beşte altıda yedide hangi peygamber bu göklerde sorumlu? Hangi peygamber otağını kaçınıcı göğe oturmuş? Hangi sahabe kaçınıcı kat gökte oturuyor? Meleklerin bu göklerdeki görüntüleri nasıl? İşleri ne? İşlevleri ne? Zikirleri ne? Bunlar merak uyandıran şeyler önceden bunları merak ediyordu şimdi artık merak etmiyor. Önceden "Vay şu yoldan geçen kamyonu durdururumeli Yarabbi şu kamyonu dursun" duruyordu kamyon bu önemli şeydi artık önemli değil, "Ya bu şimdi televizyonlarda görünüyor ya bir şeye odaklanıyorsun eşya bir yerden bir yere gidiyor ya böyle bir şey olur mu ki acaba ya Allah Allah" Masanın köşesinde bardak "Yarabbi bu bardak buraya gelir mi?" Geldi. Bardak mı kaçacak sen mi kaçacaksın belli değil mutfağın neresine saklanacaksın veya ne yapacağın belli değil. Düşünsenize bardak havada dolaşıyor. Hatunda açıyor kapıyı bir giriyor bardak havada dolaşıyor sürahiyle beraber, sen gidiyorsun "Beni iç" diye arkandan geliyor eyvah. Boşanır büyük bir çoğunluğu. Hanginiz ister duvarda bir kimseyle konuşan bir hatun? Boşarsınız siz beni aldatıyor bu birisinle diye veyahut ta adam zikrullah yapıyor la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah duvarda şeyhi "Evladım Allah kabul etsin" "Allah razı olsun Efendim" hatun duydu. "Ne dedin

sen?” “Allah razı olsun Efendim dedim” “Kime?” “Şeyh Efendiye” “Nerde?” “E görmedin mi sen burada koltukta oturuyordu.” (kadın annesini arıyor) “Anne” “Ne oldu?” “Benimki kafayı yedi” “Ne oldu?” “Zikrullah yaparken Şeyh Efendi koltukta oturuyor dedi onunla konuşuyor anne babama söyle gelsin alsın beni.” Dakka bir gol bir. Çocuklar büyükse anne bulaşık yıkıyor “Anne babam nerde?” “Şeyhiyle konuşuyordur” “Nerde anne?” “Salonda. Babanız kafayı kırdı yavrum hala daha ona baba mı diyorsunuz?” Bir çıt daha üstü “Kızım babanız ilaçlık” “Nasıl yani?” “Bas baya onun ilaç kullanması lazım” İşin bir de bu tarafı var. Bunlar geçiyor. Araba konuşuyor seninle eşyalar konuşuyor bunlar geçiyor. Yolda gidiyorsun çok af edersiniz kediler konuşuyor köpekler konuşuyor kuşlar konuşuyor. Bir bakıyorsun kuşun yanında başka varlıklar var onlar yürüyor onlar konuşuyor bir bakıyorsun kadir gecesi hepsi de Beytullah’a tavafa geliyormuş. Sen biliyorsun artık bekliyorsun son on gün gözüñ hep tavanda hep yukarıda. Ne zaman intikal başlayacak diye. Neden? İntikal çünkü ikindi namazından sonra başlıyor tam böyle akşam namazına yarım saat kala intikal başlıyor. Arkasından askerini bölüğünü komutanını tebaasını alan gidiyor. İlk gördüğünde soruyorsun “Nereye gidiyorsun?” “Beytullah’a bugün kadir gecesi” diyorlar “Eyvah bugün kadir gecesiymiş” diyorsun her yere mesaj çekiyorsun bugün kadir gecesi. Millet dalga geçiyor seninle. “Ne lakası var kadir gecesi yarın akşam ya siz gene gaza gelmişsiniz ya.” Halbuki görüyorsun bölük bölük gidiyor hepsi de tavafa. O gün sabaha kadar. Sabah namazı Allahu Ekber iş bitti. Herkes tavafını yaptı herkes kendi semasına kendi göğüne kendi vatanına gidiyor. Zaten tavafını eden gidiyor tavafını eden gidiyor tavafını eden gidiyor bitmiyor zaten sabaha kadar bekle işin yoksa. Çünkü artık yürüdü o artık seyrillahta bunlarla ilgilenmiyor artık. O direkt cemali, sıfatı seyrediyor. Bunlar yoldaydı hepsi de. Onun artık kalbi zikri seyrillah yani varlığın her karesinde tamamında Onun sıfatlarını seyrediyor. Her şey Onun sıfatı artık. Her şey. Onun seyrillah zikri Ya Kahhar. Zikri Ya Kahhar. Dersi ne onun? Ya Kahhar. O Ya Kahhar ism-i şerifine ne yapıyor? Devam ediyor. Kâh kesrette vahdet yaşıyor yani çoklukta teklik yaşıyor kâh teklikte çokluk yaşıyor tabiri caizse bir tarafı kesrette vahdet bir tarafı vahdette kesret. Her ikisini de kendisinde cem etmiş toplamış. O kesretten de konuşsa vahdeti konuşuyor vahdetten de konuşa kesreti konuşuyor onun için ayırım kalmamış kesrette vahdet vahdette kesret. O böyle deniz dalgası gibi bir kesret vuruyor bir vahdet vuruyor. İçinde onun bir de sır dünyası oluşuyor. Onun iç aleminde bir sır dünyası var öyle söyleyelim. O sır dünyasında tecelliyatlar tabiri caizse o sır dünyasına düşüyor her ne düşecekse. İçi onun bu manada sırlar aleminde gibi. Oradan müsaade edilirse söylenirse bir şey çıkarsa oradan çıkıyor. Hani Arabî’de bir tabir var ya bütün ruhların bütün varlığın kendisince

manevi vücud bulduğu yer ne diyorduk biz ona? A'yan-ı sabite. O kimsenin kalbinde sır dediğimiz şey o şahsın a'yan-ı sabitesi gibi. O velinin a'yan-ı sabitesi gibi o sır olan yer. Bütün her şey orada dönüyor bütün her şey. Bütün onun olmuş olacağı ne varsa onun kendi o sır denilen a'yan-ı sabitesinde dönüyor orası oluşmuş artık hatta öyle de söylenilebilir kendi a'yan-ı sabitesini o a'yan-ı sabiteye bağlamış öyle diyelim. Onun bütün zatsal ve sıfatsal tecelliyatlar onun o a'yan-ı sabitesine geliyor hepsi de bütün zati ve sıfatı tecelliyatların hepsi de onun a'yan-ı sabitesine geliyor. Benim bu söylediğim böyle kutup seviyesindeki kimseler bu anlattığım şey. Bu anlattıklarım yedi tanedir. Bunlar kutup seviyesindedir bunların a'yan-ı sabitesi var dediğim şeyde kutup seviyesinde olan kimselerde vardır. Onların konuşması uyuması yürümesi içmesi kalkması sevmesi nefret etmesi hepsi de onun o a'yan-ı sabiteden bağlantılıdır. Kendi a'yan-ı sabitelerinden kendi sırlarından dışarı çıkmaları mümkün değildir. Allah cümlemizi bu kullarla beraber olanlardan eylesin, Allah cümlemizi bu kullardan eylesin. O Fatiha-i şerife de inam ettiğin ihsan ettiğin var ya sonunda bizi onlarla beraber eyle denilen kullar bu kullardır. Allah bizi onlarla beraber eylesin.

“Nefsin her anda hilesi var her hilesinde yüzlerce firavun firavuna uyanlarla boğulmuş” yani bu nefsi terbiye etmezsen eğer sen bu nefisle yaka paça olmazsan sen bu nefsi alt etmekle uğraşmazsan sen bu nefsi bu terbiye yoluna sokmazsan sen bu nefisle cihad noktasında durmazsan Hazreti Pir diyor ki bu nefsin her anında hilesi vardır her hilesinde yüzlerce firavun vardır firavuna uyanlarla boğulmuş. Bunların hepsi de ne olmuş? Firavuna uyanlarla boğulmuş firavun gibi bu nefsin uyan kimse. Firavunu dışarıda arama terbiye etmezsen firavun senin içinde. Terbiye etmezsen sen firavunla dost olmuşsun firavunla yaşıyorsun. Firavun nasıl boğuldu helak olduysa senin de boğulup helak olman şaşılacak bir şey değil. O zaman bu nefisle mücadele edeceksin. Bu nefisle mücadele edersen bu yolu tamamlarsan o zaman firavun ve firavunlaşmışlıktan uzak olacaksın. “Musa’nın Allah’ına ve Musa’ya kaç” Sen bu nefisten kurtulmak istiyorsan sen Musa’ya ve Allah’a kaç. Eğer sen Allah’a koşmazsan eğer Allah’a kaçmazsan eğer Allah’a doğru yürümezsen sen firavundan başka bir şey değilsin. Adının ne olduğu önemli değil sıfatının ne olduğu önemli. Cinsinin ne olduğu önemli değil senden çıkan fiiliyat önemli. Senden çıkan fiiliyat önemli. Eğer Allah’a koşup gerçekten uyarıcılara yani peygambere uymazsan senin boğulman mukadderat. Musa’nın Allah’ına ve Musa’ya kaç. Musa o günün peygamberiydi. Neydi? Bir Yahudi zalim bir padişahın hikayesini anlatıyordu. O hikâyede diyor ki “Sen Musa’ya ve Allah’a kaç.” “Ehad ve Ahmed’e yapış ey kardeş ten Ebu cehlinden kurtul” Ehad: Allah. Sen diyor Allah’a ve Ahmed’e ve peygambere yapış. Sizi

iki şey bıraktım kim bunlara sımsıkı yapışırsa kurtuluşa erer. Birisi Allah'ın kitabı Kur'an öbürkü de benim sünnetimdir. Hazreti Mevlâna Celaleddin-i Rumi hazretleri söylüyor sekiz yüz kırk yıl önce Ehad ve Ahmed'e yapış ten Ebu cehlinden kurtul. Ten Ebu cehli dediği ne? Sen kendi varlığından kurtul varlığından geç hiçliğe doğru yürü. Şu topraktan ve sudan yaratılmış olan vücudunu geç. Bu vücudu Kur'an ve sünnete sabitle bu varlığını Kur'an ve sünnete sabitlemezsen bu varlığın necasetten ibaret. Senin bu varlığın topraktan ibaret. Sen bu toprağa hayat vereni tanı sen bu toprağa can üfleyeni tanı sen bu toprağa ruh üfleyeni tanı sen toprağa can üfleyip ruh üfleyip eti kemiğe büründüreni tanı. Sen onu tanımazsan sen firavunla beraber boğulanların içerisinde yürüyeceksin gideceksin. Sen bu nefisle mücadele etmezsen sen nefisine dur demezen sen nefisle mücadelede geri adım atar nefsinle mücadele etmez nefsin neyi emrederse onu yaparsan sen firavunlaşıp gideceksin. Sen Ebu cehilleşip gideceksin. Ebu cehil olacaksın. Ebu cehil olacaksın. Sen Ebu cehili bin dört yüz yıl öncesinden arama. Kim Kur'an ve sünnette tabi olmaz uymazsa Ebu cehil o. Bugünün Ebu cehili. Sanki o Ebu cehil cehenneme odun taşıyacak odun olacakta sen olmayacak mısın? Her günün Ebu cehili var. Her zamanın Ebu cehili var. Kim Kur'an ve sünnette sımsıkı yapışmazsa Ebu cehil, başka bir şey değil. İşte Hazreti Pir diyor ki sen Allah'a ve Onun peygamberine yapış sen başka yerlerde dolaşma. Din Kur'an ve sünnettir Kur'an ve sünnete uymayan herhangi bir şey dinden değildir. Kur'an ve sünnette uymayan herhangi bir fiiliyat dinden değildir. Sen hayat yaşayacaksan Kur'an ve sünnet dairesinde yaşa Kur'an ve sünnet dairesinde kendini muhafaza et tut. Asıl nefis mücadelesi bu. Allah muhafaza eylesin

Zâriyât ayet 50-51 "Ey insanlar Allah'a koşun" ey insanlar Allah'a koşun. "Şüphesiz ben Allah tarafından sizlere gönderilen apaçık bir uyarıcıyım Allah ile beraber başkasını ilah edinmeyin. Şüphesiz ben Allah tarafınsan size gönderilmiş olan apaçık bir uyarıcıyım" Bu uyarıcı kim? Hazreti Muhammed-i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem. Bu uyarıcılar kim? Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin izinden giden Onun halifeleri. Biz o apaçık Kur'an ve sünneti tebliğ eden nasihat eden o uyarıcılara biz uymak zorundayız. Allah bizi onlardan eylesin.

"Evet işte böyle onlardan önceki ümmetlere hiçbir peygamber gelmemiştir ki ona sihirbaz veya deli dememiş olsunlar" Bu uyarıcılara bu peygamberlere tarih boyunca hep ne demişler? Deli demişler sihirbaz demişler o yüzden Allah'ı öyle zikredin ki dışarıdan görenler sizi deli olmuş desinler. Hiçbir peygamber yoktur ki kendi ümmetleri onları sihirbazlıkla ve delilikle yaftalamamış olsun. Çünkü insan nefsi hak ve hakikati kabullenmek istemez. Ona hak ve hakikati anlatınca o der ki siz sihirbazsınız. Neden sihirbazsınız der?

Onun üzerinden mucizeler çıkar peygamberlerin. Neden sihirbazsınız der? O velilerin üzerinden keramet zuhur eder ve onlar derler ki siz sihirbazsınız siz büyücüsünüz. Sebep? Onlar çünkü sihirbazlara ve büyücülere inanırlar. Harikulade hallerin sihirbazlardan ve büyücülerden çıkacağına inanırlar çünkü Allah'ı unutmuşlardır Allah bizi muhafaza eylesin. Ayet 53 yine Zâriyât suresi "Onları bunu birbirlerine mi tavsiye etmişlerdir? Hayır. Onlar azgın bir kavimdir" Kur'an ve sünneti kabul etmeyen hak ve hakikati kabul etmeyen insanlar azgın insanlardır sapık insanlardır bunlar yoldan şaşmış delalet uğramış insanlardır. Bir yerde Kur'an ve sünnetin düsturu var ise Kur'an ve sünnetin ölçüsü var ise ve insanlar o Kur'an ve sünnet ölçüsünden bile bile uzaklaşıyorlarsa onlar azgınlık yapıyorlar. 54. ayet "Ey Muhammed sen onlardan yüz çevir artık sen kınanacak değilsin" O hani Kur'an ve sünnete düşmanlık eden imana İslam'a hakikate düşmanlık eden o Nuh'un kavmi gibi Kur'an ve sünnetten bir şey söylediğinde onlar nasıl kulaklarını tıkıyorlardı başlarını gözlerini örtüyorlardı dinlemek istemiyorlardı ey Muhammed senin de ümmetin denilen senin zamanında da senin getirmiş olduğun Kur'an ve sünneti dinlemek istemeyecekler. Senin getirmiş olduğun hakikati hikmeti. Çünkü her peygambere kitapla beraber hikmet verilmiştir. Hikmet nedir? Sünnettir. Senin de zamanında senden sonrada senin ümmetin içinden hatta bir kısım insanlar çıkacaklar ve bunlar senin getirdiğin Kur'an'ı kabul etmeyecekler. Kimisi tarihselcilikten bahsedecek kimisi geçmiş ümmetlerden bahsediyor bin dört yüz yıl öncesinden bahsediyor diyecek kimisi bu ayetlerin bir kısmı deriştirilmeli diyecek kimisi bu ayetler yanlış yazılmış olabilir diyecek kimisi Kur'an'ın üzerinden şüphe uyandıracak sözler ve hareketler yapacak kimisi sünnet-i seniyyeyi inkâr edecek tertemiz sünnet-i seniyye yolunu tahrif etmeye tertemiz sünnet-i seniyye yolunu bozmaya çalışacak. Alacak bir şişe deve sidiği işte sizin hadis dediğiniz bu diyecek. Çıkacaklar adına profesör denilen din alimi denilen araştırmacı denilen hoca hacı denilen şeyh denilen üstad denilen kimseler çıkacaklar sünnet-i seniyye ile alay edecekler sünnet-i seniyyeyi tahrif edecekler sünnet-i seniyye yolunu bozmaya çalışacaklar Kur'an'ın tertemiz yolunu ve anlamını bozmaya çalışacaklar. Geçmiş ümmetlerde yaptıkları gibi bunların soyu soysuzluğa dayanır. Soysuz. Bunların soyu Kabil'e dayanır. Bunların soyu Kabil'e dayanır. Şit'in kılıç artığı bunlar. Şit'in kılıç artığı. Şit aleyhisselam çünkü Habil'in intikamını aldı. Şit aleyhisselam Âdem aleyhisselamın öğretisiyle ne yaptı? O kardeşi Kabil muhteşem villalar muhteşem şehirler kurdu zulmetti zalimlikle şehirler kurdu zalimlikle insanları topladı esir aldı köleleştirdi ve o şehirlerde zalimlik hükmediliyordu küfür hükmediliyordu Cenâb-ı Hakk Âdem'in üzerinden Şit'e peygamberlik verdi ve Şit inananlarla beraber bir avuç inananlarla beraber Kabil'in şehirlerine gitti o şehirleri fethetti köleleri

kurtardı esirleri serbest etti o zulüm padişahlığını o zalim iktidarı yerle bir etti Şit. Ondan sonra o Şit'in kılıç artıkları dünya üzerinde küfre devam ettiler. Ne zamana kadar? Nuh'a kadar. Nuh aleyhisselam zuhur etti Nuh aleyhisselam Cenâb-ı Hakk peygamberlik verdi bunlar azdıkça azdılar azdıkça azdılar azdıkça azdılar Nuh'u dinlemediler. Gözlerini kapattılar kulaklarını tıkadılar Nuh'la alay ettiler "Sen sihirbazsın sen delisin sen kafayı yedin sen kafayı üşüttün" dediler. Çocuklarının ellerinden tuttular Nuh'u gösterdiler yolda dediler ki "Sakin ha bununla konuşmayacaksın bununla konuşursan seni evlatlıktan reddederim" zenginlere dediler ki "Sakin ha bu Nuh'un peşinden gitmeyeceksiniz bu Nuh'un peşinden giderseniz sizinle ticareti keseriz sakın ha bu Nuh'la kimse alışveriş etmeyecek kimse bununla beraber olmayacak kimse bununla aynı yolda gitmeyecek yoksa onu yerle yeksan ederiz" dediler. Bunlar Şit'in kılıç artığıydı ve Nuh dayanamadı o kadar baskı o kadar zulüm o kadar sıkıntı en sonunda dedi ki "Yarabbi hiç kafir kalmayınca kadar bunların hepsini helak et" ve Cenâb-ı Hakk hepsini helak etti. Onlar sonra Hûd'a doğru gene azdılar. Bunlar Kabil'in çocukları. Hûd'da bir afat daha geldi Lût'ta bir afat daha geldi bunlar azgınlıklarına devam ettiler. Ne zaman kadar? Hala daha devam ediyorlar. Bunlar azgın sapkın delaletle dalmış insanlar. Bunlara insan demek dahi mümkün değil. Ayet-i kerimde hayvandan daha aşağı bir mahluktur diyor. Bunlar o haldeler. Hani o Rahmet Peygamberine Cenâb-ı Hakk diyor ki "Ey Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem" sen onlardan yüz çevir artık kınanacak değilsin." Sen tebliğini yaptın sen anlattın sen koşturdun gayret ettin. Bir peygamberin yapabileceğinin en zirvesinde olanı yaptın artık bu Ebu cehillerden Utbe'lerden Şeybe'lerden sorumlu değilsin. Kur'an ve sünnete iman etmeyenlerden sorumlu değilsin ve onlardan yüz çevirdiğin için de kınanacak değilsin. Seni ne Allah ne melekler ne de yeryüzündeki insanlar kınamayacaklar. 55.ayet "Sen hatırlat çünkü hatırlatman müminlere fayda verir" Kime hatırlatacağız? Müminlere. Hatırlat diyor neden? Müminler çünkü iman ettiler. İman ettikleri için. İman ettikleri hususları yapmaları gereken kaideleri unutabilirler insan çünkü sen onlara hatırlat. Kardeşler farzlara sınıksı yapışın sünnetlere sınıksı yapışın Allah'ı sevin bunu böyle devam ederim ya her derste söyleyim ya hatırlat diyor Hazreti Peygamber'e çünkü diyor müminlere mutlaka fayda verir o nefis azgınlaşan firavunlaşan o vahşileşen o yırtıcı hayvanlara benzeyen o helalı haramı tanımayan insanların namuslarını şereflerini hiçe sayan insanların insanlık haysiyetlerini hiçe sayan o azgınlamış o nefisini ilahlaştırmış o nefisini tağutlaştırmış olanlar var ya evet onlardan yüz çevir. Sen müminlere hatırlat müminlere. Allah bizi onlardan eylesin. 56.ayet "Ben cinnileri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım" Ben cinnileri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım. Yaradılış gayemiz

Allah’a kulluk etmek yaradılış sebebimiz Allah’a kulluk etmek o yüzden burada bir kimse nefisini Allah’a kulluk etmeye zorlayacak. O hayvanlığı isteyen vahşiliği isteyen haramı isteyen heva ve hevesi isteyen nefsin önüne kulluğu koyacak çünkü Allah’ın bizi yaratma sebebi sadece ve sadece ona kulluk edelim diye. Yaratma sebebi bu Allah muhafaza eylesin. O yüzden nefsi mücadele etme onun üzerinde riyâzât etme onun üzerinde durma bu açıdan çok önemli. Allah bizi onlardan eylesin inşaallah.

Safiye makamı. Bunlar velileri yetiştiren makam. Bununda ism-i şerifi Kahhar ism-i şerifi. Onların da dersi ne? Kahhar ism-i şerifi. Bunların artık arınmaları tamamlanmış, felaha kavuşmuşlar, kurtuluşa kavuşmuşlar. Bunlar artık kesrette vahdet, vahdette kesret yaşıyorlar. Artık bunlar Allah affetsin yani düşünebiliyor musunuz yedi milyon insan var, yedi milyon insanın içerisinde üç kişi. Yeter mi bu kadar fark? Yeter. Yedi milyon insanda üç kişi. Normalde sufiler, dervişler, hepsi de yedi milyonda o üç kişiden herkes kendi şeyhini görür, hakkıdır. Bizim bu noktada dergâhımızın da nefis meratipleri ile alakalı genel görüşü ve düşüncesi, doktrini budur. O yüzden bu noktada nefis meratiplerini herhalde bugüne kadar en teferruatlı bir şekilde sohbeti de burada oldu çünkü sohbet döndü dolaştı bu hale geldi burada. Bu hale gelince de biz bu sohbeti yapmakla kendimizi mükellef kıldık. Rabbim inşaallah hepimizi de dinleyip, itaat edip, amel edenlerden eylesin.

Bir beyit Hazreti Mevlâna diyor “Toprak ol toprak gibi toprak ki gül bitsin çünkü gülü topraktan başka bir şey göstermez” Nefs-i safiye’nin sonu da budur toprak olmaktır. Allah bizi toprak olanlardan eylesin inşaallah.

[illegible]

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

بسم الله الرحمن الرحيم

اجازتنامه - وکیل نامه

الحمد لله الذي فتح على الاولياء ابواب التوفيق بدوامه الذكر
و التوحيد و اذكر على اصفياه بأنواع المراقبة سبل التوصل
و التمجيد و الصلاة و السلام على سيدنا محمد خاتم الانبياء
و المرسلين و على آله و أصحابه الكرام الذين كانوا لأعداء
الدين المجاهدين و على البلاء الصابرين بل الشاكرين و رزقنا
الله تعالى و إياكم يعلم العارفين و آداب الصوفيين و سقانا من
كأس العاشقين و أقدم الواصلين بحرمة النبي أمين يا أكرم
الأكرمين و حيث إننا غرباء في الدنيا أو عابر السبيل فإتني يا
ولدي أوصيك بناء على قوله تعالى و ما خلقت الجن و الإنس الا
ليعبدون بتقوى الله و محبة رسول الله و أهل بيته الاخيار
و محبة الاولياء و الفقراء و بعد لقد اذنت و اجزت لآخي في
دين الله و رفيقي في سبيل الله و ولدي الصادق في الله الدرويش

مصطفى بن حسن

ان يقوم بالوكالة عني بافتتاح الانكار و قراءة الاوراد
متمسكاً عند ذلك بسلوك طريقة النقشبندية و آداب
الذاكرين السالكين القديما بهذه الطريقة.

خادم الفقراء النقشبندي

المسيد الشيخ موسى كاظم

مبلى زاده

التاريخ

1297 / 2-10
GABAN 14.06.
27

İdaremen - vakilneme
Taki Mesudija, Kaçuni, BiH

SAYIN MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİYE
BOSNA-HERSEK/KAÇUNİ MESUDİYE TEKKESİ ÜSTADİ
PROF.DR. KAZIM HACİMEYLİC EFENDİ
TARAFINDAN VERİLEN İCAZETTİR.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إجازة

الحمد لله الذي من علينا في طريق السلوك الاتصال وجعله حقاً وديناً لمعرفة الرجال ، ومنحه سند الاتصال بقرينه وأنسه، وصلى الله على سيدنا محمد خير من عرف ربه وحقق صلته فقال: (أنا أعرفكم بالله وأخوفكم منه)، فكان هو مصدر الاستمداد للعباد من ربه فصار قدوة المسترشدين الطالبين الله به: (الرَّحْمَنُ قَسَّاسٌ بِهَ غَيْرِهَا).

أما بعد لما كان الاسناد من الدين في معرفة الرجال نسمو الاتصال فقد منحنا الحق هبة الاتصال به وتحقيق خلافة نبیه صلى الله عليه وسلم، وقد أذنت للأخ المبارك المستمد من رسول الله صلى الله عليه وسلم الشيخ/ **حسین آفریاف** في خلافة الطريقة القادرية الكباشية لتسليک المريدين (لا إله إلا

الله) وتربيتهم وإرشادهم على منهج رسول الله صلى الله عليه وسلم بسندي المتصل عن سيدي الشيخ/ **محمد** عن أبيه سيدي الشيخ/ **إبراهيم** عن أبيه الشيخ/ **مصطفى** عن أبيه الشيخ/ **إبراهيم الكباشي** عن سيدي الشيخ/ **طه الأبيض البطحاني** عن سيدي الشيخ/ **أحمد المكاشفي** عن سيدي الشيخ/ **عبد الباقي النيل** عن سيدي الشيخ/ **عبد الله ودالعجوز** عن سيدي الشيخ/ **محمد المسلمي** عن سيدي الشيخ/ **دفع الله أبوادريس** عن سيدي الشيخ/ **عبد الله العركي** عن سيدي الشيخ/ **حبيب الله العجمي** عن سيدي الشيخ/ **تاج الدين البهاري** عن سلطان الأوثياء سيدي الشيخ/ **عبد القادر الجيلاني** فقد لبس خرقة الطريق الصوفي من يد شيخه القاضي أبي سعيد المبارك المخزومي وهو عن الشيخ/ علي الهكاري وهو عن الشيخ/ **أبي فوج الطرسوسي** وهو عن الشيخ/ **عبد الواحد التميمي** وهو عن الشيخ/ **أبي بكر الشبلي** وهو عن سيد الطائفتين الشيخ/ **الجنيد البغدادی** وهو عن خاله الشيخ/ **السري السقطي** وهو عن الشيخ/ **معروف الكرخي** وهو عن السيد الإمام/ **علي الرضا** عليه السلام عن أبيه السيد الإمام/ **موسى الكاظم** عليه السلام عن أبيه السيد الإمام/ **جعفر الصادق** عليه السلام عن أبيه السيد الإمام/ **محمد الباقر** عليه السلام عن أبيه السيد الإمام/ **السجاد علي زين العابدين** عليه السلام عن أبيه سيد شباب الجنة سبط الرسول صلى الله عليه وسلم السيد/ **الإمام أبو عبد الله الحسين** عليه السلام عن أمير المؤمنين سيدنا مولى الثقلين/ **علي بن أبي طالب** كرم الله وجهه ورضي الله عنه وأرضاه عن فخر الكائنات ونور الموجودات سيدنا ومولانا وقره أعيننا الرسول الكريم سيدنا/ **محمد صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه أجمعين**.

هذا وقد أذنت للمجاز كل الأحزاب والأوراد على نهج طريقتنا ونسأل الله سبحانه وتعالى ان يوفقه لما يحبه ويرضاه وأوصيه بتقوى الله في السر والعلن وأن يجعله الله تعالى من أهل أنسه ووداده.

وكتبه / حسن الخليفة محمد الشيخ إبراهيم

بغاريغ: ١١ / ١١ / ٢٠١٩ هـ الموافق ١٤ / ١٤٤١ هـ

SAYIN MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİYE

SUDAN KABBAŞI DERGAHI ÜSTADI HASAN EL - KABBAŞI
TARAFINDAN VERİLEN İCAZETTİR.